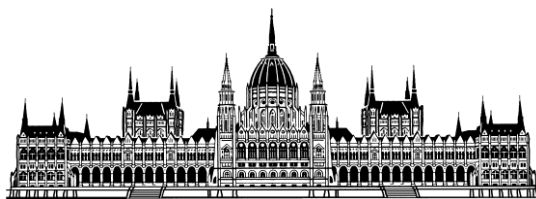

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	31971
Egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	31971
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	31971
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	31976
Burány Sándor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	31977
Witzmann Mihály (Fidesz).....	31979
Burány Sándor (MSZP)	31984
Dr. Hargitai János (KDNP)	31988
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	31992
Schmuck Erzsébet (LMP)	31997
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32002
Witzmann Mihály (Fidesz).....	32003
Schmuck Erzsébet (LMP)	32005
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32006
Mesterházy Attila (MSZP).....	32007
Kepli Lajos (Jobbik).....	32010
Dunai Mónika (Fidesz)	32011
Schmuck Erzsébet (LMP)	32012
Mesterházy Attila (MSZP).....	32012
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	32013
A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelem- adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának meg- akadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32016
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	32016
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32017
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32018
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32019
A Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről, A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről, A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről, A Magyarország Kormánya és a Spanyol Királyság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája.....	32020
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	32020
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32022
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32023
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32023
Az óraátállítás megszüntetésének szükségességéről szóló határozati javaslat általános vitája.....	32025
Kepli Lajos (Jobbik), a napirendi pont előadója.....	32025
Felszólalók:	
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32029
Bodó Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	32031
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32034
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32035
Szabó Szabolcs (független).....	32039
Kepli Lajos (Jobbik).....	32043

Szabó Szabolcs (független).....	32044
Kepli Lajos (Jobbik) előterjesztői válasza	32044
A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről	
szóló törvényjavaslat általános vitája	32046
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	32046
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32049
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32051
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32053
László Tamás (Fidesz)	32058
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	32060
Napirend utáni felszólalók:	
Szávay István (Jobbik)	32063
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	32066
Az ülés bezárása	32066

Az ülésen jelen volt:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
31. ülésnapja
2016. december 8-án, csütörtökön
(9.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Jó napot kívánok! 9 óra van, elkezdjük a munkát. Az Országgyűlés őszi ülészakának 31. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/13159. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszédre 15 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 30-30 perc, a független képviselők felszólalására 8 perc, a zárszó elhangzására 10 perces időkeret áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Miniszter úr, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan törvényjavaslat benyújtására kerül ma sor, amely, azt gondolom, hogy az elmúlt évek eredményeire épít és a következő évek lehetőségeivel számol. Az elmúlt években a magyar gazdaság olyan pályára állt, amely joggal tölt el valamennyiünket bizakodással.

A magyar gazdaság stabil növekedési pályára került. Ez a növekedés lehetővé tette azt, hogy a gazdaság 2-3 százalékos közötti stabil növekedési pályán legyen. Ennek a növekedésnek a forrásai elsősorban az ipar, a feldolgozóipar, a mezőgazdaság jó teljesítménye volt. A szolgáltató szektorok teljesítménye is az elmúlt években kitűnően alakult. Ha megnézzük ezen belül a beruházások alakulását, akkor a magyar gazdaság 2013 után kijött abból a gazdasági válságból, amelybe a 2008-as világgazdasági válság után került.

A külgazdaság, az export teljesítménye kifejezetten bizakodásra ad okot. Ha csak az eddigi 9-10 hónap adatait nézzük meg, amelyek már rendelkezésünkre állnak ebben az évben, akkor az látható, hogy a magyar gazdaság exportoldalról is növekedési pályán van, hiszen amíg 4 százalék fölött növekedett az exportteljesítményünk, addig csak kisebb mértékben, 3,9 százalékkal nőtt az import, vagyis a magyar gazdaság, a magyar külkereskedelem egy többletes pályán van. Ez azt jelenti, hogy szeptember végéig

mintegy 7,7 milliárd eurónyi többlete volt a magyar külkereskedelemnek.

Ha megnézzük az államháztartás mutatóit, ez is azt mutatja, hogy ez a növekedés egyszerre stabil és egyszerre teremtette meg az államháztartás konszolidációját, hiszen amíg a korábbi években, 2010-et megelőzően kifejezetten nagy és az Európai Unió által is szankcionált hiánymértéket értünk el, nem tudtuk tartani a szükséges és előírt feltételeket, követelményeket, ennek volt a következménye az, hogy túlzottdeficit-eljárás alá került Magyarország, addig az elmúlt években most már stabilan 3 százalék alatti a hiány mértéke. A tavalyi esztendőben ez 1,6 százalék volt csak. Jó okunk van azt feltételezni, hogy ebben az évben is 2 százalék körüli hiányszint fog kialakulni, és az államadósság mértéke is lépésről lépésre csökkent, hiszen amíg 2010-ben, 2010 májusában ez a bruttó hazai termék 83 százaléka volt, addig ez a szint 74,6 százalékra csökkent a tavalyi év végén.

Hozzá kell még mindehhez tennem, hogy természetesen a gazdaság bővülése magával hozta a munkahelyek számának növekedését is. A munkahelyek jelentős mértékben nőttek, hiszen 695 ezerrel többen dolgoznak ma az országban, mint hat évvel ezelőtt. A munkanélküliségi ráta mértéke a korábbi közel majdnem 12 százalékos mértékről - 11,8 százalék volt 2010-ben - 5 százalék alá csökkent, ami azt jelenti, hogy a legutóbbi statisztikai hivatali adatok szerint 4,7 százalék volt a munkanélküliek száma. Tehát közelítjük azt a határt, amikor már a teljes foglalkoztatottságról lehet beszélni, arról a szintről, amikor - igen, és ezt tapasztalhatjuk is - a gazdaságban néhány szektorban egyre inkább az átmeneti munkaerőhiány és nem a munkaerő-felesleg lesz jellemző. Tehát örömteli hír, hogy a kormánynak az a célja, hogy egyszerre csökkenjen az adósság szintje, ugyanakkor növekedjen a munkahelyek száma az országban, ez teljesült, és jóval többen dolgoznak ma Magyarországon, mint néhány évvel ezelőtt.

Ez a foglalkoztatási szint együtt járt a keresetek növekedésével is. Évről évre jelentősen nőttek a reálkeresetek. Ebben az esztendőben - szeptember végi adataink vannak meg egyelőre - 7,6 százalékkal nőttek a nettó reálkeresetek mindenféle különösebb kormányzati rásegítő intézkedés nélkül, ami azt jelenti, hogy a gazdaság bővülése együtt járt azzal a bérnövekedéssel is, amelyre mindannyian számítottunk, hiszen akkor van értelme a gazdasági lépéseinknek és cselekvéseinknek, ha - egy kicsit profánul fogalmazva - az emberek is jobban élnek; tehát mindenki egy kis lépést tehet előre, mindenki érezheti azt, hogy a gazdasági növekedés nem egy öncél, nem azért van, hogy a makroszámokban gyönyörködjünk, hanem azért van, hogy biztonságosabban, stabilabban tudjuk tervezni a jövőt, a keresetek növekedésével pedig az embereknek legyen lehetőségük arra, hogy akár megtakarítsanak, akár pedig a fogyasztásukat bővítsék. Így érkezünk el ahhoz a választóvonalhoz, amelynek a mostani törvényjavaslat betér-

jesztése az egyik logikus lépése. Ez a választóvonal pedig ott húzódik, hogy lehet-e és kell-e a magyar gazdaság további növekedését az olcsó munkabérré alapozni. Ha megnézzük a számokat, akkor azt látjuk, hogy miközben a magyar gazdaság teljesítménye akár egy főre vetítve, akár összesítésben is az Európai Unió átlagának durván a kétharmada, azonközben az látható, hogy a munkabérek csak jóval szerényebb mértékben növekedtek az elmúlt években. A jövedelemszint körülbelül az uniós átlag 35-40 százaléka tehető.

Mi tehát azt mondjuk, hogy a magyar gazdaságban megvan az a potenciál és lehetőség, hogy most egy kicsit hosszabb távra tekintsünk előre. Megvan az a lehetőség, hogy a bérek gyorsabb ütemű felzárkóztatására kerüljön sor, és gyorsabb ütemű emelésre kerüljön sor. Természetesen mindezeknek együtt kell járnia azzal, hogy a gazdaság hatékonysága és teljesítménye lehetőség szerint ne essen vissza.

Tehát szükségünk van arra, hogy miközben gyorsabban emelkednek majd a bérek, láttuk, hogy ebben az évben is közel 8 százalékos reálbérnövekedés valósult meg eddig, azonközben az innováció, az oktatásfejlesztés, a hozzáadottérték-lánc növelése, az oktatásra szánt költségek bővítése történjen meg, tehát a humán tőkébe való befektetés, beruházás és a teljesítmény szorosan kapcsolódjon össze.

Ebből a kiindulópontból ült le a kormány tárgyalni azokkal a szociális partnerekkel, amelyekkel minden év végén évről évre, rendszeresen a következő évek bérváltozásairól meg kell állapodni. Nem elsősorban a kormánynak - ezt hadd tegyem hozzá -, a kormány csak úgymond moderálja ezt a tárgyalást -, a munkáltatóknak és a munkavállalóknak kell megállapodni ezeknek a béreknek a növekedéséről. Ha és amennyiben ez nem történik meg, akkor nyilván a kormány itt belép és megpróbálja befolyásolni az eseményeket olyan értelemben, hogy megállapodás szülessen.

Most azt kell önöknek mondanom, hogy egy nagyon fontos lépést tudtunk tenni, hiszen úgy ültünk neki ebben az évben ezeknek a tárgyalásoknak, hogy ismerve a gazdaság jó és stabil helyzetét, ismerve az államháztartás konszolidált és biztonságos alapjait, azt mondtuk, hogy egy hosszabb kitekintésű, legalább hatéves keretmegállapodás szülessen, és ennek a keretmegállapodásnak legyen része az is, hogy nemcsak a bérekről tárgyalunk, hanem a hatékonyságról, a termelékenységről, vagy amit most divatos szóval versenyképességnek neveznek, erről a területről is essék szó.

(9.10)

Történelmi tehát az a megállapodás, amit a partnereinkkel meg tudtunk kötni, hiszen nemcsak a bérekről tudtunk megállapodni, hanem meg tudtunk állapodni olyan hatékonyság- és versenyképesség-

növelő lépésekről is, amelyekre az elmúlt 26 évben nem került sor. Egy hatéves bérmegállapodást kötötünk, és ebben a hatéves bérmegállapodásban az is, azt kell mondanom, kuriózum, hogy nemcsak a következő évről állapodtunk meg, hanem egészen a 2022-ig tartó időszakról.

Még egy dolgot hozzá kell tennem, hogy a szociális partnerek képesek voltak arra, hogy az apró-pici saját érdekeiken is felülemelkedjenek, és átértékelték azt, hogy most van arra történelmi lehetőség akár a világgazdaság, akár az európai gazdaság stabilabb, tervezhetőbb, kiszámíthatóbb körülményei közepette, hogy ez a megállapodás tető alá kerüljön. Így tehát mindenki elfogadta ennek a megállapodásnak a kereteit. Tudom, hogy a mai nap még sok vita lesz majd ezekről, de azért nem árt felidézni, hogy a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája, a Magyar Szakszervezeti Szövetség, a Munkástanácsok Országos Szövetsége mint a Versenyképességi Konzultációs Fórum állandó munkavállalói tagjai írták alá ezt a megállapodást. A munkáltatói oldalról az Általános Fogyasztási Szövetkezetek és Kereskedelmi Társaságok Országos Szövetsége, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége, valamint a Vállalkozók és a Munkáltatók Országos Szövetsége szignálta le az aláírásával.

Tehát minden szociális partner támogatta ennek a megállapodásnak a megkötését. Ezért persze lehet azt mondani, hogy itt még ezen változtatni kéne, ott még ezen módosítani kéne; de azt kell mondanom, hogy a partnereinkkel közösen jutottunk egy jó kompromisszumra, és akár a munkaadói, akár pedig a munkavállalói oldalról ez támogatást kapott. Sőt, kiegészült olyan aláírókkal is, amelyek tanácskozási joggal vettek részt ezen az egyeztetésen. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetsége, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, valamint az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés képviselői írták alá ezt a megállapodást.

Miről szól ez a megállapodás? Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról szól, hogy tartunk egy fontossági sorrendet. Hiszen a fontossági sorrendbe beletartozik az, hogy az értékalkotó munkának eredményének kell lennie, tisztességes bérek, tisztességes jövedelemnek kell a munkavállalókhöz megérkeznie annak érdekében, hogy a munkaerőjüket, a humán tőkét napról napra újra tudják termelni. Ezért állapodtunk meg abban, hogy a következő hat évben több lépéssorozatban, több lépéssel együtt jelentős mértékben csökkentjük a munkáltatói közterheket. Ennek első része, amelyik itt fekszik önök előtt és elfogadásra vár, a társasági adó szintjét, valamint a munkáltatói járulékok szintjét érinti.

Mi van ebben a megállapodásban konkrétan? A társasági adó szintjét csökkentjük, egységesen 9 százalékos mértékre. Ez azt jelenti, hogy a korábbi 19 és 10 százalékos adókulcsok 9 százalékra fognak csökkenni. Tehát akár kisvállalkozó, akár közepes méretű vállalkozásról van szó vagy nagyvállalkozás-

ról, mindenkit kedvezőbb helyzetbe hoz ez az adócsökkentés. Mi, ahogy mondtuk is 2010-ben, ez a kormány az adócsökkentés kormánya. Adót akarunk csökkenteni, a terheket akarjuk csökkenteni azért, hogy könnyebb legyen vállalkozni, könnyebb legyen munkát vállalni, és a jövedelemből pedig több maradjon az embereknél.

Itt szeretném mindenképpen hangsúlyozni azt, hogy ez a kulcs-csökkentés a kis- és középvállalkozói körben mintegy 30 milliárd forintot fog ott hagyni, a nagyvállalkozói körben nyilván többet. De hiszen ők adják azért az adóbefizetések jelentős részét, és ez, azt gondolom, hogy arányaiban így megfelel annak a várakozásnak, amit ettől a lépéstől vártunk. Ez mindenkinek segíteni fog, és párhuzamosan ezzel pedig a járulékkulcsokat is jelentős mértékben csökkentjük.

Azt vállalta a kormány, hogy beterjeszti a parlamentnek, és elfogadásra javasolja, hogy a következő évre a munkáltatói járulékok szintje a mostani 27 százalékról 22-re csökkenjen, majd pedig 2018-ra vonatkozóan 22-ről további 2 százalékponttal, 20 százalékra csökkenhessen. Itt a kormány vállalta azt is, hogy ha 2017-ben egy magasabb bruttó bérnövekedés valósul meg, akkor kezdeményezzük majd ennek még a módosítását, és egy további fél százalékponttal csökkenteni fogjuk, tehát egészen 19,5 százalékra a munkáltatói járuléknak a szintjét. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon komoly, egy nagyon jelentős változás lesz, hiszen ez a járulékteher-csökkenés egy régi kérése volt akár a kisvállalkozóknak, akár a közepes vagy nagyvállalkozóknak. Ez jelentősen elő fogja segíteni, hogy az így megmaradó és ott maradó jövedelmet akár bérnövekedésre, bér-emelésre, a jobban dolgozók, a szakmunkások megtartására vagy pedig további beruházásra és fejlesztésre tudják fordítani.

További lépésként 2019-től pedig 2-2 százalékponttal évente csökkenni fog a munkáltatói járulékok szintje. Tehát amennyiben a kereslet növekedése egy 6 százalékos mértéket meghalad, akkor a kormány vállalta, hogy ezekben az években összesen tehát 8 százalékponttal, minden évben 2-2 százalékpontot csökkentve tovább fog csökkenni a járuléknak a szintje. Ezzel Magyarország eléri azt, hogy egy nagyon komoly adóteher- és járulékteher-csökkenés fog bekövetkezni.

Mindezek mellett a munkáltatói oldal és a kormányzati oldal is vállalta, hogy a bérek összege pedig növekedni fog. Erről is szóljunk még néhány szót. A minimálbérnek a szintje 15 százalékkal jövőre, majd azt követően 2018-ban 8 százalékos mértékben fog növekedni.

Az úgynevezett garantált bérminimum vagy szakmunkás-bérminimumnak is nevezett összeg pedig 25 százalékkal növekszik jövőre, és 2018-ban pedig további 12 százalékkal. Ezek a bérintézkedések, bérnövekedések megteremtik annak a lehetőségét, hogy valóban a következő hat év távlatában mintegy 40 százalékos reálkereset-növekedés valósuljon meg Magyarországon.

Még egyszer hangsúlyoznom kell: mind a munkavállalói, mind a munkáltatói partnerek ezt a megállapodást elfogadták. Jó esélyt és reményt látnak ők is arra a kormányzattal együtt, hogy ez a bérnövekedés, ez a béremelkedés megvalósuljon, és mindez ne járjon a hatékonyság, a versenyképesség romlásával együtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat még további módosításokat, kisebb jellegű módosításokat is tartalmaz. Ezekre most idő hiányában nem kívánok kitérni. Azt kérem önöktől, hogy ezt a megállapodást, ezt a hatéves bérmegállapodást támogassák, fogadják el, hiszen egy nagyon komoly tárgyalássorozat végén sikerült ezt a megállapodást megkötni. Minden szociális partner támogatja. Bízom abban, hogy önök parlamenti képviselőként is hozzá fognak ehhez járulni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Nyolc perce van, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatam az Országgyűlést, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés értelmében a tegnapi nap a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú törvények módosításáról szóló T/13159. számon benyújtott törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igennel, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot valamint jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság 1. ponttal jelölt kormánypárti javaslatait, valamint a 2. ponttal jelölt, ugyancsak kormánypárti javaslatok jelentős részét tartalmazza. Ezek egyrésztől szövegpontosító, jogtechnikai módosításokat tartalmaznak és részben érdemi módosításokat is.

Először arról szólnék, hogy a háttéranyagnak egyetlenegy pontját sem támogatta a Törvényalkotási bizottság. Itt elsősorban az MSZP által benyújtott módosításokról szólnék. Az MSZP - úgy láttuk a módosító javaslatok alapján - nem ért egyet azzal, hogy a társasági nyereségadót - kétkulcsos, 19, illetve 10 százalékos társasági nyereségadót - 9 százalékosra csökkentjük, valamint nem értett egyet azzal, hogy a munkáltatót terhelő, a bérek után fizetendő 27 százalékos adót a jövő évre 22-re, az azt követő évre pedig 20 százalékosra csökkentjük. Ezt a kormánypárti képviselők igazából nem is tudták mire vélni.

Az 1. számú kormánypárti módosító javaslatot teljes egészében támogatta a többség, a 2. számúnál pedig a 1., 6., 15. és 20. pontokat támogattuk.

A bizottsági ülésen jelen lévő Tállai államtitkár úr megnyugtatóan válaszolt a felmerülő kérdésekre.

A kormánypárti képviselők azt meghaladóan, hogy nem tudták mire vélni, hogy az MSZP miért nem ért egyet a módosító javaslatokkal, nem elmondva, de legfőként az fogalmazódott meg a képviselőkben, hogy az idei három adócsökkentési csomag - egyrészt az, amit a tavasz végén, nyár elején fogadtunk el, másrészt az, amit kedden fogadtunk, harmadrészt pedig az előttünk lévő törvényjavaslat - egy olyan adócsökkentést fogalmaz meg, kíván törvénybe iktatni, ami az én emlékeim szerint Magyarországon még nem történt meg.

(9.20)

Ugyan a Törvényalkotási bizottságban sem tartozott közvetlenül a témához, de államtitkár úr válaszolt arra az álhíre, hogy az Erzsébet-utalványok után kell-e adóbevallást készíteniük a nyugdíjasoknak vagy sem. Államtitkár úr megnyugtatta a bizottság tagjait, hogy aki ezt elterjesztette, az egy téves adóértelmezésből indult ki, és a nyugdíjasoknak a karácsony előtt vagy még az idén kézhez veendő Erzsébet-utalványok után sem adózniuk nem kell, sem adóbevallást nem kell készíteni.

Összességében úgy gondoljuk, hogy dicsérendő a kormány lépése, amivel az adócsökkentést kívánja bevezetni. Örülünk annak, hogy ebben a partnerekkel is teljes mértékig sikerült megállapodni. Ez az ország versenyképességének javítását szolgálja. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását, mert ez az ország fejlődésének az egyik záloga. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy három sajátos körülményre hívjam fel a figyelmet, és aztán természetesen a módosító indítványokról is beszélni fogok a bizottsági ülésen elhangzottakkal összhangban.

Az első sajátos körülmény: a házsabálytól való eltérés folytán egy olyan vitára kerül sor itt a tisztelt Házban, amikor a törvényjavaslatról és az ahhoz benyújtott módosító indítványokról egyszerre tárgyalunk. Ezt a házsabálytól való eltérést mi is támogattuk, annak érdekében, hogy az Országgyűlés minél gyorsabban elfogadja azokat az adótörvényeket, amelyeket január 1-jétől alkalmazni kell. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ezzel a törvénnyel, azzal, ami benne van, egyetértünk.

A második sajátos körülményre is hadd hívjam fel a figyelmet. Vas képviselőtársam a bizottsági üléssel kapcsolatban egyrészt azt hangsúlyozta, hogy

a többségi vélemények a bizottsági ülésen bár nem hangzottak el, de nyilván erre gondoltak a kormánypárti képviselők. Hát, ez egy nagyon sajátos műfaj az Országgyűlésben: nem a bizottsági ülésen elhangzottakat, hanem a bizottsági ülésen a kormánypárti képviselők által gondoltakat adja elő a többségi előadó. Emlékezetem szerint erre még nem volt példa a tisztelt Házban, de nem baj, jobb később, mint soha megismerni a kormánypárti képviselők gondolatait, ha nem is a bizottsági ülésen, legalább az Országgyűlés plenáris ülésén.

A harmadik sajátos dolog: Vas képviselőtársam teljesen félreértette az ellenzéki érvelést és annak jó néhány elemét. Ezzel kapcsolatban azt kell sajnálatlalt megállapítanom, úgy tűnik, hogy a PISA-felmérést a jövőben nemcsak a diákokra, hanem az országgyűlési képviselőkre is ki kell terjeszteni és ezzel kapcsolatos tesztekét végeztetni a tisztelt Ház tagjaival, mert fideszes képviselőtársam szemmel láthatóan szövegértelmezési problémákkal küzd. Akkor nekifutunk még egyszer, tisztelt Ház.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mert látom, hogy közben a kormányoldalon helycsere történt, Varga miniszter úrnak nem volt alkalmja és érkezése meghallgatni a vezérszónokokat itt a tisztelt Ház falai között; akkor hadd mondjam el államtitkár úrnak - bár ő személyesen ott volt a bizottsági ülésen - és Vas képviselőtársamnak is még egyszer, hogy mik voltak az érveink.

Először is hadd szögezzem le, hogy ez a megállapodás egy kényszermegállapodás. Varga miniszter úr azt a feladatot kapta Orbán Viktortól, hogy menjen el a falig. Ezt meg is tette, de az aláírás környékén a nyilatkozatokból világos volt, hogy több érdekvédelmi szervezet ezzel a megállapodással ebben a formában nem ért egyet, kényszerből írják alá ezt a megállapodást. Mintha egy nagy népi hurrá övezné ezt a csomagot, de szögezzük le, hogy erről szó nincs. S azért nincs erről szó, mert pont az a baj ezzel a törvényjavaslattal, amit az érdekvédelmi szervezetek némelyike megfogalmazott a nyilvánosság előtt, és amit tegnap a bizottsági ülésen ellenzéki képviselők, elsősorban a Szocialista Párt képviselői kifejtettek; nevezetesen, bár kétségtelen tény, hogy a Fidesz egyvalamiben következetes, de ezen a téren kár következetesnek lennie, ez a következetesség ugyanis arra irányul, hogy akár munkavállalókról, akár munkaadókról van szó, a legnagyobbak, a legjobban keresők, a legjobb helyzetben lévők terheit mérsékli, a legrosszabb helyzetben lévők terheit pedig növeli. Ez a megállapodás is ezt tartalmazza.

Tisztelt Ház! Tegyük tisztába, hogy a társasági adó jelenleg kétkulcsos, 19 és 10 százalékos kulcsokból áll. Ez a határ 500 millió forintnál húzódik. Jelenleg azoknak kell 19 százalékos adót fizetni, akiknek az adóalapja meghaladja az 500 millió forintot. Az, hogy egykulcsossá tesszük, ebben a körben azt jelenti, hogy a kormány az összes vállalkozás néhány tized százalékának mérsékli az adóját, cserébe a minimálbér drasztikus, 15 százalékos megemelésével a kisvált

lalkozók bérterheit pedig megnöveli. Az MSZP módosító indítványai arra irányultak, hogy a kisvállalkozók terhei ne növekedjenek, sőt lehetőség szerint csökkenjenek, s ezzel együtt érjük el azt, amit a kormány javaslata nem tud elérni, hogy a munkavállalók legalább 100 ezer forintos nettó minimálbért kereshessenek.

A mi javaslatunk megspórolná a legnagyobb vállalkozások, a multinacionális vállalkozások esetében a 19 százalékról 9 százalékra való csökkentést. Ezt egyedül a kisvállalkozói körben tartjuk megfontolhatónak, sőt támogatandónak. Azt a 30 milliárd forintot mi is a kisvállalkozóknál hagynánk, de cserébe azt a több száz milliárd forintot is, amit a legnagyobb cégeknek elenged a kormány, mi a kisvállalkozások és a minimálbér növekedésére fordítanánk. Egy olyan csomagot nyújtottunk be, amely a járulékok mérséklésével lehetővé teszi, hogy a kisvállalkozások terhei is valamelyest csökkenjenek, de elsősorban a minimálbér nettó összege érje el a 100 ezer forintot, és végre haladja meg a létminimum összegét, mert az a sajnálatos helyzet, hogy Magyarországon - ellentétben a nyugat-európai országokkal - a minimálbérből nem lehet megélni. Javaslatot nyújtottunk be továbbá annak érdekében, hogy a nyugdíjmelés haladja meg a 3 százalékot. A kormány által beterjesztett javaslatot ezen a téren keveselljük, akár a nyugdíjasok, ezen belül a kisnyugdíjasok helyzetéből, akár a Magyar Nemzeti Bank inflációs prognózisából indulunk ki.

Mi ezeket az indítványokat nyújtottuk be tegnap a Törvényalkotási bizottság ülésén. Sajnáljuk, hogy kormánypárti képviselőtársaink ezeket az indítványokat nem támogatták. Ha az Országgyűlés elfogadná a javaslatainkat, akkor úgy mérséklődne a kisvállalkozások terhei, hogy közben lehetővé válna a nettó minimálbér 100 ezer forintra való növelése úgy, hogy ebbe a kisvállalkozók nem roppannának bele.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

Elsőként előre bejelentett felszólalóként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomat stílszerűen akár úgy is kezdhethetem, hogy amíg tegnapelőtt a Mikulás a gyermekeknek csokoládéval és ajándékokkal kedveskedett, addig a tisztelt Ház számára egy újabb kellemes meglepetést, egy pozitív értelemben vett, jól értelmezhető és kedvező feltételeket teremtő új adócsomagot hozott ajándékba.

(9.30)

Nos, az adócsomag szó hallatán nyilván különösen hangzik, nem véletlen, hogy amikor Magyarországon ezt a kifejezést hallják, akkor összerezzennek, ugyanis korábban a szocialista-liberális kormányzás idején az adócsomag szó sajnos a megszorító csomag egyfajta szinonimájaként vált közismertté Magyarországon. Azonban óriási különbség, hogy amíg a szocialista kormányok idején ez a szó rendszerint adóemelést jelentett, addig ez a mostani adócsomag, ha lehet ezzel a szóhasználattal élnem, legalább annyira kellemes meglepetés az adófizető állampolgároknak, mint a gyermekeknek az előbb általam említett Mikulás-ajándékok reggel az ablakban.

De ha komolyra fordítom a szót, akkor valóban, egy szóban összefoglalva ennek a javaslatnak a lényegét, azt mondhatnám, hogy a tehercsökkentésről szól az előttünk fekvő törvényjavaslat, ugyanis a törvénymódosításból pontosan kiolvasható, hogy ismét a munkát terhelő adókat, ezúttal a munkáltatókat sújtó terheket igyekszik leginkább csökkenteni a kormányzat, amely véleményem szerint mindenféleképpen hasznos és jó irány.

Az adózás rendjében történő ilyen horderejű változtatások esetén, úgy gondolom, célszerű röviden összefoglalni, illetőleg visszatekinteni és összegezni az elmúlt évek adópolitikájában tapasztalható magyarországi változásokat, történéseket. Azt hiszem, mindannyian emlékszünk még arra az időszakra, amikor az adótörvények benyújtása automatikusan gyomorgörcsöt okozott a magyar emberekben, hiszen ahogy az imént is utaltam rá, az rendszerint a terhek növekedését jelentette. Ugyanis néhány évvel ezelőtt a szocialista kormányok időszakában el sem tudtuk képzelni, gondolni sem mertük volna, hogy bármilyen adócsökkentés bekövetkezhet. Ha pedig ritka esetben ezekre vagy ilyenre véletlenül mégis sor került volna, ilyen volt például az áfa kérdése, hogy maradjunk az objektivitás talaján, ott egy átmeneti csökkentésről volt szó, azonban ott a választások után hamarosan kiderült, hogy a szocialista kormányzat csupán ezt is egyfajta választási fogásként, politikai trükként, vagy talán mondhatom azt is, egyfajta politikai mézesmadzagként kívánta felhasználni a választási siker érdekében. A voksolás után ugyanis első dolguk az volt, hogy az áfa mértékét ismét növelték, még hozzá magasabb szintre emelték azt, mint amekkora a csökkentés előtt volt.

A szocialisták az adónövelést már rögtön 2003-ban elkezdték egyébként. Felemelték a társasági adót, 5 százalékkal drágultak a gyógyszerek és a tankönyvek, majd 2005-ben ugyanígy folytatták. Eltörölték, illetve csökkentették a többgyerekes családok adókedvezményét. Ezek mellett a hátrányos kistérségekben működő vállalkozásoknál csökkentették a társaságiadó-kedvezmény mértékét is.

Fontos kihangsúlyozni, hogy ezeket a lépéseket egy magát úgymond baloldalinak nevező kormány tette meg. A normál áfakulcsot a 2006-os választá-

sok előtt még 25 százalékról 20 százalékra csökkentték, ám a választásokat követően eltörölték a kedvezményes 15 százalékos kulcsot, így számos termék automatikusan ebbe a 20 százalékos áfakategóriába került. Majd 2009-ben mindezt tovább tetézve a normál áfa kulcsát további 5 százalékos emeléssel fejezték meg.

Szerencsére ma már más időket élünk, mert az adótörvények kapcsán már nem arról kell vitatkoznunk, hogy kinek és mennyivel növekednek a befizetései, hanem arról, hogy kinek és mekkora mértékben csökkenhetnek azok. Az adócsökkentés pedig egy dolgot jelent, nevezetesen azt, hogy ezzel az állam újabb terhet vesz le az adófizetők válláról.

A polgári kormány 2010-től kezdve ismét a családokat tette az adórendszer nyerteseivé. Ma már kijelenthetjük, hogy az állam nem bünteti, hanem elismeri a gyermekvállalást, ugyanis minél több gyermeket vállal valaki, annál nagyobb adókedvezményben részesülhet. Ennek a családbarát szemléletnek köszönhetően az elmúlt négy esztendőben mintegy 800 milliárd forint maradt a magyar családok zsebében, 1,1 millió embernek csökkent az adója, ezen belül pedig több mint 300 ezer embernek egyáltalán nem kellett adót fizetnie.

Csak az idei év elején a személyi jövedelemadó kulcsa 16 százalékról 15 százalékra csökkent. Első látásra talán nem tűnik nagy számnak ez az 1 százalékos mértékű csökkenés, de gondoljanak csak bele, tisztelt képviselőtársaim, hogy önmagában ez is mintegy 120 milliárd forintot hagyott a gazdaságban vagy mondhatjuk úgy is, hogy a magyar emberek pénztárcáiban, az adófizető polgároknál.

A legújabb tervek szerint a 2017-es esztendő pedig újabb adócsökkentéseket hoz a családoknak és a vállalkozásoknak egyaránt. Tovább csökken ugyanis az adóbürokrácia, és reményeink szerint ezzel fordított arányosságban tovább növekedhet Magyarország versenyképessége is. 2017 januárjától ismét tovább emelkedik a kétgyermekesek adókedvezménye, kedvezőbb lesz az első házások kedvezménye, csökken a legfontosabb élelmiszerek áfája, az szjabevallás elkészítését pedig a NAV magára vállalja.

A kisvállalkozások számára is számos kedvezmény lép életbe, duplájára nő ugyanis a kata bevételi összeghatára, kedvezőbb lesz az eho, valamint az őstermelők és a családi gazdálkodók adózása is. Kedvezményben részesülhetnek az innovatív vállalkozásokat támogató befektetők. Az ő esetükben a társaságiadó-kötelezettség csökkentésén keresztül a befektetésüket akár 25 százalékban is megtéríthetik, függetlenül a befektetés későbbi nyereségességétől.

Fontosnak tartom azt is hangsúlyozni, hogy az egykulcsos személyi jövedelemadó és a családi adókedvezmény eredményeképpen 2011-ben mintegy 460 milliárd, 2012-ben 475 milliárd, 2013-ban csaknem 540 milliárd, 2014-ben közel 600 milliárd, 2015-ben pedig mintegy 660 milliárd forint maradt a magyar családoknál. A korábbi szja rendszerének megváltoztatása, az úgynevezett egykulcsos

személyi jövedelemadó-rendszer bevezetése először 16 százalékos, majd 2016-ban 15 százalékos kulcs alkalmazása hat év alatt, ha az előbbi adatokat össze-sítjük, akkor azt láthatjuk, hogy mintegy 3600 milliárd forintot hagyott az adófizető polgároknál.

Az ellenzéki és a külföldi bírálókat ellenére is újszerű és sikeres volt az is, hogy az állam nemcsak az emberek további megadóztatásával, hanem a bankokra és a multinacionális vállalatokra kivetett különadókkal is kívánta rendbe hozni, illetve megte-remteni az államháztartás egyensúlyát. Ennek szel-lemiségében a polgári kormány 2010-ben első intéz-kedései között döntött a pénzügyi szervezetek külön-adójának bevezetéséről a kölcsönös felelősség elve alapján. Emellett specifikus forgalmi adót vezetett be az úgynevezett tipikusan oligopol piacok gazdasági szereplőinek terhére azzal a céllal, hogy e vállalkozá-sok is gazdasági erejükhez mérten vegyék ki részüket a társadalom közös kiadásaiból, ezeknek a viselésé-ből. Ilyen specifikus ágazati adónak minősül például a távközlési adó, a reklámadó, a biztosítási, illetőleg a dohányipari vállalkozásokat terhelő rendkívüli egészségügyi hozzájárulás is, amely adónemek mind az igazságos közteherviselés jegyében születtek meg és kerültek bevezetésre.

Idézzük fel az élelmiszer áfaterheinek csökken-tését is! Idén a sertés tokehús áfája csökkent 27 szá-zalékról 5 százalékra, korábban az élő és félsertésé. Ez már rövid idő alatt jelentős eredményt hozott, az árakban 17 százalékos csökkentést eredményezett, és 25 milliárd forint megtakarítást jelentett a magyar családok számára. Ezt követi a tej, a tojás, a barom-fihús áfájának 27-ről 5 százalékra csökkentése is. Ennek köszönhetően a tejnél mintegy 21 milliárd forint, a tojásnál 10,5 milliárd forint, a baromfi-hús-nál pedig 19 milliárd forint megtakarítással kalkulál-hatunk. Az éttermi szolgáltatások forgalmi adójának 27-ről 18 százalékra csökkentése az első évben mint-egy 8,5 milliárd forint megtakarítást jelenthet az előzetes becslések szerint.

Ez sem volt mindig így, tisztelt képviselőtársai-m. Amikor a mostani adóintézkedéseket az MSZP intenzíven kritizálja, vagy további adócsökkentéseket követel, finoman szólva sem jár el, azt gondolom, túlságosan hitelesen. Ugyanis érdemes visszaemlé-keznünk, hogy például az élelmiszeráfa esetében milyen ámokfutást végeztek kormányzásuk nyolc esztendeje alatt. Először is 2004 januárjától az élel-miszerek többségét terhelő 12 százalékos kedvezmé-nyes kulcsot 15 százalékra növelték, majd ezt követő-en 2006 szeptemberétől 20 százalékra emelték ugyanezt. 2009 júliusától ezt a mértéket pedig 20 százalékról további 25 százalékra emelték, és csupán egy nagyon-nagyon leszűkített kör, főként tej- és pékáruk voltak azok, amelyek az úgynevezett 18 százalékos körbe kerülhettek be.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg előttünk fekvő T/13159. számú törvényjavaslat célja a vállal-kozási adóterhek csökkentése, ezáltal a hazai gazda-ság versenyképességének javítása és a magyarországi

bérek emelkedése. A vitára bocsátott tervezet 21 törvényt kíván módosítani mindössze 31 oldalon. A szóban forgó csomag legfontosabb eleme a kormány és a miniszter úr által és az expozéjában említett szociális partnerek egyezségének törvénybe iktatása.

Nem szeretném ismételni az előterjesztőként felszólaló Varga Mihály miniszter urat, de röviden elmondanám, hogy a törvényjavaslat a megállapodásnak megfelelően jövőre bevezeti az egységes, 9 százalékos társaságiadó-kulcsot, valamint 2017-től a szociális hozzájárulási adó mértékét is a jelenlegi 27 százalékról 22 százalékra, 2018-tól pedig 20 százalékosra csökkenti. Ebben egyébként, ha megfelelő béremelkedés lesz, ahogy miniszter úr is mondta, még további kedvezmények várhatók az elkövetkező években is. Ezzel a lépéssel összességében mintegy 145 milliárd forint marad a magyar vállalkozásoknál. Fontos hangsúlyozni azt is, hogy az egyéni vállalkozók közterhe is csökkenhet. Ez a csökkenés pedig több mint 180 ezer egyéni vállalkozót fog érinteni előreláthatólag. Az alacsony adókulcs egyértelműen versenyelőnyt és komoly vonzerőt jelenthet a vállalatcsoportok beruházási döntései során. A gazdaságélénkítő hatás mellett pedig reményeink szerint a gazdaság fehéritését is hatékonyan fogja segíteni.

(9.40)

Az adócsökkentések átvezetésre kerülnek valamennyi adótörvényen, így például 9 százalékra csökken a vállalkozói személyi jövedelemadó mértéke is. Ennek következtében az egyéni vállalkozóknál körülbelül 1-1,5 milliárddal maradhat több 2017-ben. Csökken az egészségügyi hozzájárulás felső kulcsa is a szociális hozzájárulási adóhoz hasonlóan, így csökkenhet az egyes meghatározott juttatások adóterhe. Ilyen például az üzleti ajándék, vagy ilyen lesz jövőre például a helyi bérlet, amely 2017-ben már nem számít béren kívüli juttatásnak.

A törvényjavaslat szerint a katázók, vagyis a kiadó vállalkozók tételes adózását alkalmazók esetében a járadékalap 81 300 forintról 90 ezer forintra nő, később pedig ez tovább fog emelkedni. Továbbá a kisvállalati adó is csökken, 16 százalékról 14 százalékra.

Tisztelt Országgyűlés! A közelmúlt makrogazdasági számai azt mutatják, hogy az előzetes adatokhoz képest gyorsabban, mintegy 2,2 százalékkal nőtt a magyar gazdaság július és szeptember között. A gazdasági szakemberek szerint ez a növekedés a mezőgazdaság jó teljesítményének, a nettó bérek közel 8, pontosan 7,6 százalékos emelkedésének, a foglalkoztatás bővülésének, az ezzel együtt látható és tapasztalható rekordalacsony munkanélküliségnek, valamint az alacsony inflációs környezetnek egyaránt betudható. Az imént vázolt adó- és járulékcsoökkentő intézkedések révén 2017-től a gazdaság további érdemi gyorsulására lehet számítani.

Az otthonteremtési program felfutása, a valóban történelmi jelentőségű novemberi, hatéves bérmegállapodásban rögzített munkáltatói adó-csökkentés és béremelések, valamint az uniós források felhasználásának várható erősödése jelentősen támogathatja majd ennek a növekedésnek a további emelkedését.

Végezetül, azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a napirend fideszes felszólalójaként nyugodtan kijelenthetem, hogy a mi politikai családunk mindig is az adócsökkentés pártján állt, ugyanis jól látható tény, hogy amióta az adók csökkennek, a gazdaság erősödik, nő a foglalkoztatottság, a bérek emelkednek. Valamint, ahogy a miniszter úr is részletesen beszámolt róla, 2010 óta az összes makrogazdasági mutató tekintetében egyértelmű javulást láthatunk.

Éppen ezért arra szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimat, hogy amennyiben ezek a tendenciák önök szerint is kedvezőek és kívánatosak, akkor pártállástól függetlenül támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Burány Sándor képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előbb bizottsági kisebbségi előadóként egyszer már szóba hoztam a PISA-jelentést. Nem gondoltam volna, hogy még egyszer szóba kell hoznom, bár nem oktatáspolitikáról esik szó a tisztelt Házban. Nos, ez a PISA-jelentés azt állapította meg a magyar diákokról, hogy a tanultakat katasztrofálisan alkalmazzák a mindennapokban. Az előbb azt javasoltam, hogy ezeket a kompetenciateszteket terjeszték ki a képviselőkre is, hiszen szemmel láthatóan itt, ott, amott szövegértelmezési, szövegértési problémák vannak.

A PISA-jelentéssel szemben a magyar oktatási rendszer védelmezői azt szokták felhozni, hogy cserébe azért, hogy nem nagyon tudják a magyar diákok a gyakorlatba átültetni mindazt, amit tanultak, óriási lexikális tudással rendelkeznek, mert a magyar oktatási rendszer hagyományosan a lexikális ismeretek sulykolására koncentrált. Witzmann képviselőtársam hozzászólását hallgatva úgy tűnik nekem, hogy ezzel a másodikkal is baj van, hiszen a hozzászólása, bár egy komoly történelmi áttekintésre próbált meg vállalkozni, komoly lexikális ismeret-hiányra utalt, erről tett tanúbizonyságot.

Engedje meg, képviselőtársam, hogy kiegészítem, illetve kiigazítsam mindazt, amit az ön történelmi áttekintése tartalmazott, ami nagyjából a rossz diák magatartásához hasonló, akit a vizsgán Zsigmond német-római császárról és magyar királyról kérdeznek, és azzal kezdi a válaszát, hogy: nagy király volt, de Mátyás meg még nagyobb király volt, és akkor inkább erről szeretnék beszélni.

Képviselőtársam, megértem, hogy vannak témák, amikről ön szeret beszélni, de azt láttam a hozzászólásából, hogy vannak témák, amikről meg szeret hallgatni. Engedje meg, hogy ezekről beszéljek, ha már ilyen történelmi áttekintéssel múltatta az időt a felszólalása nagy részében, ahelyett, hogy a betervezett törvényjavaslatról beszélt volna. Először is, engedje meg, képviselőtársam, úgy bírálni az MSZP-kormányok áfa-adópolitikáját, hogy közben egyetlen szót sem említ arról, hogy most magasabb az áfa kulcsa, mint bármelyik MSZP-kormány idejében volt, az enyhén szólva komoly ismerethiányról tanúskodik.

Tisztelt Képviselőtársam! A Jézuska hozta vagy a Mikulás hozta a 27 százalékos áfát, tisztelt Witzmann képviselőtársam? Az én emlékeim szerint nem a Jézuska, nem is a Mikulás, hanem a kormánypárti képviselők, többek között az ön szavazatával lett 27 százalékos Magyarországon az áfa. (Witzmann Mihály: *Az enyémmel biztos nem!*) Úgy bírálni az MSZP áfa-adópolitikáját, hogy egyébként az ön szavazatával ezek az áfaterhek nem csökkentek, hanem nőttek, és ezt rezzenéstelen arccal előadni, képviselő úr (Witzmann Mihály: *Az enyémmel nem!*), egy színészválogatáson, egy castingon ez remek teljesítmény lenne bizonyos szerepek elvállalása esetében (Z. Kárpát Dániel többször közbeszól.), de a történelmi igazság ismerete terén ön megbukna, hiszen azért ebben az ügyben legalább némi önkritikát kellett volna gyakorolni, ha mások áfacsökkentési vagy áfaemelési gyakorlatát akarja bírálni. Még egyszer mondom, ott bírálni korábbi gyakorlatot, ahol az önök idejében ez az adó nem magasabb minden korábbi kormány által bevezetett és parlamenti többség által bevezetett adómennél, enyhén szólva pofátlanság, tisztelt képviselőtársam.

A másik, ha már az emlékeztetést említetem: elfelejtett arról beszélni, hogy valahányszor Orbán Viktor kormányt alakított, az egyik legelső intézkedése az volt, hogy a minimálbért megadóztatta. Mert hogy, hogy nem, a szocialista többségű kormányok első intézkedéseinek egyike mindig az volt, hogy az önök által bevezetett minimálbért terhelő adót megszüntette. Erről valahogy elfelejtett beszélni. Ez így volt egyébként 2002-ben is, amikor megszüntettük az önök által bevezetett minimálbérré kivetett magas adóterheket - sajnos az önök kormányzását követően újra ezzel kell majd kezdeni, hiszen 2010-ben Orbán Viktor a második kormányzását szintén azzal kezdte, hogy a minimálbért megadóztatta, a korábbi nulla százalék szja helyett 16 százalékos adót vetett ki rá, többek között egyébként éppen képviselőtársam szavazatával is támogatva.

Ha már a családokról beszélt, tisztelt képviselőtársam, az rendben van, hogy a családi adókedvezményeikről említést tesz, de ha már a családokról beszél, akkor nézzük a családtámogatások teljes rendszerét, hiszen az MSZP-kormány volt az 2002-ben, amelyik megduplázta a családi pótlék összegét, ugyanis a mi filozófiánk középpontjában az áll, hogy

minden magyar gyermek megérdemli ugyanazt a támogatást a kormánytól és az Országgyűléstől, szemben az önök gyakorlatával, amelyik ezt a támogatást hagyja inflálódni a legrosszabb helyzetben lévő családoknál, miközben adókedvezményt vezet be azoknál, akik a legjobb helyzetben vannak és ezt az adókedvezményt igénybe tudják venni.

Tisztelt Képviselőtársam! A családi támogatás rendszeréről úgy beszélni, hogy elhallgatjuk annak egyik nagyon fontos elemét és egy olyan elemét, amit egyébként az MSZP-kormány nem picit emelt meg, hanem rögtön meg is duplázott, enyhén szólva komoly történelmi ismerethiányról tanúskodik. Egyébként szintén elfeledkezett egy dologról, miközben a saját béremelési gyakorlatukat dicsérte, ami köztünk szólva hagyna kívánnivalót maga után, hogy egyébként az MSZP-kormány 2002-ben a közszférában 50 százalékos béremelési programba kezdett. Erről ön elfelejtett említést tenni, miközben elég sok időt szentelt a vezérszónoki hozzászólásában az MSZP-kormányok teljesítményének.

Tisztelt Ház! Ezek után azt állítani, hogy az Orbán-kormány az adócsökkentések-kormány, egészen egyszerűen barokkos túlzás. És nemcsak azért, mert önök megadóztatták a legalacsonyabb keresetűeket, és nemcsak azért, mert önök Európában a legmagasabb, 27 százalékos áfát vezették be az országban, hanem azért is, mert nagyjából olyan 40 új adónemet vezettek be, amikről korábban nem is hallottunk. Miközben azt ígérték, hogy az adóbevallás el fog férti egy soralátéten, aközben lassan összeszámolni se nagyon tudjuk fejből azoknak az új adónemeknek a számát és fajtáját, amelyeket az önök kormányzása alatt bevezettek.

És egyébként a gazdasági sikerekről, képviselőtársam, szintén úgy beszélt, hogy súlyos tényekről nem tett említést. 2010 után, miközben egy szolid gazdasági növekedéssel adtuk át önöknek a kormányzást, önök rögtön produkáltak 2012-ben egy recessziót. Erről Witzmann képviselőtársam valahogy elfelejtett beszélni. Én megértem, hogy a Fidesz nem szívesen emlékszik arra, hogy a gazdaságpolitikája hogyan vitte recesszióba az országot, és erről nem szívesen beszél, de attól ez még történelmi tény.

Az is történelmi tény, hogy az az egyik kulcsos személyi jövedelemadó és az azzal párosuló minimálbér-emelési program olyan nehéz helyzetbe hozta a kisvállalkozókat és az adófizetőket egyaránt, hogy miközben a minimálbérek vásárlóértéke a legjobb esetben is tavaly érte el a 2010-es mértéket - tavaly, képviselőtársam, a 2010-es mértéket -, aközben a kisvállalkozók bérterheit drasztikusan megnövelték.

(9.50)

Ennek következtében 2012-2013-ban a versenyszférában a kisvállalkozói körben több tízezer állás-hely szűnt meg az országban. Ezekről ön elfelejtett beszélni. Ezeket nem hoztam volna szóba, de ha egy

ilyen történelmi áttekintést hallottunk, akkor úgy gondoltam, hogy egészítsük ki ezt azokkal a tényekkel, amelyeket képviselőtársam elfelejtett megemlíteni. De akkor térjünk át a törvényjavaslatra, és ahogy említettem volt, az MSZP ezzel kapcsolatos módosító indítványaira.

Tisztelt Ház! A benyújtott törvényjavaslatban a nyugdíjmelés mértéke a jövő évre nézve nem változik. Beszélnek önök különböző nyugdíjmelési mértékekről, de valójában az a helyzet, hogy a benyújtott törvényjavaslatban - ellentétben az önök ígéretével, ami 1,6 százalékos nyugdíjmelést tartalmazna, mármint az ígéret - továbbra is 0,9 százalék van, tehát kevesebb mint 1 százalék van betervezve. A bizottsági ülésen államtitkár úr azt mondta, hogy majd a kormányrendeletben fogja ezt szabályozni. Őszintén szólva, ezt nem nagyon tudtuk ott értelmezni, ezt törvényben szokás rendezni, és erre tett kísérletet az MSZP, és megadta az esélyt önöknek már a bizottsági ülésen arra, hogy támogassák azt, hogy a nyugdíjak 3,2 százalékkal emelkedjenek a jövő esztendőben. Akár a Magyar Nemzeti Bank hivatalos inflációs adatait, prognózisait tekintjük, akár egyébként a nyugdíjasok helyzetét, ez a 3,2 százalékos nyugdíjmelés több mint indokolt.

Ezen túl az MSZP javaslatai arra vonatkoztak, hogy ellentétben a kormány javaslatával, a minimálbér nettó összege érje el, haladja meg a 100 ezer forintot, és ezen továbbmenve a garantált bérminimum összege pedig a nettó 126 ezer forintot haladja meg. De ellentétben a kormány javaslataival, mi a nettó 100 ezer, illetve 126 ezer forintos minimálbért és garantált bérminimumot úgy kívánjuk elérni, hogy nem hozza ez lehetetlen helyzetbe, megoldhatatlan helyzetbe a kisvállalkozókat, olyan járulékmérséklési programot nyújtottunk be a módosító indítványainkban, ami ennek terheit ellensúlyozza, sőt, valamelyest még kedvezőbb helyzetbe is kerülnek a kisvállalkozások, mint az önök javaslatával, még úgy is, hogy a 100 ezer forintos nettó minimálbért sikerülne elérni.

Ennek persze kell forrás. Ha egyszerre tárgyalnánk átfogóan az adórendszert és a költségvetési törvényt, akkor ennek valamennyi eleméről itt most egyszerre lehetne beszélni a Házban. Nyilván akkor a mozgástér is nagyobb lenne, hogy egy átfogó adóváltoztatással, egy jövedelmi és adóváltoztatással és koncepcióval az egész politikájukat állítsuk feje tetejéről a talpára, nevezetesen, ne a legjobb helyzetben lévő vállalkozásokat, ne a legjobban kereső munkavállalókat, hanem a legrosszabb helyzetben lévő kisvállalkozásokat és a legrosszabb helyzetben lévő munkavállalókat segítsük ezekkel az adópolitikákkal.

Az MSZP kénytelen volt alkalmazkodni a benyújtott törvényjavaslatához bizonyos értelemben, ezért erre az átfogó javaslatra várniuk kell, amíg el nem kezdjük újra átfogóan tárgyalni az összes adótörvényt, összhangban a költségvetési törvényjavaslatlal. Ezért most egyetlenegy forrást tudtunk találni ezeknek az intézkedéseknek a finanszírozására, ne-

vezetesen: a legnagyobb vállalkozói körben, ami kevesebb mint a vállalkozások 1 százaléka, a társasági adó szinten tartására.

A mi javaslatunkban tehát senkinek nem emelkedne az adója, még a legjobb helyzetben lévő vállalkozásoknak sem - igaz, az ő esetükben nem is csökkenne -, a kisvállalkozásoknak csökkenne a társaságiadó-mértéke, hiszen ott a 9 százalékot mi támogathatónak tartjuk, viszont úgy vezetnénk be 100 ezer forintos nettó minimálbért az országban, hogy ez a kisvállalkozóknak nemhogy nem emelné, valamelyest még csökkentené is az összes bérköltségét.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy az MSZP javaslatait és ezt a koncepciót támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólalónk a KDNP vezérszónoka, Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A költségvetési viták, adótörvények vitája során legalább kétszer megfogalmaztam azt a szándékomat, hogy de jó lenne megélni azt a pillanatot itt az Országgyűlésben, amikor nem csak a szépen alakuló költségvetési makroszámokról számolhatnánk be évről évre; hisz az Orbán-kormány hosszú évek óta igazolni tudja ezeket a szép makroszámokat, növekvő gazdaság, mindig féken tartott államháztartási hiány, foglalkoztatottak növekvő száma, az utóbbi időben már növekvő reálbérek és így tovább, még mondhatnék makroszámokat. De az emberben mindig ott motoszkált, hogy az átlagember fejével gondolkodva elégedetlenek vagyunk, mert szerettük volna elérni azt, hogy a növekvő makroszámok adta lehetőséget az átlagember, a kisember, a munkát vállaló ember vagy a vállalkozó, elsősorban a kisvállalkozók is megérezzék.

Voltak már törekvések a kormány részéről az elmúlt években arra, hogy elsősorban azon a területen, ahol a kormány gazdája a béremelések világának, ez nyilvánvalóan a közszféra, béreket emelt. Ez látványosan érintette a pedagógusokat - több éven keresztül, most is zajlik ez a folyamat -, érintette a rendőröket, a rendvédelmi dolgozókat, részben a honvédségi állományt, egészségügyieket, és másokat is mondhatok az állami szektorban. Most azonban egy olyan lépésre nyílik lehetőség, ami az eddigi, közszférában történt béremeléseket is nagyban meghaladja, mert a normál munkavállalók világában hoz létre a kormány egy áttörést, és ez az áttörés, ha a minimálbér-emelésekre és a szakmunkás-minimálbér emelésére gondolkodunk, akkor azt mondhatjuk, hogy ez legalább egymillió munkavállalót érint. Ez alulról úgy meglöki a bértáblát, hogy ennek éveken át érezhető hatása lesz.

Az is teljesítmény - és ezt itt el kell ismernünk, amit Varga miniszter úr az expozéjában mondott -,

hogy képes volt a kormány különböző érdekszervezetekkel hat évre előre - álmodni nem mertünk volna korábban ilyen számokról - egy megállapodást kötni arról, hogy hogyan kívánatos a bérek területén a változás, és a versenyképesség területén milyen lépéseket tehet a kormány ezekkel az érdekvédő szervezetekkel egyetértésben, hogy az ország költségvetése javuljon.

Ráadásul úgy vagyunk képesek hat évre előre gondolkodni, hogy szakítva a szocialista világ gyakorlatával, ahol mindig a rögtönzések világa működött, mindig mindent hitelből tettek, ezek a béremelések, mint az eddigi, közszférában történt béremelések, nem hitelből történnek, ezek fedezetét a magyar gazdaság, a magyar emberek teljesítménye, a magyar vállalkozások teljesítménye nyújtja.

Ez egy óriási fordulat, tisztelt Burány képviselő úr. Önök könnyen voltak akkor. Margaret Thatcher idézem újra, talán egyszer már megtettem: a szocialistákkal az a baj, hogy előbb-utóbb mindig kifogyunk a mások pénzéből. Önök évtizedeken keresztül gyakorolták ezt a költségvetési politikát, mások pénzével gazdálkodtak, és abból előbb-utóbb kifogytak, aminek az eredménye az lett, hogy újabb hiteleket vettek fel. A magyar gazdaságot ma igazán egy probléma sújtja még mindig, az az óriási adóteher, ami a nyakunkon van, amit önöktől örököltünk. Ennek az óriási adótehernek egy részét már nyilvánvalóan produkálták az előző érában, tehát a szocialista világban. Ez Közép-Kelet-Európában nem volt divat, mert a mi versenytársaink sokkal kisebb adóterhekkel futottak neki a rendszerváltoztatások időszakának - a mi adósságunk már akkor is a csillagokban volt -, és a rendszerváltás után a szocialista kormányok ugyanazt az adópolitikát folytatták, elmentek a nemzetközi piacokra és nyakló nélkül vették fel a hiteleket.

Mindig elhazudták az aktuális valóságot. Ennek a legszebb példája a 2006-os választások előtti időszak, amikor beígérnek látványos adócsökkentéseket a választóknak, megnyerik a választásokat ezekkel a remek ígéretekkel. Nyilvánvalóan a kormány és önök már akkor tudták, hogy az ígéreteik tarthatatlanok, és amint kormányra kerülnek, az ellenkezőjét fogják csinálni, és megemelték, nagyon megemelték az adókat. Ekkor vesztették el minden hitelességüket, ha még volt a választók szemében, és ekkor zavarták önöket el a választók.

(10.00)

Na most, ezek után minket kioktatni az önök gazdaságpolitikai elképzeléseivel, az eléggé disszonáns, és nyilvánvalóan a minket televízió követő választók is megmosolyogják az önök érveit. (Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Burány Sándor: Lema-radtunk valamiről?) Mert lehet vágyakat bemondani, hogy mi azt szeretnénk, hogy így meg így alakuljanak a minimálbérek, meg azt szeretnénk más terü-

leten, hogy így alakuljanak a számok, de egy költségvetés nem a vágyakra épül, hanem a realitásokra épül, ha nem hitelekből akarunk gazdálkodni, akkor a realitásokhoz mindig igazodnunk kell. Ezt az Orbán-kormány következetesen teszi, ezért tudtuk kiemelni az országot a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól, amibe önök taszították bele ezt az országot, ennek az eljárásnak a hatálya alatt voltunk gyakorlatilag azóta, amióta európai uniós tagok vagyunk, pár évvel ezelőtt az Orbán-kormány emelte ki ebből a gyalázatból az országot, és mára azt is elértük, hogy képesek voltunk visszafizetni azt a hatalmas adósságot, amit önök az ország gazdasági összeomlása előtt, 2008 után felvettek, mára ezt az adósságot visszafizettük.

Ma már a nemzetközi hitelminősítők is elismerik a magyar gazdaság teljesítményét, mindhárom jelentős hitelminősítő kiemelt minket a bővli kategóriájából. (Burány Sándor: És mikor kerültünk a bővli kategóriába?) Ezzel én nem gondolom azt, hogy már a csillagokban lennénk, hatalmas munka áll még előttünk a magyar gazdaság megszilárdítása kapcsán, de mára eljött az a pillanat, és ez a törvényjavaslat arról szól, hogy a makroszámokban megmutatózó és a nemzetközi hitelminősítők által eddig is elismert magyar gazdasági teljesítményt úgy váltsuk aprópénzre, hogy abból a munkavállalók és a vállalkozók is megérezzenek valamit.

A minimálbér-emelésekre térve, ami ennek a csomagnak a legszebb, s legveretesebb része, azt kell rögzítenünk - ahogy a miniszter úr mondta -, hogy egy hat évre szóló megállapodást kötöttünk az érdekszervezetekkel. Burány képviselő úr persze mondhatja, hogy hát, rossz megállapodás, meg valójában alá sem akarták írni, de a tény mégiscsak az, hogy aláírták. Nyilvánvalóan felelős emberek ülnek ott, ezek a felelős emberek megértették azt, hogy miért célszerű ebbe az irányba elvinni Magyarországon a bérszínvonalat, és azt nyilvánvalóan annak reményében tették, hogy képesek lesznek élni ezekkel a lehetőségekkel. Ráadásul a kormány ehhez azért részben a fedezetet is ott hagyja a vállalkozóknál, de erre majd kitérek.

Nézzük először a minimálbér-emelés kérdését! 2010 és 2016 között 51 százalékkal emeltük eddig a minimálbéreket, most 111 ezer forint, ezt emeljük meg 2017-ben a megállapodás alapján 15 százalékkal, 127 500 forintra, és jó reményünk van arra, a törvény ezt most rögzíteni fogja, hogy ez 2018-ban további 8 százalékkal emelkedik, és el fogja érni a 138 ezer forintot. A garantált bérminimum, vagyis a szakmunkásokat megillető minimálbér esetében 2010 és 2016 között 44,1 százalékkal tudtuk emelni ezeket a béreket, ez most 25 százalékkal fog emelkedni, 129 ezer forintról 161 ezer forintra fog emelkedni, 2018-ban pedig további 12 százalékkal, és 185 ezer forint lesz a szakmunkás-minimálbér. Azt reméljük, hogy a bértáblát letről, alulról megtolva nyilvánvalóan a további keresetek, tehát a magasabban keresők keresete is nőni fog, reálisnak tűnik a

kormányának az a várakozása, hogy hat év alatt elérhető az, hogy 40 százalékkal nőjenek a reálkeresetek Magyarországon. Ez egy ambiciózus szám, de a magyar gazdaság teljesítménye és a munkavállalók elvárásai ezt, azt gondolom, joggal meg is alapozzák.

Fontos változtatás, amit a törvényben hozunk - ez itt sok kritika tárgya volt a szocialista vezérszónoktól, Burány képviselő úrtól -, hogy a társasági adót egységesen 9 százalékra csökkentjük, ezzel 145 milliárdot hagyunk ott a vállalkozóknál. Az az érvelés, amit ön megfogalmazott, hogy ennek nagyobb része persze a nagyobb vállalkozásoknál marad, és csak kevésbé érinti ez a kisebb vállalkozásokat, igaz, csakhogy éppen ezektől a nagyobb vállalkozóktól remélhetjük azt, hogy további beruházásokkal, további olyan tőkemozgásokkal segítik az országot, ami munkahelyekben nyilvánul meg, és ami nagyban hozzájárul a magyar GDP jövőbeni emelkedéséhez.

Én tehát eredménynek gondolom, hogy a kormány képes volt arra, hogy 145 milliárdról lemondjon a magyar költségvetés, és ezt a vállalkozóknál hagyja. Ezzel a 9 százalékkal, ezzel az egy kulcsal - ezzel egykulcsos lesz a társasági adó - Európában a legszimpatikusabb, a legkisebb számot fogja produkálni a társasági adó. Azt remélem ettől, hogy a külföldi tőke érdeklődése tovább fog erősödni Magyarországra irányt, a külföldi tőke látni fogja, hogy ebben az országban érdemes beruházni, nemcsak a kicsi adókulcs miatt, hanem azért is, mert egy olyan kormány van hatalmon, amely következetes gazdaságpolitikát folytat most már hosszú évek óta, amit a hitelminősítők - mint bevezetőm elején mondtam - is elismernek.

Nyilván ahhoz, hogy a cégek meg tudják lépni ezeket a törvényben most már elvárt minimálszinteket, a kormány segíti is ezeket a törekvéseket azzal, hogy a járulékot, a munkáltatókat terhelő járulékokat érdemben, 5 százalékkal csökkenti, 2018-ban pedig majd további 2 százalékkal; és hogyha a béremelések úgy alakulnak, ahogy azt a törvény elvárja, akkor egy további 0,5 százalékos járulékcsökkenés is történhet 2018-ban, tehát akár 2,5 százalék is lehet. Varga miniszter úr arról is beszélt, ami még nem tárgya ennek a törvénynek, hogy évenként, a bérszínvonal megfelelő alakulása esetén évi további 2 százalékkal is csökkenhetnek a járulékok, tehát az azt követő, a 2018 utáni négy évben további 8 százalékkal. Én azt gondolom, hogy ezek olyan jelentős átrendeződések, hogy ezek mindenképp megemlítenők itt.

A szocialisták vezérszónoka, amikor kritikát gyakorol a betervezett törvényjavaslattal kapcsolatban, akkor valójában egy jó vitát folytat velünk, mert elismeri azt, hogy a magyar gazdaság képes ezeknek az adóátrendezéseknek a végrehajtására. Én az ő mondatait úgy értelmezem, hogy legfeljebb máshova teszi a hangsúlyokat, ők is megtennék ezeket a lépéseket, ha kormányon lennének, legfeljebb némi hangsúlyeltolódással. Tehát egy alapvetően jó vitá-

nak gondolom, ami köztünk zajlik, mert nem megszorításokról, nem elvonásokról szól ez a vita, amit a magyar gazdaság, a magyar gazdaság szereplői az önök időszakában az elhibázott gazdaságpolitikájuknak megfelelően megélték, hanem alapvetően arról szól, hogy azt, amit megtermelt a magyar gazdaság, hogyan és milyen mértékben adjuk vissza a magyar munkavállalóknak vagy a magyar kis- és középvállalkozásoknak, vagy esetleg a Magyarországon működő nagyobb cégeknek is.

Ez az átrendezés, amit mi teszünk az adócsökkentés terén és a minimálbérek emelése terén, kikényszeríti azt, hogy más adónemekben is korrekciókat tegyünk. Megemlítem, hogy a katót érintően az eddigi félmillió helyett havi egymillió forintos bevételre választhatják ezt az adónemet a vállalkozók, és a kiva-értékhatar használhatóságának megemlése is említést érdemel, 1 milliárdos mérlegfőösszegig választhatják ezt az adónemet a növekedésnek, remélhetőleg nagyobb növekedésnek induló középvállalkozások.

Azt gondolom, tisztelt Országgyűlés, hogy ez a törvényjavaslat támogatható, mert eredményekről szól. Megjegyzem - mert korábban ez is kritikát kapott, és lehet, hogy még szóba fog kerülni -, hogy az adótörvényekhez az idén harmadszor nyúlunk hozzá, amikor utoljára, másodszer módosítottuk őket, és a szocialisták kritizálták azt a gyakorlatot, hogy még meg sem száradt az adótörvényeken a tinta, máris módosítunk, akkor is azt mondtam, hogy bárcsak abban a vitaszakaszban további könnyítésekről tudnánk rendelkezni - erre még akkor nem volt lehetőség -, és a második módosítás, ami pár héttel ezelőtt, egy-két héttel ezelőtt lezajlott itt a Házban, az is csak kedvezményeket jelentett a vállalkozóknak, semmiképp sem tehernövekedést.

(10.10)

Azóta a kormány lefolytatta az érdekképviseleti szervezetekkel az egyeztető tanácskozásait, és ezeket a megállapodásokat, a hat évre szóló megállapodásokat öntjük most törvénybe.

Üdvözölhető az, ami előttünk van, mert még egyszer mondom: ez a magyar gazdaság teljesítményét dicséri, a magyar emberek és a magyar vállalkozások teljesítményét. Ez az, amit mi ebben a törvényben el tudunk ismerni és törvénybe tudunk önteni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: A Jobbik vezérszónoka következik, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elképesztőnek tartom a kormányzó pártok képviselői részéről azt, hogy ha van előttünk egy alapvetően támogatható csomag, akkor ezzel a hatalmas nagy

mellényes, kioktató stílussal elkezdene nekünk itt a szocialisták időszakáról egy kiselőadást tartani. Ez ciki!

Hölgyeim és Uraim! Önök hat éve kormányoznak, beszéljenek már a saját bizonyítványukról! Meddig akarnak takarózni az általam egyébként egyáltalán nem védett szocialisták időszakával? Vérciki, amit csinálnak, látják, hogy ez a bizonyítvány bizony tele van üres oldalakkal és hiányos részekkel. Itt természetesen a kormányzati tündermese kibontása az igazság nem minden részletét illetően, de azért megtörtént, mégis az, hogy nekünk folyamatosan a szocialistákról kelljen beszélni, egészen elképesztő.

Még egyszer mondom: önök egy olyan hangulatot teremtenek, amely klímában az amúgy támogatható is már-már lassan a bizonytalanság tárgyává válik, hiszen ez egy jó irányú javaslat lenne. Egy kicsit bátortalan, egy kicsit szerény ahhoz képest, ami teljes körben fejthetné ki a hatását a piacon és a nemzetgazdaságban, de az, hogy önök folyamatosan a szocialisták időszakát emlegetik, egy elképesztő szegénységi bizonyítványt állít ki önökről.

El kell hogy mondjuk, ha bérfelzárkóztatást akarnak elérni Magyarországon, akkor nekünk azokról a nemzetgazdasági alapvetésekről kellene beszélni, amelyekben rendszerszinten önök nem tudtak változtatni, még az említett szocialisták érájához képest sem. Miről is beszélünk pontosan? Van például önöknek több mint 70 stratégiai partnerük - ugye, ezekről tudnak -, akikkel stratégiai szerződéseket írtak alá. Ezek jó része nyilvános, egy másik része titkos. Adódik a kérdés, államtitkár úr, kérem, hogy majd segítsen bennünket az eligazodásban, hány ilyen stratégiai szerződés esetében tetszetek önök kikötni a bérfelzárkóztatást, mint az érintett mult cég idejövételének, itt kedvezményes körülmények között történő működésének az egyik feltétele?

Tehát ezt kérdezhetném képviselőtársaimtól is, az imént felszólaló vezérszónokoktól: hányszor tetszetek nyomást gyakorolni a kormányukra azt illetően, hogy a stratégiai szerződések aláírásakor a bérfelzárkóztatás, mint olyan, legalább az elvek szintjén vagy akár követelmény szintjén jelenjen meg. Hiszen az a helyzet, hogy ennek nyomait sem látjuk. Azt látjuk, hogy még az autógyártók esetében is, most is, idén is sztrájkok zajlanak azért, hogy maguk a dolgozók kikényszerítsék azt, amit egyébként a stratégiai szerződések aláírók is kikényszeríthettek volna, csak hogy ugyanaz a szolgalelkű mentalitás, amit a korábbi balliberális kormányok tanúsítottak, önök-nél is visszaköszön. Pont az önök miniszterelnöke volt az, aki részletesen elemezte, hogy a magyar munkaerő olcsósága miatt érkezik ide a külföldi vagy működőnek nevezett tőke, de a helyzet az, hogy az utóbbi 26 évben egyik kormány sem szakított ezzel az elképesztően negatív hozzáállással. És ha a bérfelzárkóztatást kívánnák kikényszeríteni, akkor valóban ez lehetne ennek az egyik lehetősége, pontosabban

lehetett volna, de ezek a szerződések még most is módosíthatók lennének.

Az előttünk fekvő csomagról ugyanakkor nem hallgathatjuk el azt, miközben kozmetikai jellegű kedvezményt nyújt magyar kisvállalkozás számára, amellet, hogy annak munkabérterhét adott esetben emeli vagy növeli, a mult cégek, egyéb érdekeltségek és nagyvállalkozások számára komoly, mérhető, nem is tudom, hogy hány tíz milliárdban mérhető kedvezménytömeget biztosít, lehet, hogy a százmilliárdos nagyságrend sokkal közelebb áll a valósághoz, mint a néhány tíz milliárdos.

Elmondhatjuk tehát, hogy amikor a nemzetgazdasági miniszter úr arról beszél, hogy feltételezése szerint mintegy 30 milliárd forintot hagynak ezzel a csomaggal a magyar kis- és közepes méretű vállalkozásoknál, meg kell hogy említsük: nagyságrendekkel többet hagynak önök a nagyvállalatoknál és mult cégek-nél, tehát az összes vállalkozás kevesebb mint 1 százalékánál. Miközben a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások a hazai munkahelyek majd' kétharmadát biztosítják folyamatosan, fenntartható módon, egy normális, szétterülő hatással ellátott módon, és nem úgy, mint azok a mult cégek, amelyek sokszor a közterhek kikerülése mellett kiszivattyúzzák a hasznukat ebből az országból, azt a hasznót, amihez a magyar emberek munkája is hozzájárult.

El kell hogy mondjuk tehát, hogy ne takarózzanak nekünk a szocialisták időszakával, az egyik leggyengébb pillanatuk az volt - sok volt, de hadd emeljem ki az egyik leggyengébbet -, amikor a három hitelminősítő intézet véleményével tetszetek takarózni. Hát kérdezem én, amellet, hogy örülök, hogy a bővli kategóriából kikerült Magyarország: mikor került ebbe a bővli kategóriába? Ezek a hitelminősítő intézetek mikori időszakot vizsgáltak? Elmondom: a szocialisták kormányzási hibái mellett az önök elképesztően elfuserált gazdaságpolitikája vitte Magyarországot a bővli kategóriába. Lehet itt takarózni IMF-fel, lehet takarózni eladósodottsággal, mind a kettőt meg kellett oldani. Az egyik kérdéskört részben megoldották, az államadósság menedzselése tekintetében viszont semmiféle rendszerszintű változtatásra nem voltak képesek önök az utóbbi hat évben, nincs mire büszkének lenniük.

De ha már a három hitelminősítő cégről volt szó: KDNP-s vezérszónok képviselőtársam figyelmébe ajánlom: volt önöknek egy másik kijelentésük miniszteri szinten, ami arról szólt, hogy ha mind a három hitelminősítő pozitívan bírálja el az országot és kiemeli a bővli kategóriából, akkor végre a letelepedésikötvény-üzletáguk feleslegessé válhat.

A helyzet az, hogy ez megtörtént, tehát az alapfeltétel teljesült. Azóta nem tudunk egy szót sem arról, hogy akár nemzetgazdasági miniszter úr, akár bárki más tett-e lépéseket a piszkos pénz megszerzésének útjai felülvizsgálata tekintetében. Mi a kivezetését szeretnénk ezen kötvényüzletágnak, de önök egy ígéretet tettek, tartoznak Magyarországnak népe-nak azzal, hogy ezen ígérettel el is számoljanak. Viszont

nem látjuk azt, hogy idén kivezetésre kerülne ez az üzletág.

Mit látunk? Azt, hogy az egyik közvetítő cég Irakban nyit irodát, és azt látjuk, hogy a Gazdasági bizottság elé behozták önök azt, hogy a ciprusi közvetítő cég már a Seychelle-szigeteken is árusíthasson kötvényeket. Ezt a fideszes többség, tehát önök megszavazták. Egy héttel később indoklás nélkül visszavonták, nyilván a közfelháborodás hatására, de nem látjuk azt, hogy a piszkos pénz megszerzésének ezt az üzletágát ki akarnák-e vezetni. Pedig haladéktalanul szükség lenne erre, hiszen hatalmas nemzetgazdasági károk mellett tulajdonképpen önök lehetséges terroristaimporthoz járulnak hozzá, ez pedig elfogadhatatlan. Tehát a terrorista kötvények kivezetése nélkül igen nehéz a hitelességüket megőrizni, még akkor is, hogyha hitelminősítő intézetekkel takaróznak.

Említették, hogy ez az adócsökkentések kormánya. Én most szeretnék túllépni azon, hogy a könyvelői szakma miért ismer 60-nál több adófajtát, adóemelési típust, ami a mostani Orbán-kormányok időszakára esik. Szeretnék túllépni egyes egzotikus adófajták bevezetésén is, de hogy egy-két példát említsünk: hölgyeim és uraim, mi van a tranzakciós illetékekkel?

Tehát van egy újonnan bevezetett adófajta, amit illetéknek kereszteltek el, annak kapcsán hogy fordulhat elő, hogy ezt teljes egészében áthárítják az ügyfelekre, a fogyasztókra, a magyar vásárlókra, és önök az égvilágon semmit nem tettek? Itt van körünkben a NAV felelőse, vezetője, érdekelne a személyes véleménye: hogy fordulhat elő az, hogy a tranzakciós illeték áthárítását beismerték az érintett kereskedelmi bankok, legalábbis nem egy? (*Tállai András felé fordulva:*) Mosolyoghat rajta, szerintem nem annyira vicces a helyzet (*Tállai András: De az!*), amikor magyar kisvállalkozásnak utólag kiküldték a levelet, hogy a tranzakciós időszak kivetési időszakától kezdődően 4-5 hónapra visszamenőleg behajtották rajtuk ezt az illetékkülönbözetet. Erről nyilván a bank maga megküldte az írásos anyagot. Kérdezem én, hogy hol van az MNB-be beolvasztott fogyasztóvédelem, hol van a határozott kormányzati fellépés.

Tehát miközben önök az adócsökkentések kormányáról beszélnek, a másik zsebekből engedik kifolyni a milliárdokat, a banki ágazati különadóról nem is beszélve, hiszen ott is az áthárítás tulajdonképpen folyamatos volt a különböző kártyadíjakba, tranzakciós díjakba beépítve.

És azt is láthatjuk - hogy mondjak pozitívat is -, hogy ez a csomag nagyjából, ha minden hatását összevetjük, akkor akár még egy 14 százaléknyi járulécsökkentési szintet is elérhetne. A probléma ott kezdődik, hogy ahhoz, hogy ez a munkabérekben érzékelhető módon megjelenjen, a Jobbik szakértői becslései szerint egy 20-30 százalék közötti járulécsökkentési szintre lenne szükség. Erre nemzetgazdasági miniszter úr nekem a folyosón is azt mondta, hogy igen ambiciózus, én pedig azt mondom rá, hogy

ha mérhető fizetésnövekedést akarunk elérni - tehát a piacon is mérhető -, akkor legalább ezt a szintet meg kell lépni. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a dicséretes megállapodás ellenére csonka piaci hatásai lesznek mindennek, ha pedig megfejelek azzal, hogy a multicégek számára biztosítanak indokolatlanul nagy kedvezményeket, a magyar kisvállalkozók számára pedig csak kozmetikai jellegűeket, úgy, hogy a bérterheiket megnövelik, akkor bizony, azt látjuk, hogy rendszerszintű változás nem következik be.

(10.20)

Látható, hogy ha hozzájárulnának azon egyszerű kérdéshez, mint amilyen a minimálbér adómentessége tétele lenne, lehetne, akkor sokkal nagyobb eredményt érhetnének el, de valamiért erről nem szeretnek beszélni. Tehát körülbelül 46-odszor szegeztük önöknek a kérdést, teljesen mindegy, hogy melyik ellenzéki frakcióból, hogy hogyan van a minimálbér adótartalma, és mikor lehetne ez adómentes, egyszer nem érkezett rá érdemi válasz, hogy miért kellett meglépniük egyrészt az adótartalom emelését, és mikor kívánják kivezetni mindezt, ha kívánják egyáltalán. Tehát értem, hogy kreatív válaszadásokra képesek, ebben nagyon ügyesek hat éve, de itt egy konkrét kérdés, ami válaszáért kiált, és azt látjuk, hogy rengeteg embert ezt húsbavágó módon érintene.

Ha az adócsökkentés kormánya érdemben kíván teljesíteni bármit is a magyar polgárok érdekében, akkor bizony valóban nemcsak a szocialisták időszkáról kellene beszélni, amikor létező és tényleg sunyi trükközéssel az áfacsökkentésekből aztán áfaemelések is következtek, de az igazi sunyiság és az igazi ősbűn az a 2010 utáni, amikor 27 százalékos lett ez az áfatartalom, arról nem tetszettek beszélni. Érdekes módon egy európai uniós rekordot tartanak fenn a 27 százalékos áfával. Kampányolnak azzal, hogy alapvető élelmiszerek egy része tekintetében némi kozmetikai jellegű csökkentést foganatosítottak, amit mi mindig támogatunk, a gond az, hogy egy átlagos fogyasztói kosarat illetően 6-7 százalékról van szó a termékkála tekintetében, tehát 100 termékből nagyjából 6-7 esetében persze ott a kozmetikai jellegű csökkentés, de a 27 százalékos áfa ott maradt a gyermeknevelési cikkeken, ott maradt a nyugdíjasok által megvásárolt cikkek tömegén. Tehát beszélhetnek önök 1,5 százalékos nyugdíjemeléséről meg a nyugdíjak reálértékének a megőrzéséről, de nem gondolják-e, hogy az igazi könnyítést az áfaszint normális szintre történő leszállítása jelentené több okból is. Az alapvető élelmiszerek teljes skálája esetében 5 százalékra kellene mindezt csökkenteni, a gyermeknevelési cikkek tekintetében pedig ugyanígy.

Demográfiai fordulatot szeretnének elérni, és én is azt szeretnék, de ezt nem lehet úgy, ha áfatartalom tekintetében egész Európában itt adóztatják a legjobban a gyermekvállalást, az önök kormánya, az önök családbarát, állítólag adócsökkentő kormánya,

egész Európában önök adóztatják a legdurvábban a gyermekvállalást, a gyermeknevelést, és ezen 50 ezer forintos gyorssegélyek nem segítenek. Az áfatartalomról beszélek, amit minden hónapban, minden vásárláskor minden család megfizet. A gyermeknevelési cikkeken miért 27 százalék az áfa? Tessenek nekem egy egymondatos, értelmes, szakmai alapon álló választ adni erre! A gyermeknevelési cikkeken miért itt a legmagasabb az áfa egész Európában, a családbarát kormány nál? Erre várom a választ.

Amíg ezen alapvető kérdésekre nem sikerül válaszokat találunk, önök rendszerszinten nem tudnak könnyíteni a családok helyzetén, akkor sem, ha támogatjuk ezt a csomagot, de sokkal nagyobb bátorsággal lényegesen nagyobb eredményeket lehetne elérni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény feketén fehéren bizonyítja, hogy a kormány a multik és a tőke, nem a kisebbek és nem a munka oldalán áll. Ezzel a törvénnyel a kormány gyakorlatilag Magyarországot adóparadicsommá akarja tenni, de nem a kis- és középvállalkozások számára, hanem a multik, a nagyok számára.

A törvénycsomag több tartalmi elemmel foglalkozik, amelyekből két javaslat kiemelt figyelmet érdemel. Az egyik a társasági adó egykulcsossá tétele, amíg a másik a munkaadói járulék csökkentése. A társasági adót a kormány egységesen 9 százalékra akarja csökkenteni, a szociális hozzájárulási adót, vagyis a munkaadói járulékot pedig 5 százalékponttal, vagyis 27 százalékról 22 százalékra; mindkettőre a későbbiekben részletesen ki fogok térni. Ezen túl a törvénycsomag többek között csökkenteni akarja a kisvállalkozói adót is 16 százalékról 14 százalékra, ez persze teljesen rendben van, és lehetőséget ad az önkormányzatoknak, hogy megadóztathatják a területükön lévő reklámhordozókat, maximum 12 ezer forint/négyzetméterrel évente. Az önkormányzatokra van bízva, hogy mekkora az adó és milyen övezetek szerint állapítják meg. Elvi kifogása az LMP-nek ezzel kapcsolatban nincs.

Még most kettőt szeretnék megemlíteni, amelyekre a későbbiekben még visszatérek. A törvénycsomagban módosításokat terveznek a tőzsdéi szolgáltatók informatikai minősítési díjainál, illetve mi kritikus pontnak véljük, hogy a nyugdíjfolyósító kiadhat adatokat a kormányzati tájékoztatás céljából. Ezek az adatok az ellátásban, juttatásban részesülő személyek nevére, lakcímére, nyugdíjfolyósítási törzsszámára és a folyósított ellátásra, nyújtott juttatásra vonatkozó adatok.

Akkor először a társasági adóról szeretnék beszélni, de egy adattal kezdem az elején. Azt lehet látni, ha körbenézünk a világban, hogy a világ jövedelmi és vagyoni viszonyai durván változtak az elmúlt időszakban, és ezek a változások folyamatosan gyorsulnak fel. Ma a felső 1 százalék birtokolja a bolygó felét, a 99 százalék pedig a másik felét; azért ezen az adaton meg kellene döbbsenni. Vagy egy másik adat: ma a világ 65 leggazdagabb emberének a vagyona akkora, mint 3,5 milliárd embernek a Földön. Ezek egyszerűen megdöbbentő számok.

Sajnos, ez a folyamat nemcsak a világ más országaiban, de például Magyarországon is elkezdődött lejátszódni. Mi úgy látjuk, és nyilván ezen nagyon sokan törnek a fejüket a világban, neves, ismert közgazdászok is, hogy ennek egyik fő oka, hogy a tőkejvédelmeket nem tudják, nem akarják adóztatni, és ennek eredményeképpen, aki gazdag, csak még gazdagabb lesz, és kivonja magát a közteherviselés alól, legyen az gazdag ember vagy gazdag cég. Itthon a magyar kormány is ezt csinálja, a felső 10-20 százalékot gazdagítja, támogatja adóforintokkal is.

Egy hónapja úgy tűnt, a kormány végre felismerte, az alacsony bérekre és adókedvezményekre alapozott, a globális tőkét mindenáron kiszolgáló akaró modell elbukott, megbukott, ezt jelezte számunkra a kormány bejelentett minimálbér-emelési szándéka is. Viszont azt látjuk, hogy a felismerésben a kormány csak eddig jutott el, megint csak rossz eszközt választottak, és azt kell hogy mondjam, talán nem is véletlenül. A következő szükséges lépés, hogy a multik helyett a magyar vállalkozások és a munkavállalók legyenek a stratégiai partnerek, eddig már a kormánynak nem sikerült eljutni, most pedig egy verbéli neoliberális lépéssel megfélemlítik a társasági nyereségadó kulcsát. Ezzel mintegy 170-180 milliárd forintot vesznek ki mindannyiunk zsebéből, és ami még súlyosabb, ezzel bebetonozzák a nagyvállalatok és a multik erőfölényét a hazai kis- és középvállalkozásokkal szemben.

És akkor nézzük már meg egy picikét elvi oldalról is, hogy miért rossz a társasági nyereségadó csökkentése! Először is, azt gondolom, ki kell emelni, mert ez elvi szinten is igazságtalan. A tőkéből szerzett jövedelem eddig is jóval kisebb mértékben adózott, mint a munkából szerzett. Leegyszerűsítve: eddig ha valaki egy nagy cégből osztalékként vette ki a pénzét, a közteher 31 százalék volt - ez úgy jött ki, hogy 19 százalék nyereségadó és erre 15 százalék osztalékadó -, most ez lecsökken 23,5 százalékra, miközben a munkabér összességéből eddig 48, most 46 százalékot kap az állam. Az olló tehát tovább nyílt, 17 százalékponttal 22,5 százalékra, holott a célnak annak kellene lenni, hogy mindenféle jövedelem, származzon az munkából vagy tőkéből, bármiből, ugyanúgy adózzon, hiszen a közterheket közösen kell viselni.

Még miért nem jó a társasági nyereségadó csökkentése? Nem jó, mert belemegy egy lefelé tartó adóversenybe, aminek nincs győztese, csak a multik.

Lehet, hogy első évben úgy tűnik majd a kormány számára, hogy több cég adózik és nő a költségvetés bevétele, de ez csak addig tart, amíg a szomszéd országok is nem jönnek rá erre, és nem fognak adót csökkenteni, s akkor jobban lecsökken, mint előtte volt. Ez egy lefelé tartó spirál, ami odavezet, hogy a cégek és tulajdonosaik már alig fizetnek adót, a közterheket pedig szinte egészében a fogyatkozó és lassan már nem létező középosztály fogja viselni.

(10.30)

Raadásul a társasági nyereségadó csökkentése hatástalan is. Hatástalan, mert a megtartott jövedelmet a vállalatok nem beruházásra, nem munkahelyteremtésre fogják használni, hanem egyszerűen jövedelemként zsebre teszik. Nincs ugyanis forrászűke, van olcsó finanszírozás, ha valaki beruházni szeretne. Feltétele sincs a csökkentésnek, se foglalkoztatási, se beruházási, akkor ilyen célú adókedvezmény lenne egyébként a neve. Azt is meg kell említeni, hogy teljesen és nagyon-nagyon hátrányba hozza a hazai kis- és középvállalkozásokat.

Ez a csökkentés, mint többen elmondták, mindössze ezer nagyvállalatnak, multinak kedvez. Egy, a piacon nagy és nemzetközi háttérrel rendelkező cég pedig mindig erőfölényben van, nem érvényesül a piaci egyenlőség, nagyobb az adminisztratív kapacitása bonyolult szabályozások követésére, nagyobb tőkeereje van egy esetleges veszteségesebb időszak elviselésére. E miatt az erőfölény miatt, ha azt szeretnék, hogy a kis- és közepes vállalkozások megőrizték alapvető szerepüket a gazdaságban és netalántán még fejlődjenek is, márpedig az LMP ezt szeretné, állami beavatkozásra van szükség, olyan szabályozásra, amely a kisebb vállalkozásokat védi, kiegyenlíti az erőfölényt. A nagy cégek adójának csökkentése pedig éppen ellentétes irány: a kisebb vállalkozások kiszolgáltatása. Megjegyzem, hogy az LMP, mihelyt lehetősége lesz rá, vissza fogja hozni e tekintetben is a sávós, progresszív társasági nyereségadót.

Egy picit beszélni kellene arról is, hogy a kormány mivel indokolta a társasági nyereségadó csökkentését. Legelőször azt mondták, hogy ez a minimálbér emelésének a részbeni fedezetét fogja jelenteni, de nagyon hamar kiderült, hogy ez nem igaz. Hiszen jellemzően minimálbéresek a nagy multicegknél nem dolgoznak, és a 10 százalékos csökkentést, amelyet önök a nagy cégeknek, az 500 millió forint feletti nyereségű vállalatoknak adnak, ők ezt bizony zsebre fogják tenni. Akinek pedig igazán szüksége lett volna erre, a kis- és középvállalkozásoknak, ott csak 1 százalékkal csökken az adó.

De aztán rájöttek önök is erre, hogy ez nem jó érv, és akkor már ebben a törvénycsomagban változtattak, ebben a törvénycsomagban már azt mondják, hogy azért kell csökkenteni a társasági nyereségadót, mert ezzel majd Magyarország versenyképessége nőni fog. Na, ez legalább annyira nem igaz, mint a

másik tétel, mert ha ma Magyarországon a versenyképességet nézzük, azt látjuk, hogy igen, a multinacionális cégek, amelyek versenyképesek, és a versenyképességi tartalékok igazából a kis- és középvállalkozásoknál vannak. Tehát ebben rögtön megbukik ez a tétel, hogy a versenyképességet növelni fogja, mert önök a társasági nyereségadó egykulcsossá tételével gyakorlatilag 170-180-190 milliárd forintot a multinacionális cégek zsebébe tesznek.

Térjünk át egy picit a szociális hozzájárulási adó csökkentésére is. Igen, nagyon sokan látják Magyarországon, mi is, hogy a bérekre rakódó terhek csökkentése nagyon régóta esedékes. Eddig a kormány nem nagyon foglalkozott ezzel, azon kívül, hogy a jómódúak személyi jövedelemadóját csökkentette, évi 500 milliárdos ajándékot adva a felső 10 százaléknak.

Ugyanis ez volt az eredménye, amikor önök 2010-ben a személyi jövedelemadót egykulcsossá tették. A jelenlegi helyzetben, amikor a munkaerőhiány és az elvándorlás miatt lassan megáll a magyar gazdaság, igen, a dolgozók nettó bérének emelése volna a legsürgősebb feladat. A kormány most azt mondja: emeli a minimálbért és a garantált bérminimumot. Ez önmagában persze helyes szándék, de egyrészt kevés, másrészt pedig nagyon sok kis- és középvállalkozás számára ezzel az eszközzel, ezen a módon, ahogy önök tervezik, ez nagyon komoly problémát és elviselhetetlen terhet fog jelenteni.

Ez így önmagában azért is kevés, ily módon a minimálbér és a garantált bérminimum csökkentési terve, mert gyakorlatilag csak a legalsó határon, tehát a minimálbéren lévőeknek a jövedelme fog nőni. Aki már egy picit is kicsivel fölötté van a minimálbéreknél, az most nem fog kapni semmit. Önök azt mondják, hogy majd persze a minimálbér megemelkedése később meg fogja húzni a többi bért. Na, ez vagy bejön, vagy nem. Mert ugye, önök sok mindent mondanak a gazdaságról, de azt látjuk, hogy ma a kis- és középvállalkozások nagyon nagy bajban vannak, ahol a minimálbéresek zömében dolgoznak, és ahol ma a foglalkoztatottak háromnegyed része Magyarországon megtalálható. Ahogy már említettem, feleslegesen terheli meg az elviselhetetlen terhekkal a kis- és középvállalkozókat.

Azt gondoljuk továbbra is - és ezt újra és újra el fogjuk mondani, talán egyszer meg fogják érteni -, hogy az egykulcsos adót kell eltörölni, a minimálbért adómentessé kell tenni, és az szja-t pedig az átlagbér alatt és a minimálbér között 12 százalékra kell csökkenteni. Ehhez társítva, úgy gondoljuk, a munkavállalói járulékokat szükséges csökkenteni, mégpedig azért, mert ha a munkavállalói járulékokat és nem a munkaadói járulékokat csökkentjük, akkor rögtön a nettó jövedelem emelkedni fog. Gyakorlatilag az LMP által javasolt rendszer, tehát a többkulcsos személyi jövedelemadó, a munkaadói járulékok csökkentése eredményezhetné azt, hogy nemcsak a minimálbér, hanem az átlagbér nettója is 20 százalékkal emelkedne.

Ezzel szemben, mint ismert, a kormány a munkaadói járulékot csökkenti, bár ez ugyan csökkenti a vállalkozások kiadásait, költségeit, de nem jelent automatikusan magasabb bért a dolgozóknak, hiszen a bruttó minimálbér emelését nem ellensúlyozza. Nagyon sokan, kevésbé képzett embert foglalkoztatók ezt meg fogják sínyleni. Ezzel is megint csak, mint ahogy már említettem többször, a multik járnak jól, mert náluk nem jellemző a minimálbéres dolgozó és így a csökkentés összege a nyereségüket növeli végső soron, míg a kis- és középvállalkozásoknak gyakorlatilag ki kell termelniük a 15 százalékos minimálbér költségét. Ha számolunk, akkor az kiderül, hogy egy kis- és középvállalkozónak ahhoz, hogy teljesítse most a 15 százalékos minimálbér-emelést, 15 ezer forintot kell pluszként kitermelnie ehhez, amire nagyon kevés kis- és középvállalkozó lesz képes. Azt gondoljuk, hogy sokkal helyesebb lett volna egy másik sorrend, először azzal kezdeni, hogy adómentessé tegyék a minimálbért és a munkavállalói járulékot csökkentsék.

A törvényjavaslat még további két részéhez szeretnék röviden hozzászólni. Az egyik a biztosítók és tőzsdei szolgáltatók informatikai rendszerének minősítése. Önök korábban bevezettek egy intézkedést, amivel az energetikai cégek informatikai rendszerét minősítették, mégpedig lényegében egy kijelölt céggel. Ez a cég a Rogán Antal propagandaminiszter érdekkörébe tartozó Hunguard Kft. Most önök ugyanezt eljuttatják a biztosítókkal és a tőzsdei szolgáltatókkal. Ez persze egyrészt ismert fideszes módszer: törvényi eszközökkel piacot szerezni olyan cégeknek, amelyek egyébként versenyképtelenek lennének. Ezzel a fideszes politikai osztály milliárdos jövedelmekhez juttatja magát, a gazdaság normális szereplői és az adófizetők kárára. Ez a gyakorlatilag élőskdő magatartás ebben az esetben egy még komolyabb dologgal párosul. A minősítő cég az informatikai rendszer minősítése közben elvben hozzájárulhat az érintett cégek adatbázisaihoz. Az energetikai ipar, a biztosítási és tőzsdei cégek adatbázisainak úgymond lenyúlása már olyan veszély, amit nem lenne szabad megengedni, még kevésbé egy majdnem bukott miniszter holdudvarának.

Még a nyugdíjasok adataihoz is néhány gondolat. A törvényjavaslat kis meglepetése még az a folyamat, ahogy a Fidesz az elavult Kubatov-listákat frissíteni akarja 2,8 millió nyugdíjas adatainak felhasználásával. A következő adatokat fogják most önök megszerezni, és azt gondoljuk, jobb, ha minden nyugdíjas tisztában van azzal, hogy az egyszeri tízezer forint juttatás leple alatt milyen adatokat nyúl le a kormány a Kubatov-lista frissítésére. Az ellátásban, juttatásban részesülő személyek neve, lakcíme, nyugdíjfolyósítási törzsszáma és a folyósított ellátására nyújtott juttatásra vonatkozó adatok.

A kormány tehát ezen adatok megszerzésével a 10 ezer forint mellé megcélozza a nyugdíjasokat a szokásos propagandával, a miniszterelnök levelével. Megint közpénzből megint pártpropagandát folytat-

nak, megint milliárdokat fognak erre elszórni, és megint törvénytelenül.

(10.40)

Ahhoz, hogy a nyugdíjasoknak eljuttassák az egyszeri nyugdíj-kiegészítést, nyilvánvalóan nincs szükség ezekre az adatokra. És mi attól tartunk, hogy önök ezekkel az adatokkal vissza fognak élni, sokadszor.

És akkor végül csak annyit, hogy az LMP is nyújtott be módosítót, a módosítónak csak annyi volt a lényege most, hogy mi nem támogatjuk a társasági nyereségadó egykulcsossá tételét, és azt szeretném még elmondani, hogy az LMP be fogja újra nyújtani azt a törvénycsomagot, ami nemcsak a minimálbért, hanem az átlagbért és az átlagbér feletti bérét is megemelné.

Az LMP ebben a megközelítésben ezt a törvénycsomagot nem fogja tudni támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalásra van mód. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem mondom, hogy meglepő, bár fájdalmas számunkra, hogy egyetlen kormánypárti képviselő sem mert egy kétperces gombot nyomni az elhangzott kérdéseket illetően. Engem is érdekel, államtitkár úr, az ön személyes véleménye.

Lapozza már fel ezt az 52. §-t, ha kérhetem, és mesélje el azt nekem *(Tállai András: Mesélje?!)*, hogy az, hogy adatok adhatók ki propagandacélból - hát, mesélje, mert a ténytől igen távol áll a mai nap folyamán -, tehát mesélje el nekem, hogy az, hogy adatok adhatók ki propagandacélból egy egyszeri nyugdíj-kiegészítés érdekében, ez most adó-, bér- vagy járulékszabály. Hogy kerül ebbe a csomagba? Mit keres ez itt? Mi szükségük van önöknek erre? Milyen célból akarják ezeket az adatokat kinyerni? Milyen adatbázist akarnak frissíteni vele? Mi a célja ezzel önnek, államtitkár úr? Mi a személyes véleménye róla? Nagyon érdekelne.

Ugyanígy önnek szegeztem a kérdést, hogy mikor nyúlnának hozzá végre a 27 százalékos, uniós rekorder áfásint csökkentéséhez. Mi a véleményük a minimálbér adómentessé tétele kapcsán? Ezek konkrét kérdések, amelyek válaszokért kiáltanak. Feltetem még egyet: hogyan várnak demográfiai fordulatot, főleg a kereszténydemokraták, Magyarországon akkor, ha egész Európában itt adóztatják áfáspontból a legdurvábban a gyermeknevelési cikkeket. Konkrét válaszokat várunk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólalóként Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sajnálom, hogy Burány Sándor képviselőtársam nincs jelen, de talán megtekinti a közvetítést, és majd akár lesz módja rá reagálni, vagy még beér a hozzászólásom során a terembe.

Burány Sándor képviselőtársamnak szeretnék reagálni, aki szerint szövegértési és lexikális tudásbeli hiányosságaink vannak. Először ezt csak Vas Imre képviselőtársam kapta meg tőle, utána én is, a végén pedig a Fidesz- és a KDNP-frakciók is. Amíg az MSZP vezérszónoka mondja ezt, addig ez, azt gondolom, megnyugtató számunkra.

De ha már lexikális tudásbázisnál vagy ismeretknél tartunk, akkor azért Burány Sándor képviselőtársamnak szeretném az általa felemlített, saját magam szavazását is a 27 százalékos áfáról felidézni. Ez 2012. január 1-jén lépett életbe. Én 2014 óta vagyok az Országgyűlés képviselője. Ha tehát már a lexikális tudásról, hűségéről beszélünk, akkor jó lenne, ha képviselőtársam olyanokat mondana, amelyek valóban kiállják a tényyszerűség, az objektivitás és a valóság próbáját.

Azt gondolom, hogy gazdaságpolitikai kérdésekről ma Magyarországon egyébként bárki fogalmazhat meg kritikákat, bárki itt a teremben ülő politikai erők közül, kivéve azok, akik 2002 és 2010 között már egyszer olyan sikeres nyolc éves gazdaságpolitikát tudtak produkálni, hogy a csőd szélére vitték az országot. És ez megint egy tény. Tulajdonképpen, ha folyamatában tekintjük a dolgokat, akkor azt mégiscsak el tudjuk mondani, elmondható, és a tények tényleg magukért beszélnek, hogy az összes gazdasági mutató tekintetében, az államháztartási hiánytól az államadósságig, a foglalkoztatáson keresztül az inflációig, a gazdasági növekedésig, a kiskereskedelmi forgalomig vagy éppen az exportig gyakorlatilag mindegyikben jobban teljesít ma Magyarország, mint ahogy tette ezt 2002-2010 között. Részletes adatok itt vannak előttem, de nem hiszem, hogy fel kellene sorolni, mert mindenki utána tud nézni. Egyébként a lexikális tudásra visszatérve nyilván ez is hozzátartozik, azt gondolom, a közös tudásunkhoz.

A másik tekintetben fontos azt is elmondani, hogy azt az IMF-hitelt kellett visszafizetni a Fidesz-KDNP-kormányának, amit egyébként a szocialisták, pontosan az elhibázott gazdaságpolitikájuk következtében felvettek, hogy mentse a menthetőt. Ezenkívül egyébként az adócsökkentések, a béremelések mellett a devizahitelek megsegítése, a rezsicsökkentés szintén megtörtént.

Azért volt ezekre szükség, mert a devizahitelt a szocialisták kormányzása idején tolták rá a magyar adófizető polgárokra, a rezsit pedig emlékszünk, nagyon lassan mondták, hogy mindannyian megértsük, mégis sikerült összességében 15 alkalommal emelni; gázra és áramra gondolok. A gáz árát a háromszorosára, az áramét pedig a kétszeresére.

Ezek azért mégiscsak olyan folyamatok, amikről beszélni kell, és amikor Burány Sándor képviselőtársam a bérek alakulását próbálja meg ecsetelni és

hivatkozik vissza az ő kormányzásuk alatti béremelésekre, azt szeretném csak mondani, hogy 2002-2010 között tulajdonképpen a közszférának egyhavi bérét vették el az MSZP-kormányok, és azért azt se felejtjük el, ha már a nyugdíjasokat hozzák fel, hogy egyhavi nyugdíjat is elvettek.

Emlékszem arra a választási kampányra, amikor egymásra licitáltak, hogy 14., meg 15. havi nyugdíj is lesz, aztán az lett a vége, hogy még csak meg sem kérdezték a nyugdíjasokat. Be sem jelentették nekik, úgy vették el tőlük a 13. havi nyugdíjat. Azt gondolom a lexikális tudás és a tényyszerűség talaján állva ezt is fontos elmondani, hogy ez nem a Fidesz-KDNP-kormány nevéhez fűződik.

Új adók bevezetése. Valóban voltak új adók, de elsősorban, ahogy a vezérszónoki felszólalásomban is említettem, főként a bankok, illetőleg a multik megadóztatására, illetve a köztelherviselésbe való kapcsolására szolgáltak. Elhiszem, hogy ez fáj a multibarát és a bankbarát MSZP-kormányoknak vagy a volt kormányok képviselőinek, de mégiscsak azt gondolom, hogy ezt, a tényyszerűség talaján megállva fontos, hogy elmondjuk.

És azt az idézetet pedig tényleg följegyzeteltem magamnak, amit Burány képviselő úr mondott, hogy a Fidesz gazdasági recesszióba vitte az országot. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Értem azt, hogy közeledik az év vége, azt is értem, hogy közeledik a szilveszter, ahol rendkívül jó kabaréműsorok lesznek majd a televízióban is nyilvánvalóan. Azt javaslom Burány Sándornak, hogy ezzel a kijelentésével ott próbálkozzon, ott biztos nagyobb sikere lesz, mint itt a parlamentben, mert azért az, hogy a Fidesz gazdasági recesszióba vitte volna az országot, ez enyhén szólva valóban a kabaré kategória, és ha már egyébként az MSZP-nek a gazdaságpolitikában nem volt ilyen sikere, akkor remélem, hogy ezekben a kabaréműsorokban ez a siker biztosított lesz számára.

Jobbikos vezérszónok úr felszólalására tényleg csak röviden reagálnék. Örülök egyébként, hogy ismét sikerült a Jobbiknak a szocialistákat megvédenie. (Z. Kárpát Dániel: *Jaj, ne röhögtesse már!*) Annak is örülök, hogy a Jobbik és a baloldal bimbózó szerelmének egy újabb fontos állomásához érkezünk ezáltal. (Z. Kárpát Dániel: *Vegyél már vissza az arcodból egy kicsit!*) Kérem, ezt jegyzőkönyvben rögzítsük, hogy a jobbikos verbális kommunikáció milyen magaslatokba tud emelkedni így a parlamenti patkó sorain belül! (Z. Kárpát Dániel: *Én is kérem!* - *Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.*)

Tehát Z. Kárpát Dánielnek azt szeretném mondani, hogy folyamatosan a szocialistákat emlegetjük vissza, ezt nem azért tesszük, mert nekünk ez jólesik, kedves képviselő úr, nem azért, mert nekünk ez a hobbink, hanem azért - és ezt nem én mondom, ezt nagyon sok történész, közgazdász mondta -, hogy a közgazdaságtant, a történelmet és a politikát is folyamatában kell látni. Nem lehet kiragadni egy-egy szöveget!

És hogy miért a szocialistákat említjük föl? Azért, mert ők voltak előzőleg kormányon. A Jobbiknak ez még nem sikerült, és nagyon-nagyon bízom benne, az ország érdekében - szerencsére, sokan vagyunk így -, hogy ez még jó darabig így is marad.

Végezetül pedig azt szeretném elmondani, hogy az adócsökkentés és a béremelkedés, amiről ma itt szó volt, azt gondolom, önmagában véve, leegyszerűsítve a mondandómat, ez egy jó dolog. Ez egy kedvező dolog, ez egy támogatandó dolog. Ezért kértem vezérszónoki hozzászólásom elején is önöket, hogy pártállástól függetlenül legyenek szívesek, ezt támogassák, mert az ország érdekeit szolgálja, a magyar családokat, a magyar munkavállalókat, a munkaadókat és a vállalkozások érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP!

(10.50)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt szeretném folytatni. Witzmann képviselőtársam azzal hagyta abba, hogy az adócsökkentés és a béremelés jó dolog. Valóban, csak hogy önök rossz eszközzel és rossz módon akarják ezt megcsinálni. Egyszerűen nem érthető, önök miért nem nézik azt, hogy mi történik a világban, és milyen folyamatok történnek Magyarországon. Önök sikerpropagandát folytatnak azzal kapcsolatosan, hogy néhány makrogazdasági mutató jó Magyarországon, és azt hiszik, hogy ezzel a magyar gazdaságnak és a társadalomnak stabil az állapota.

Nem hajlandók odafigyelni arra, hogy a magyar társadalom hogyan szakad szét, hogy Magyarországon is egyre többen szegényednek el, és egyre kevesebben lesznek gazdagok. Nem akarják megérteni, az egyik legfontosabb feladat, hogy a magyar társadalom szétszakítását meg kellene akadályozni és lassítani kellene. Ez az egyik legfontosabb dolog. De ugyanígy a gazdaság is szakad szét; szakad szét az egyre kevesebb multira és nagyvállalatra, és az egyre több, egyre kevesebb, tengődő és gyakorlatilag már működni nem tudó kis- és középvállalkozásra. Önök nem akarják megérteni azt, hogy Magyarországon a kis- és középvállalkozásokat kellene erősíteni. Nem akarják megérteni, hogy a magyar gazdaságot sok lábra kellene állítani.

Önök egyszerűen egy álomvilágban élnek. Néha az az érzésem, hogy önöknek fogalmunk sincs arról, hogy hogyan élnek az egyszerű, szegény magyar emberek, hogy hogyan lehet havi 88 ezer forintból vagy annál kevesebből megélni. Önök nem figyelnek arra, hogy a szakadék gyakorlatilag nő a szegények és a gazdagok között. Az eszközöket ehhez kell választani. Önök rossz eszközt választanak akkor, ami-

kor a nyereségadót egykulcsossá akarják tenni, amikor az 500 millió forint feletti nyereségűeknek kedveznek, amikor nekik adnak 10 százalékot, amikor nekik adnak 170-180 milliárd forintot a költségvetésből, amikor ennek a pénznek máshol lenne a helye, amikor az oktatásra, az egészségügyre kellene fordítani. Önök erről nem beszélnek.

Önök amögé bújnak, hogy a szocik nem tudom, hány évvel ezelőtt mit csináltak. Előre kellene nézni, képviselőtársaim, és meg kellene nézni azt, hogy milyen eszközöket kell választani. Önök rossz eszközt választanak. Ezzel az eszközzel az emberek tovább fognak elszegényedni, és Magyarország a multik országa lesz. Mi lesz Magyarországból? Önök csak azzal foglalkoznak, hogy a minimálbérek bérét meg tudják emelni. Mi van azzal, akinek 5 forinttal több a bére, mint a minimálbér? Mi fog azokkal történni? Semmi.

És ha a világban, amiről egyre többet rebesgetnek, várható egy hasonló helyzet, mint ami 2008-ban volt, akkor mi történik Magyarországon? Önök kiszolgáltatták az autóiparnak a magyar gazdaságot. Mi fog történni akkor, ha egy válság megindul? Itt van Olaszország, nézzék meg a bankokat: arról beszélnek, hogy az olaszországi bankok csődje milyen hatással fog Európára hatni.

Arról beszélnek, hogy önök hat-nyolc évre előre szépen megtervezik a minimálbér-emelés lépéseit. De azt kell mondani, képviselőtársaim, hogy nem látnak tovább az orruknál. Mi fog utána történni? Azt fogják mondani, hogy majd a következő tehet róla? Végig kellene gondolni, hogy jó eszközöket válasszanak, és nem politikai blablákat kellene ide behozni, nem arról kellene beszélni, hanem tartalmi kérdésekről, arról, hogy az embereknek jobb legyen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondjuk, hogy ez a vita a végéhez közeledik, a bejelentkezett felszólalók hiányából is látszik mindez. Kormánypárti képviselő bár egy felállt, és én ezért tiszteletemet kell, hogy kifejezzem, de egyetlen árva felvetésre sem válaszolt az érdemiek közül.

Witzmann képviselőtársam azzal vádol meg bennünket, hogy a Jobbik összeborul a szocialistákkal. Azért kérem, hogy ne nevetesse ki magát, mert elmondtam, de még egyszer elmondom lassabban, hogy ön is értse, amit áfakérdés kapcsán mondtunk el, az arról szólt, hogy a szocialisták - talán ezt a szót hasnáztam - sunyi trükközéssel amit csökkenésnek adtak el, azt aztán emelésbe vitték át az áfa tekintetében, de egy 25 százalékos kalapig. Tehát még a szocialisták alatt sem volt szó 27 százalékos áfáról, amit az ön pártja csinált, és az ön tevőlegesen hozzájárulásával valósult meg. Próbálhat takarózni azzal, hogy ön akkor még nem volt parlamenti képviselő. Hát ön annak a pártnak és közösségnek a színeiben

szerzett mandátumot! Legyen férfi és vállalja fel, álljon bele! Tőlem nem hall olyat, hogy a Jobbik bármely korábbi nyilatkozatát, döntését letagadnám. Így van, ön is próbálja meg, álljon bele és ne próbálja magát kihúzni a saját közössége döntései alól, mert ez nem szép és nem férfias dolog.

A helyzet az, hogy ha nagykoalíciót keresünk Magyarországon, azt a Fidesz-MSZP között évtizedes távlatban fellelhetjük. Lássuk csak a lisszaboni szerződés majdnem olvasatlanul történő aláírását, az úgynevezett Románia EU-csatlakozása kapcsán felmerülő kérdésköröket, tehát számtalan olyan kérdést, ahol a nemzeti sorskérdések kapcsán önök közösen árulták el Magyarországot. Lehet ezt fejtegetni, de idehozhatnám az államadósság-menedzselés kérdéseit is, ahol stratégiai változást az utóbbi hat év sem hozott be.

Abban is közösen működtek együtt, hogy egy összeszerelő üzemmé változtatták Magyarországot, olyan összeszerelő üzemmé, ahol ön arra büszke, amikor feláll és veri a mellét a gazdaságpolitikai teljesítmény vélt vagy valós számai kapcsán, hogy jól menedzseltek az érkező európai uniós forrásokat. De arról nem tud beszámolni, hogy lenne egy otthontemelési és bérlakásépítési programunk saját költségvetési pénzből, hogy a saját lábunkra állított magyar gazdasággal rendelkeznenek. Ön tulajdonképpen arra büszke, hogy önök egy jó fordítóbrigádként működnek, tehát a Brüsszelben kitalált alapelveket implementálják, behozzák a magyar jogrendszerbe és az ottani fejlesztési forrásokat felhasználják. Ez nem biztos, hogy a büszkeség alapja.

A konkrét kérdésem ugyanakkor áll. A konkrét kérdés az volt, hogy a több mint hetven stratégia kapcsán, Witzmann képviselő úr, miért nem tűzték ki feltételül azt, amikor ezeket a szerződéseket aláírták, hogy a munkabérek szintjét legalább lassan kezdjék el közelíteni nemcsak a nyugat-európai, de mondjuk, a közép-európai átlaghoz, amelyet a hasonló munkakörben ezen más országokban dolgozó munkavállalók megkapnak. Miért kell önöknek abból élni, hogy a magyar munkaerő olcsó és kiszolgáltatott? Miért lehet ezt stratégiai előnyként felhasználni és meddig?

S megint csak azt kell mondjam, ön itt takarózhat azzal, hogy kerüljön jegyzőkönyvbe, amit én bekiabálok. Igen, kerüljön, mert mi férfiak vagyunk és vállaljuk azt, amit mondunk. Én öntől ugyanennyit kérek. Viselkedjen férfi módjára, a konkrét feltett kérdésekre válaszoljon, próbálja meg, talán még önnek is sikerülni fog.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában. - Witzmann Mihály: Kimegyünk és megoldjuk!)*

ELNÖK: Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Kimennek játszani a képviselő urak, vagy itt a folyosón megbeszélik?

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy nem hallottam Burány Sándor képviselőtársam hozzászólását, ezért az elhangzottak nem zavarnak a véleményem megfogalmazásában. Azt viszont hallottam, amit Witzmann Mihály képviselő úr elmondott a hozzászólásában. Én igazából nem úgy látom, ahogy azt jobbikos képviselőtársam mondta, hogy ön válaszolt volna, hanem egyszerűen kioktatta az ellenzéket. Mindegy, hogy ki mit mondott, milyen kritikát fogalmazott meg, ön elmondta, hogy ezt hogyan kell látni, és mindenki más, aki ezt másképpen látja, az vagy hazaáruló, vagy meleg, vagy egyszerűen csak hülye. *(Witzmann Mihály: Ki mondta ezt?)* Az ön pártja.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ebből kifolyólag a figyelmébe ajánlanám, hogy mielőtt ön képviselő lett, azelőtt is volt élet, tehát nem akkor kezdődött a gazdaság Magyarországon, meg a történelem sem. S ha már történelmi távlatokba kalandozik, akkor érdemes előrébb menni a kétezres évek végéig, amikor elkezdődtek Magyarországon a költségvetéssel kapcsolatos problémák. De most nem akarnék ebben hosszan elmerülni, csak a figyelmébe ajánlanám, hogy az időérzékét állítsa egy kicsit előrébb. De az, hogy maguk hatévnyi kormányzás után, amiből kétharmaddal töltöttek el jó pár évet, még mindig arra hivatkozhatnak, hogy mi volt, és a mai magyar problémákkal szembeállítják azt, hogy volt nyolcéves szocialista kormányzás, szerintem ezt már a választópolgárok sem hiszik el önöknek. S hogy minden kritikára az az összes válasz, hogy bezzeg akkor ez hogy volt, ez egyszerűen nem válasz ezekre a kérdésekre.

Azt mondják, hogy csökkentették az adókat. Igen, csökkentették az adókat a gazdagoknak, és a kisebb fizetésűek fizetik meg ennek az árát. Mi baloldali pártként azt mondjuk, hogy ez nem helyes. Az a helyes, hogy akinek nagyobb a fizetése, az vállaljon nagyobb felelősséget Magyarország finanszírozásában. Ezzel szemben önök pont fordítva járnak el, ezért mondjuk mi azt, hogy az egy perverz társadalompolitika és adópolitika, amit önök csinálnak, mert azoknak segítenek jobban, akik kevésbé szorulnak rá a segítségre.

Aztán azt mondták, hogy soralátét lesz majd az adóbevallás. Én nem látom ezt a soralátétet sem, a sok adójogszabály-módosítás kapcsán pedig megtehették volna.

Azt mondták, hogy segítettek a devizahiteleseknek. Igen, de elsősorban a jobb módú devizahiteleseknek, akik a végtörlesztéssel egyszer csak elő tudták venni otthon a pénzüket és visszafizették a hiteltartozást. Megint csak sokkal kevésbé segítettek azoknak, akik igazából rászorultak volna erre.

Azt mondják, hogy nem volt soha normális béremelés. Nos, Medgyessy Péter miniszterelnököt pont

azért bírálták, hogy ő volt az egyik olyan miniszterelnök, aki betartotta az ígéreteit. 50 százalékos átlagos béremelést hajtottunk végre a közszférában akkoriban.

Aztán volt valóban, ahogy ön is említette, 13. havi nyugdíj. Ezt történetesen nem a Fidesz-kormány adta, nem az találta ki, hanem egy szocialista kormány, és amikor erre a gazdasági lehetőségek korlátozottsága miatt nem volt már lehetőség, valóban vissza is vonta.

(11.00)

De helyette megtartott egy úgynevezett nyugdíjprémiumot, ami még most is érvényben van egyébként a mai magyar valóságban is, de önök mégsem alkalmazzák. Sőt, akkoriban volt még egy svájci indexálása is a nyugdíjasoknak, ami sokkal kedvezőbb helyzetbe hozta őket a nyugdíjmeléseknél. Vagy említette a rezsicsökkentést. Akkor azt kérdezem, hogy miért nem csökkentik tovább a rezsit. Mire várunk? Hát igazából az olaj piaci ára jóval kevesebb, mint amennyit önök kérnek érte. Varga Mihály, a Költségvetési bizottság meghallgatásán, ön is ott volt, arról beszélt, hogy a lehetőség megvan rá, de még várni kell ezzel, amikor majd a nemzetközi piaci viszonyok még jobbak lesznek. Én azt látom, ezek a piaci viszonyok kedvezőek lennének egy további rezsicsökkentéshez.

Aztán azt is a figyelmébe ajánlanám, a különböző makrómutatók tekintetében az önök miniszterelnökét idézném, aki azt mondta a 2010-es választások után egy párizsi konferencián, úgy fogalmazott, hogy Magyarország Európa-bajnok a deficitcél csökkentésében, és dicsérte a magyar gazdaságot ebben a tekintetben, ami pont az előtte lévő kormány tevékenységét dicsérte volna. Ezzel pusztán csak azt akarom mondani, amikor egy gazdasági világválság van, akkor teljesen más lehetőségekkel és más kihívásokkal szembesül egy kormány, mint amikor ez rendeződni látszik. És ebben szerintem a szocialista kormánynak bizony volt eredménye, aminek a politikai árát is hajlandó volt megfizetni az akkori frakció.

A másik, hogy azt mondják, hogy mi vagyunk vagy mi voltunk a multibarátok. Hát, szeretném önnek mondani, hogy önök legalább annyira multibarátok, mint bármelyik más kormány, amelyik korábban működött, hiszen a különadón kívül, amivel valóban egy pluszterhet raktak ezekre a cégekre egyébként, de a másik kezükkel visszaadtak nekik nagyon sok mindent. Úgyhogy lehet, hogy a balansz az önök esetében még jobb is, mint korábban volt, hiszen például a munka törvénykönyvének a változtatása és sok minden más egészen biztosan kedvezően érintette ezeket a cégeket.

A 25 százalékos áfacsökkentésnek, amire jobbkios képviselőtársam is utalt, én ennek elszenvedője voltam, hiszen akkor fogyasztóvédelmet felügyelő államtitkárként én voltam az egyik kampányembere

ennek az áfacsökkentésnek, és valóban utána arra kényszerült a kormány, hogy visszaemelje; de ahogy elhangzott, 25 százalékra és nem 27 százalékra. És a 27 százalékos áfával, mivel az áfát általában a szegények adójának is szokták hívni, megint csak azokat a társadalmi rétegeket hozzák nehezebb helyzetbe, akik amúgy is nagyobb hiányban szenvednek. Úgyhogy én Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony mondataival értenék egyet, hogy az a baj, hogy önöknek minden egyes gazdasági lépése vagy társadalompolitikai lépése a kiváltságos keveseket hozza még jobb helyzetbe, miközben a többség Magyarországon egyre rosszabb helyzetbe kerül, és egyre nagyobb társadalmi problémáknak vagyunk szemtanúi Magyarországon.

Úgyhogy én azt javasolnám képviselőtársamnak sok okból is, hogy kicsit kevesebb kioktatás és több partnerség egészen biztosan többet segítene itt a parlamenti vitákban, mint ez a fajta arrogancia, amit most már nem először tapasztalunk meg a Fidesz-frakció részéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Kétperces felszólalásokra van most lehetőség. Megadom a szót a Jobbik képviselőjében Kepli Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy nem annyira elhanyagolható része ennek a javaslatnak az az önök által, Fidesz-kormány által újonnan kivetendő adó, amit nem direktben, törvényi szabályozás keretén belül vetnek ki, hanem az önkormányzatokra testálják át úgymond annak a lehetőségét. Ez pedig a közterületi reklámok megadóztatásának a lehetősége, amely a közelmúltban egy törvényjavaslat formájában kiszivárgott a sajtó felé, hogy önök meg szeretnék szüntetni teljes egészében az óriásplakátok rendszerét Magyarországon, vizuális környezetszennyezésre hivatkozva. Úgy látszik, most már a vizuális környezetszennyezés nem annyira fontos, amennyiben ez bevételi forrást generálhat a központi költségvetésnek. Ennek a mértéke a javaslat szerint maximum 12 ezer forint négyzetméterenként és évente, ami egy 12 négyzetméteres, átlagos óriásplakát esetén 144 ezer forintot jelent. Az óriásplakátok nagy részét, főként a kisebb cégeket ez teljes egészében kivérezheteti, és sok száz vagy sok ezer munkahely szűnhet meg ezáltal.

Teljesen egyértelműen látni a mögöttes szándékát a kormánynak, hogy az az egy-két óriásplakát, akiket önök tettek óriásplakáttá, akik hirdetésekkel foglalkoznak, megmaradjanak; és a kisebb cégek, akik esetleg ellenzéki pártoknak is biztosítanának lehetőséget politikai megjelenésre a választási kampányban, addigra, mire odaérkezünk 2018 tavaszára, ne is legyen lehetőségük már óriásplakátokat, óriásplakát-táblákat üzemeltetni, mert hiszen nem fogja nyilvánvalóan megérni nekik az adó bevezetése után fenntartani ezeket a táblákat. Ahogy a médiában

elkezdődött már a totális véleménydiktatúra, a teljes kormánypárti egyoldalú tájékoztatás, úgy ezt most a közterületi reklámok területére is át kívánják vinni. Ez az adó ezt a célt szolgálja, semmilyen más értelmes magyarázat nincs arra, hogy miért akarják ilyen horribilis adóval sújtani a közterületi reklámokat.

A Jobbik természetesen ezt ebben a formában - a véleményünk teljes elnyomását - nem fogja tudni támogatni. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet az LMP-ből azt mondta, eléggé felfokozott állapotban, hogy az az út, amelyet a Fidesz-KDNP követ és ami - nem idézem természetesen szó szerint - tükröződik ebből az előterjesztésből, ebből a törvényjavaslatból, az egy rossz út. Hát, én szeretném megkérdezni az LMP tisztelt képviselőitől: a béremelések és az adócsökkentések jelentik a rossz utat? Mert ha az adócsökkentés és a béremelés rossz út, akkor azt gondolom, hogy egészen másképp látjuk a világot. Mi akkor egy másik úton járunk, és az az út jó, amelyen mi haladunk, vagyis a béremelések, a rezsicsökkentések, az áfacsökkentések és az adócsökkentések politikája. És azt kell mondanom képviselőtársamnak, hogy mi nem fogunk letérni erről az útról, akkor sem, ha az LMP azt mondja, hogy megítélése szerint ez rossz út. Azt pedig majd a választók fogják eldönteni, hogy számukra az adócsökkentés és a béremelés a jó út vagy pedig pont az ellenkezője, a bérek csökkentése és az adók növelése.

Ami a családpolitikát illeti, illetve a családpolitikára szánt összegeket, ezt Burány Sándor - sajnálom, hogy már kiment a teremből - említette. Egy dolgot ragadott ki, mégpedig a családi pótlékot. Azt mondta, hogy a családi pótlék nem sokat növekedett. De, tisztelt MSZP-s képviselőtársaim, tudniuk kell, és ezt bizonyára tudják is, csak úgy tesznek, mintha nem tudnák, hogy Magyarországon nem a családi pótlék az egyetlen, sőt az önök idején talán ez az egyetlen családtámogatási rendszer volt. Mi ma Magyarországon majdnem a GDP 5 százalékát fordítjuk családtámogatásra. Talán elkerülte az önök figyelmét, hogy havonta a családi pótlékon kívül, ahol már egy gyermek van, havonta 10 ezer forintot vonhat le az adójából. Ez pluszbevételként ott marad náluk. Két gyermeknél 20 ezer forint ez az összeg, amelyet mi megduplázunk négy év alatt. És akkor nem is beszéltünk a gyedről, a gyed emelt összegéről, nem is beszéltünk a gyed extráról, nem is beszéltünk a családi otthonteremtési kedvezményről, a 10 plusz 10 millió forintos - 10 vissza nem térítendő, 10 nagyon kedvezményes - hitellehetőségről. Én azt gondolom, hogy ezeknek is el kell hangozni a magyar vitában, nem csak annak, ami egy-egy kiragadott kritika.

És még egyszer hangsúlyozom, azt minden család el tudja dönteni... - vitatkozhatunk itt a Ház falai között bármiről, mondhatja az ellenzék, hogy ez rossz, hogy adót csökkentünk és béreket emelünk, mi meg mondhatjuk, hogy jó, akkor is az emberek fogják eldönteni, hogy ez jó vagy nem. És azt mondom, ha valaki számol, és gondolkodik, és ne nézzük kiskorúnak a magyar embereket, igenis, ők fogják tudni, hogy ha több a fizetésük, az nekik jobb, és ha kevesebb az adójuk, az nekik jobb, vagy pedig éppen ellenkezőleg. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most az LMP képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony jelentkezett. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak hogy ne maradjon a levegőben, és nehogy az maradjon meg, amit Dunai Mónika képviselőtársam mondott. Én eddig azt hittem, hogy azért nem fogad be a kormánypárt ellenzékétől javaslatokat, mert nem az számít, hogy mit mondunk, hanem a javaslatoknál ki mondja. Tehát jellemzően ellenzéki pártoktól, ellenzéki képviselőktől önök semmilyen javaslatot nem fogadnak be.

(11.10)

Most viszont már arra is rájöttem, hogy nemcsak erről van szó, hanem arról is szó van, hogy önök arra oda sem figyelnek, hogy mit mondunk. Tehát ön tökéletesen nem figyelte, hogy én mit mondok. Nem azt mondtam, hogy az LMP ezt nem tartja fontos útnak. Igen, az LMP már nagyon régóta mondja azt, hogy a bérek emelésére van szükség, és nagyon magasak Magyarországon a közterhek, az adók, ezt csökkenteni kell.

Amiről én beszéltem, az arról szólt, hogy önök rossz eszközt választanak. Önök olyan eszközöket választanak, amelyekkel gyakorlatilag megint csak a multikat hozzák helyzetbe, és a multik zsebébe betesznek, a tény az tény, 170-180 milliárd forintot azzal, hogy 19 százalékról 9 százalékra lecsökkentik az adójukat. Ugyancsak rossz útnak tartjuk most, hogy önök a munkaadói járulékot csökkentik és nem a munkavállalói járulékot.

Tehát én erről beszéltem. Kérem képviselő asszonyt, máskor figyeljen oda arra a tartalomra, amit mondunk, és a tartalmat minősítse. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP-ből, kettőperces hozzászólásra. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Dunai Móni-

kának mondanám én is, hogy ennyire ne egyszerűsítsük le a dolgokat, mert ez így méltatlan, hogy mi azt mondanánk, hogy a béremelés rossz, és az adócsökkentés is rossz. Képviselő asszony, azért ennyire ne mondjuk ezt!

Én azt mondanám talán, hogy udvarias maradjak én is, ha már az előbb ezt számon kértem egy fideszes képviselőn, hogy mi azt mondjuk, hogy nem mindegy, hogy kinek csökkentik az adóját, és nem mindegy, hogy milyen mértékben és kinek emelik a bérét. Azt én értem, hogy különböző megközelítést alkalmaz egy konzervatív párt és egy balközép szociáldemokrata párt, mi mindig abban hittünk, és abban is fogunk hinni, hogy az egyenlőség, az igazságosság és a szolidaritás egy fontos érték, ebből kifolyólag nagyon fontos az, hogy akik rosszabbul élnek, akik nehezebb körülmények között élnek, azok kapjanak nagyobb segítséget az államtól, ne pedig azok, akik a felső tíz százalékba tartoznak. A jólét nem csorog le, tehát minél többet segítünk a gazdagoknak, ez nem úgy működik a társadalompolitikában, hogy ez a jólét majd aztán lecsorog a társadalom úgymond alsóbb - jövedelmi helyzetben lévőkre értem ezt - rétegeihez.

Ezért mondjuk, hogy mi azt gondoljuk, itt progresszíven, proaktívan be kell avatkozni, és ebben van egy vita a konzervatív értékrend képviselői és egy baloldali progresszív értékrend képviselői között. De ezt nem kell úgy láttatni - vagy talán szerencsés nem úgy láttatni -, hogy mi annyira egységsugarú agyú politikusok vagyunk, hogy mi azt mondjuk egy béremelésre, hogy az rossz meg egy adócsökkentésre, hogy az is rossz.

Ennél mi egy kicsit szofisztikáltabban látjuk a magyar valóságot, sőt még a kormányzat intézkedéseit is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdem Tállai András államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is a nyugdíjmelésre és az Erzsébet-utalványra szeretnék reagálni, azt hiszem, a közvélemény számára is, hogy egyértelmű legyen. A Magyar Szocialista Párt azt kérdezi, hogy miután a 2017. évi költségvetésben 0,9 százalékos mértékű nyugdíjmelés van megjelölve, hogy lesz abból 1,6 százalék.

A válasz a következő. Ugyanez a törvény azt is tartalmazza, hogy a kormány a várható makrogazdasági folyamatok és adatok ismeretében további kiegészítő emelést adhat. A kormány, a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma, a VKF ülésén született megállapodás erről, hogy a fogyasztói

árindexre gyakorolt hatásra is tekintettel a kormány a korábbi inflációs előrejelzést meghaladó mértékű emelésről döntött, ennek mértéke 0,7 százalék, így összességében tehát 1,6 százalékos emelésben részesülnek 2017. január 1-jétől a nyugdíjasok. Ezt a kormány november 30-i ülésén tárgyalta meg. Ezt kormányrendeletben fogja szabályozni.

A másik kérdés az Erzsébet-utalvány kérdése. Az Erzsébet-utalvánnyal kapcsolatosan a nyugdíjasoknak semmilyen adózási, semmilyen adóbevallási kötelezettségük nincsen. A nettó 10 ezer forintos Erzsébet-utalvány összegét valóban személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás terheli. Ezt azonban a kifizető fizeti meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak, így a nyugdíjasnak - még egyszer hangsúlyozom - semmilyen feladata nincs ezzel, úgy, ahogy az sem igaz, és az egy téves adószakértői felfogás és kinyilatkozás ráadásul a teljes közvéleménynek, ami egyébként felháborító, hogy adóbevallást kell adni a nyugdíjasoknak a 10 ezer forintos Erzsébet-utalvány miatt. Ez nem igaz; a törvények értelmében nem terheli a nyugdíjasokat adóbevallási kötelezettség.

Szeretnék zárójelben reagálni a soralátétes személyijövedelemadó-bevallás számonkérésére. Most is létezik egyébként soralátétnyi adóbevallási lehetőség. Való igaz, hogy ez 2017 tavaszán várhatóan meg fog szűnni, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fogja elkészíteni mindenki számára a személyijövedelemadó-bevallását.

Ami a nyugdíjasok adatának megszerzését, illetve azt a kritikát illeti, hogy a kormány, illetve személyesen a miniszterelnök megszólítja a nyugdíjasokat és levelet ír számukra, én úgy tudom, hogy egyetlen ország sem tiltja azt, hogy a kormány egyébként megszólítja a saját választópolgárait, a vállalkozókat, a nyugdíjasokat vagy más érdekcsoportokat, társadalmi csoportokat, így a nyugdíjasokat sem. A nyugdíjasok megszólításának a folyamata az adatvédelmi törvény teljes betartásával történik, tehát nem igaz az a kijelentés, hogy ez így jogszerűtlenül és törvénytelenül történik.

Rátérve a törvényjavaslatra, először is megköszönöm a kormánypártoknak a támogató felszólalását. Nagyon bízom benne, hogy a jövő hét folyamán a törvényjavaslat, ha máshogy nem - mert az nem vehető ki, hogy az ellenzéki pártok támogatják-e, bár a felszólalások alapján inkább nem -, a kormánypárti többség szavazata alapján el fogja fogadni az Országgyűlés azt a történelmi jelentőségű köztehercsökkentésről és béremelésről szóló törvényjavaslatot, ami a parlament asztalán van.

Ami a Magyar Szocialista Párt hozzáállását illeti, semmi újat nem látok ebben. Minden egyes törvényjavaslatnál lényegében a régi idők, a régi kormányzati idők, a Gyurcsány-idők, a Medgyessy-idők visszasírása történik, minimálbér, nullaszázalékos adó legyen, emeljük a nyugdíjat az egekig, aztán amikor megkérdezik a miniszterelnököt, hogy mondja már, hogy azt a sok hitelt, amit az ország felvett, mire

költötte, akkor azt válaszolja, hogy nyugdíjemelésekre és béremelésekre. Hát, tisztelt Magyar Szocialista Párt, tisztelt jelen nem lévő Burány Sándor, aki eze- ket megfogalmazta, a jelenlegi béremelés és nyugdíj- emelés nem hitelből, nem eladósodásból történik, hanem abból, amit Magyarország, a magyar gazda- ság megtermelt, tehát azt osztja újra az ország, amit egyébként az ország maga képes volt megtermelni, és nem pedig hitelből és eladósodásból, mint ahogy azt Gyurcsány Ferenc mondta. Most önök egyébként ezt a rendszert sírják vissza, igaz, már Gyurcsány Ferenc nevét nem emlegetik.

A Jobbik felszólalását nem tudom értelmezni (Z. Kárpát Dániel: *Ez baj!*), hiszen a törvényjavaslattal vajmi keveset foglalkozott. A szokásos lózungok mennek, hogy az áfakulcs mértéke, a letelepedési kötvény dolga, semmi köze a törvényjavaslathoz, a tranzakciós illeték. Viszont elhangzott egy nagyon érdekes javaslat, ezt majd még érdemes lesz értel- mezni, azt hallottam a jobbikos felszólalótól, hogy kevés a köztehercsökkenés mértéke, ő 20-30 száza- lékos köztehercsökkenést javasol. Szeretném elmon- dani a Jobbiknak, hogy az élőmunka terhén a mun- kaadóknál összesen 28,5 százalékos teher van. Ha önök 30 százalékosat szeretnének csökkenteni, akkor azt mondják, hogy megszüntetik a szociális hozzájárulá- si adót. Akkor viszont nem tudom, hogy a többi kö- vetelmény (Z. Kárpát Dániel: *Tényleg fájdalmas, hogy nem értette meg!* - Zaj. - *Az elnök csenget.*), a többi ígéreteseik hová lesznek. Olvassa vissza, hogy mit mondott, 20-30 százalékos járulékcsökkenést (Z. Kárpát Dániel: *A 28 százalékos 30 százalékaról beszélünk!* Zaj. - *Az elnök csenget.*), 20-30 százalékos csökkenést. (Szilágyi György: *A 28 százalékos 30 százalékaról van szó!*)

(11.20)

Az LMP sem tért el az eddigi álláspontjától és véleményétől (Schmuck Erzsébet: *Következetes!*), ők azt mondják, hogy adót kell növelni. (Schmuck Erzsébet *felnevet.*) Eddig a személyi jövedelemadó növelése mellett álltak ki, meg kell szüntetni az egy- kulcsos személyi jövedelemadót, és progresszív adó- zást kell bevezetni - ez azt jelenti, hogy önök adót növelnek (Schmuck Erzsébet: *Hát, ezt nem hiszem el!*) -, most pedig Schmuck Erzsébet kijelentette, hogy ugyanezt szeretnék a társasági adóval is. Pontosan azt mondta, hogy sávós, progresszív adó legyen a társasági adónál. Kimondhatjuk most már, de leg- alább őszintén bevallják itt a parlamentben: az LMP az adónövelés pártja (Schmuck Erzsébet: *Nem!*), legalábbis az elhangzott vélemények alapján.

Azt gondolom, hogy az ellenzéki pártok nem tudják vagy nem akarják megérteni ezt a törvényja- vaslatot, ami mögött egyébként egy hatéves megálla- podás van a munkaadók és munkavállalók között, nem tudják vagy nem akarják megérteni. Hogy ez miből ered, azt nem tudom, valószínűleg az ellenzéki

pozíciójukból. Viszont szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy erről a kérdéstről társadalmi megállapodás született. A megállapodáshoz, a bérnövekedéshez és a köztehercsökkenéshez mindenki, lényegében az egész ország csatlakozott a munkavállalókon és a munkaadókon keresztül. Az ellenzék viszont nem csatlakozik ehhez a kérdéshez sem.

Azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot, és ami mögötte van, a hatéves bérmegállapodást, ér- demes lett volna az ellenzéki pártoknak egy kicsit komolyabban, felelősségteljesen átgondolni, és úgy kialakítani a véleményüket. Önök most ezzel, hogy ezt nem támogatják, az egész társadalommal men- nek szembe. Persze, ez minket, kormánypártiakat nagyon nem szomorít el, de tényként meg kell állapí- tani, hogy rossz irányban vannak, és rossz dolgokat fessegetnek a parlamentben akkor, amikor - egy ilyen nagy horderejű történelmi megállapodás alap- ján ez egy történelmi jelentőségű törvény lesz - ezt nem képesek támogatni.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, ami törvénnyé fog válni, megváltoztatja Magyarország versenyképességét, megváltoztatja a magyar gazda- ság hatékonyságát, növelni fogja, javít a termelé- kenységen, és mindenképpen javít a munkaerő- ellátottságon. Azt reméljük tőle, hogy természetesen nemcsak a minimálbér, hanem az összes többi bér is ezáltal emelkedni fog, és ezáltal Magyarország egy versenyképesebb ország lesz.

Mi több, még azt is reméljük, hogy azok a mun- kavállalók, akik azt tervezik, hogy külföldre mennek, ezáltal nem fognak külföldre menni munkát vállalni, és akik külföldön vannak, esetleg látva ennek a tör- vényjavaslatnak majd a gazdasági folyamatait és hatásait, meggondolják, hazajönnek, és Magyaror- szágon fogják tudni folytatni az életüket és a munká- jukat. Ez a törvényjavaslat igenis történelmi jelentő- ségű, és megváltoztatja az egész ország életét. Ezért kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvény- javaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypár- tok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz- telt Országgyűlés! A határozathozatalra következő ülésünkön kerül sor.

Soron következik a **Magyarország Kormá- nya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihir- detéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13089. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András állam- titkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium ál- lamtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztéri- umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszö-

nöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2016. november 2-án egy új egyezményt kötöttünk az Ománi Szultánsággal a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről. Az egyezmény a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvényben foglaltaknak megfelelően miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetések és a kormány döntését követően került aláírásra Ománban.

Az egyezmény alkalmazása kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga. Az egyezmény rögzíti az egyenlő elbánás elvének alkalmazását, továbbá lehetővé teszi mindkét szerződő fél számára a kölcsönös egyeztetési eljárás kezdeményezését a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek. Az egyezmény az adóelkerülés és adókijátszás megakadályozása céljából több garanciális intézkedést tartalmaz, valamint biztosítja a szerződő felek illetékes hatóságai számára a jelenlegi nemzetközi sztenderdeknek megfelelő teljes körű információcsere igénybevételének lehetőségét.

A magyar-ománi adóegyezmény tartalmilag kiegyensúlyozottan igazodik a partnerállamok gazdasági érdekeihez, a jövedelem adóztatásának rendezését tekintve pedig megfelel a nemzetközi gyakorlatnak. Mindamelllett az adóegyezmény összhangban van az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekkel, és jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését, valamint a befektetők érdekeit.

Az adóegyezmény létrehozásának szükségességét alátámasztja, hogy megkötése révén a régiókból Horvátország mellett az elsők között rendelkezhet Magyarország az üzleti kapcsolatok fejlesztéséhez nélkülözhetetlen, az adóztatási kérdéseket rendező nemzetközi szerződéssel, ami az ország versenyképességének megőrzését is szolgálja. Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges a kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, amelyeknek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Dunai Mónika képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja egyetért azzal a céllal, hogy kétoldalú gazdasági kapcsolataink is dinamikusan fejlődjenek, amit nagymértékben elősegít a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet.

Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára. Így az egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk. A Magyarország és az Ománi Szultánság között megkötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban.

Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga. Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára megfelelő információcsere nyújt lehetőséget, továbbá biztosítja azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Megállapítható, hogy az egyezmény, tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú egyezményekben foglaltaknak.

Mindezek alapján a Fidesz képviselőcsoportja javasolja a törvény megszavazását majd. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A két ország közötti hivatalos politikai kapcsolatok viszonylag új keletűek, hiszen a diplomáciai kapcsolatokat 1990-ben létesítettük, de ettől függetlenül Omán stratégiai fontosságú, mégpedig a határon fekvő Hormuzi-szorosból adódóan, amelyen a világgazdaság számára nélkülözhetetlen olaj jelentős része áthalad.

Illetőleg ezt a stratégiai súlyt mutatja az is, hogy legfontosabb partnerei - hogy néhányat kiemeljek - Szaúd-Arábia, az Egyesült Arab Emírátságok, az Egyesült Államok, az Európai Unió, és ezen belül leginkább az Egyesült Királyság vagy éppen Japán és India. Sőt, van olyan magyar cég, amely számára szintén stratégiai fontosságú a térség, ilyen a MOL, amely 2007 óta vesz részt az ománi ásványvagyongutatókban, 2008-ban pedig az ománi állami tulajdonban lévő olajvállalat 7 százalékos részesedést

szerzett a MOL-csoportban, és ezzel az ománi olajvállalat a MOL harmadik legnagyobb részvényese.

(11.30)

Maga a folyamat, amely az egyezmény aláírásához vezetett, 2011-ben kezdődött, amikor a kormány felhatalmazást adott arra, hogy Magyarország tárgyalásokat kezdjen Ománnal a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról. 2012-re sikerült a szövegben mindkét félnek megállapodnia, így az egyezmény hazánk részéről aláírhatóvá vált, és ez az aláírás 2016. november 2-án Ománban meg is valósult, a magyar kormány aláírta ezt az egyezményt.

Megítélésünk szerint az egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modelleget egyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak, ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatni fogja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vélhetően az Országgyűlés ezen ülészakának legrövidebben tárgyalta javaslatok közé fog tartozni ez a mostani, éppen ezért, bár annyira nem érzem szerencsésnek, hogy kormánypárti képviselőtársaim egy egyszerű felolvasással éltek, sokkal izgalmasabb lett volna talán a Magyarország és Omán közötti gazdasági kapcsolatokról a saját álláspontjuk megismertetése, hiszen komoly ellenérvet nem látok egyébként a tekintetben, hogy ezen csomagot megszavazzuk, csak érdekelt volna, adott esetben milyen tőkebefektetésekre számítanak a kormánypárti képviselők, amelyek a térségből érkeznek, a MOL tevékenysége kapcsán milyen kilátásokkal rendelkeznek, és nyilván ne menjünk bele az adórendszerbe, hiszen itt most egy OECD-szabvány által tulajdonképpen ha nem is megkövetelt, de javasolt csomagnak az aláírásáról van szó.

Azt az egyet tudom csak nehezményezni, hogy egy ilyen kisebb felolvasó-délelőttbe mentünk bele, ahelyett, hogy a valódi kormányzati víziót láthattuk volna. *(Tállai András közbeszól.)* Érttem én, hogy az államtitkár úr ezt nehezményezi, de higgye el, hogy ha a saját véleményével, vízióival kiegészíti mindezt, sokkal hatásosabb lesz az ellenzéki képviselők meggyőzése. *(Tállai András: Nem a törvényről beszélés!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a képviselői felszólalások következnenek. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy óhajt-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Tállai András jelzésére:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, a **Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, a **Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint a **Magyarország Kormánya és a Spanyol Királyság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/13086., T/13087., T/13088. és T/13090. számokon parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhetők.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A minősített adat védelméről szóló törvény 2010. április 1-jével felváltotta az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvényt, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló törvényt. A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját, megteremtette a minősített adatok védelmének egységes jogszabályi és intézményrendszerét, és egyúttal eleget tett a legfontosabb jogharmonizációs kötelezettségeinknek.

A minősített adat védelméről szóló törvény megalkotását indokolta az államtitokról és a szolgálati titokról szóló törvény átfogó felülvizsgálatának szükségessége, mivel hiányoztak a külföldi, így a NATO, valamint az EU és a nemzeti minősített adatok védelmére vonatkozó szabályok. Az EU-csatlakozásunk óta módosított normák átvételére, valamint az ehhez szükséges jogintézmények, így a nemzeti személyi és telephelybiztonsági tanúsítványok, nemzeti iparbiz-

tonsági rendszer bevezetésére nem került sor. A minősített adat védelméről szóló törvény 2010. április 1-jei hatálybalépésével azonban megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat, és így megkezdődhetett hazánk e téren tapasztalható elmaradásának felszámolása.

Ennek megfelelően hazánk a Szlovák Köztársasággal, a Lengyel, a Cseh Köztársasággal, a Lett Köztársasággal, a Francia Köztársasággal, az Osztrák Köztársasággal, a Macedón Köztársasággal, az Albán Köztársasággal, a Belga Királysággal, a Ciprusi és az Olasz Köztársasággal kötött a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló, törvényben már kihirdetett egyezményt. Több ország esetében a hasonló egyezményekkel kapcsolatos tárgyalások már lezárultak, az egyezmények végleges szövegének megállapítása folyamatban van.

A minősített adat védelméről szóló törvényben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása miatt azonban indokolt a további szerződések megkötése. Az egyezmények létrehozását azért tartjuk indokoltnak, hogy Magyarország részt vehessen a minősített adatok cseréjével járó nemzetközi biztonsági együttműködésekben, amely cél elérése érdekében elengedhetetlen a minősített adatok védelmét biztosító kétoldalú megállapodások megkötése. A bilaterális egyezmények szövegének megállapítására és a tárgyalások megkezdésére a felhatalmazást a minősített adatok védelméről szóló nemzetközi szerződések előkészítéséről és létrehozásáról szóló miniszterelnöki határozatok adták meg.

A minősített adat védelméről szóló törvény alapján megkötött kétoldalú megállapodás szerint a Horvát Köztársaság, az Oroszországi Föderáció, a Montenegrói Köztársaság és a Spanyol Királyság minősített adatai védelmének felügyeletét is ellátja a jövőben a Nemzeti Biztonsági Felügyelet. Az egyezmény értelmében Magyarország kötelezettséget vállal arra, hogy az egyezmények keretében a kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára védelmet nyújt, biztosítja az egyezményekben foglalt nemzeti minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetősége alapján. A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott biztonsági együttműködés keretében a hatáskörrel rendelkező biztonsági hatóságok kezelik az egyezmények keretében átadott minősített adatokat, tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak, elismerik egymás személyi és telephelybiztonsági tanúsítványait, valamint szükség esetén a minősített adat kezelése ellenőrzése céljából látogatásokat bonyolítanak le.

Magyarország és a Horvát Köztársaság között a minősített adatok cseréjéről, kölcsönös védelméről szóló egyezményt a szerződő felek 2016. július 10-én, a Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló

egyezményt a szerződő felek 2016. szeptember 7-én, a Magyarország és Montenegró között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt a szerződő felek 2016. október 6-án, a Magyarország és Spanyolország között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt pedig a szerződő felek 2016. június 15-én írták alá Budapesten. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény szerint az egyezmények kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, ezért az aláírást követően a belügyminiszter benyújtotta a tisztelt Háznak az egyezmények kihirdetéséről szóló törvényjavaslatokat.

Kérem a tisztelt Házat, hogy az egyezmények ratifikálását, a megkötéshez szükséges hozzájárulást adja meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások, azon belül is a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja mind a négy törvényben foglalt ratifikációt támogatja. Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt.

(11.40)

A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját. Megteremtette a minősített adatok védelmének egységes jogszabály- és intézményrendszerét, és egyúttal eleget tett legfontosabb jogharmonizációs kötelezettségeinknek. A törvény hatálybalépésével azonban megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat is, és így megkezdődhetett hazánk e téren tapasztalható korábbi jelentős elmaradásának felszámolása.

2016-ban, az idén több megállapodás aláírására is sor került. Ahogyan államtitkár úr is említette, január 22-én a Szlovén Köztársasággal, június 10-én a Horvát Köztársasággal, október 6-án Montenegróval; július 15-én került sor Magyarország Kormánya és Spanyolország között, majd 2016. szeptember 7-én Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény aláírására, amelyre Magyarország Kormánya és a négy állam között a minősített adatok cseréjéről és köl-

csönös védelméről szóló egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló kormányhatározat adott felhatalmazást.

A törvényben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása miatt indokoltnak tartjuk a jelen szerződések megkötését, a ratifikálásukat.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy államtitkár úr is említette, 2009-ben nagy többséggel fogadta el a Ház a minősített adat védelméről szóló törvényt, amely valóban alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját, és egyben felhatalmazást adott kétoldalú nemzetközi titokvédelmi megállapodások megkötésére is. Több ilyen kétoldalú megállapodást kötött már Magyarország, többek között Szlovákiával, Lengyelországgal, Csehországgal és számos más országgal.

Ezeknek a megegyezéseknek a sorába illik a most benyújtott négy törvényjavaslattal kihirdetendő magyar-horvát, magyar-orosz, magyar-montenegrói és magyar-spanyol titokvédelmi megállapodás is, ami felépítésében és tartalmában a már e tárgyban megkötött nemzetközi szerződéseket követi. Éppen ebből kifolyólag az MSZP támogatja a 2009-ben konszenzussal elfogadott titoktörvényen alapuló, a minősített adatok biztonságos kezelését és cseréjét lehetővé tevő kétoldalú nemzetközi megállapodásokat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Mirkóczki Ádám képviselő úr. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon röviden annyit mondanék, hogy természetesen abszolút támogatandó a cél, fontos, de minden egyezmény annyit ér, amennyit abból betartanak. Hogy itt mire gondolok elsősorban?

Konkrétan arra, hogy egy nagyon speciális területről van szó. A minősített adatok, az államtitkok alapvetően nemzeti érdekeken nyugszanak, és éppen ez adja a korlátját minden ilyen nemzetközi egyezménynek. Noha vannak közös pontok és közös célok, látható, hogy mégsem működik adott esetben még az Európai Unió tagállamai között sem, gondoljunk csak a brüsszeli merényletekre, amikor a belga hatóságok szintén megkapták ilyen minősített adatok

formájában azokat a jelentéseket, azokat az adatokat és azokat az információkat, amelyek mind-mind alátámasztották, hogy mi készül Belgiumban, és mégsem történt semmi. Természetesen a gazdaságbiztonságban vagy a pénzügyi területeken pedig már sokkal inkább érvényesül az, hogy nem biztos, hogy adott esetben akár bilaterális, akár más módon megkötött egyezményekben abszolút eleget tesznek a felek, hiszen ott már különösen érzékenyek a nemzetállami érdekek. Éppen ezért nem mindenki teszi azt meg, amit adott esetben előír neki egy-egy szerződés.

Természetesen az én tapasztalataim az elmúlt hat évben, a Nemzetbiztonsági bizottságban eltöltött munkám során az, hogy a magyar hatóságok abszolút korrekt módon járnak el nemzetközi szövetségeseinkkel vagy partnereinkkel, nem élünk vissza bizonyos információkkal, hiszen itt azt szeretném első körben hangsúlyozni, hogy ezekkel nemcsak élni, hanem visszaélni is lehet. Viszont azt tapasztaltuk többször, hogy Magyarország kárára pedig igenis, visszaéltek, és éppen a most is érintett Horvátország. Gondoljunk a MOL-INA-ügy mögötti problémákra és nem korrekt információáramlásra és nem korrekt hatósági együttműködésre, úgyhogy természetesen, hogyha az ilyeneket ki tudjuk küszöbölni, akkor már megérte.

De túl azon, hogy támogatjuk és fontos, szeretnék annak csak a jegyzőkönyv kedvéért hangot adni, hogy szkeptikusak is vagyunk ezzel kapcsolatban, hiszen hiába indokolja a világ és Európa biztonságpolitikai helyzete az egyre magasabb fokú együttműködéseket, az egyre több bizalmi partneri viszony megteremtését, mégis azt látjuk, hogy még a közös problémákon keresztül sem tudunk olyan együttműködéseket ténylegesen megteremteni a mindennapi gyakorlatban, mint például a terrorizmus elleni küzdelem vagy a szervezett bűnözés elleni küzdelem, hiszen látható, hogy itt is befagynak az információáramlások a nemzeti alapokon nyugvó érdekek miatt.

Éppen ezért nyilván mi üdvözljük ezt a kezdeményezést és ezt a javaslatot, de továbbra is azt mondjuk, hogy nyilván a magyar külügynek és a magyar kormánynak nincs arra jogosítványa, hogy megfelelő módon hasson a partnereinkre, de jó lenne, hogyha ezt mások is megértenék, hogy itt olyan alapvető biztonságpolitikai célok vannak, amelyek messze túlhaladják a nemzetállami érdekeket. De egyelőre azt látjuk 2016. év végén, hogy még mindig nem működik megfelelő módon, remélem, hogy ez fog változni. A Jobbik fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdézem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Pogácsás Tibor: Nem.*) Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az óraátállítás megszüntetésének szükségességéről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Keppli Lajos és Szávay István jobbikos képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/12569. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Keppli Lajos képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, nem fogok visszaélni képviselőtársaim idejével, annál is inkább, mivel sajnálatosan így az ülészak vége felé nemcsak létszámát tekintve, hanem tartalmilag is meglehetősen kiüresedtek a parlamenti viták.

Ez a javaslat ellenzéki kezdeményezésre került az Országgyűlés elé, amelyet az Országgyűlés Gazdasági bizottsága egyhangúlag támogatott, hogy napirendre kerülhessen, és ezúton is köszönet a Gazdasági bizottság tagjainak, akik lehetővé tették, hogy a plenáris ülésen is beszéljünk erről a szerintem egyébként igen fontos és a társadalom minden tagját érintő kérdéstről.

Az Európai Unióban - amint az ismeretes - a 70-es évek óta a legtöbb országban alkalmazzák az évenkénti kétszeri, téli, illetve nyári óraátállítást, időszámítást. Magyarországon legutóbb 1980-ban vezették be, és azóta alkalmazzák változatlanul.

Nos, senki nem vizsgálta meg azóta Magyarországon, legalábbis nincs tudomásunk róla, hogy parlamenti szinten felvetődött volna, hogy van-e értelme ennek az évenkénti kétszeri procedúrának - amit mi óraátállításnak nevezünk -, megterhelni a magyar embereket ezzel. Mindenki a saját bőrén tapasztalja, hogy ősszel, amikor plusz egy óra bekerül a napunkba, illetve tavasszal, amikor elveszik belőle egy óra, hetekig tart, mire a szervezetünk bioritmusa normálisan helyreáll, és visszaáll a természet rendje.

(11.50)

Az egészségügyi hatásain túl természetesen sok más hatása is van. Eredetileg, amiért ezt az intézkedést bevezették, annak elsősorban energiafelhasználási, energiamegtakarítási indokai voltak, mondván, hogy a villamosenergia-felhasználásban a nyári időszámítás bevezetésével rengeteget tudunk megtakarítani.

A magyar villamosenergiarendszer-irányító, a MAVIR évente felméri, hogy az a megtakarítás mégis milyen nagyságrendű, mennyi villamosenergia-meg-

takarítást jelent, és mindig el is szokták mondani, amikor történik az óraátállítás tavasszal és ősszel, elhangzik a különböző médiákban, hogy egy közepes nagyságú város éves villamosenergia-felhasználását takarítjuk meg ezzel az óraátállítással. Igen ám, de az is elhangzott, most legutóbb is a villamosenergiarendszerirányító szóvivője részéről, hogy ez a megtakarítás kizárólag a nyári időszakban jelentkezik. Ez a nyári időszak az az időszak, amit úgy mond mesterségesen hoztak létre, hiszen eredetileg az óraátállítás bevezetése előtt a téli volt a Magyarországra jellemző időzóna vagy időszakítás.

Ennek ellenére mondja azt a Jobbik a határozati javaslatában, hogy a nyári időszakításat kellene megtartani és azt kellene véglegesíteni, hiszen jobban illeszkedik az emberek természetes bioritmusához, hogyha télen is napközben egy órával később sötétedik, egy órával később megy le a nap. Természetesen ugyanezt egy időzónaváltással is meg lehetne oldani, azonban itt most a hangsúly a mi javaslatunkban azon az évenkénti kétszeri, véleményünk szerint felesleges macerának a megszüntetésén van, amit óraátállításnak nevezünk, és aminek egyébként az emberek egészségére jellemző hatását szemlélteti az a kutatás is, amely szerint ezekben az óraátállítás utáni napokban, hetekben megnövekszik akár az autóbalesetek, a közlekedési balesetek száma, akár a szív- és érrendszeri panaszokban szenvedőknél a tünetek rosszabbodnak, nem alszanak jól, megfelelően, az emberek nem pihenek ki magukat. Ennek természetesen nyilván van gazdasági következménye is, ha a munkaképességük romlik és az egészségügyi állapotukban egy általános zavar következik be.

Hogy mekkora ez a kiesés, ezt úgy lehet jellemezni, szintén szól róla egy kutatás, hogy amikor ősszel betoldunk egy órát a napunkba, illetve amikor tavasszal elveszünk ezt az egy órát, akkor egyik napról a másikra annnyival később, illetve annnyival előbb lesz sötét, mint hogyha egy hónap hirtelen kiesett volna az életünkéből. Egy hónapot előre, illetve visszaugrunk ilyenkor az időben. Tehát magyarul, ősszel, az őszi óraátállításkor az óraátállítás után egyik napról a másikra annnyival hamarabb lesz sötét, mint amit a nappalok természetes rövidülése egy hónap alatt produkál, tavasszal pedig visszafelé.

Emiatt van az, hogy a szervezet természetes bioritmusa hetekig nem tud visszaállni, és bár sokan úgy érezzük, hogy ez nem okoz problémát nálunk, a szervezet mégsem heveri ki, és évről évre gyűjti magában ezeket a - idézőjelben - „megpróbáltatásokat”, és ez hosszú távon akár betegségek formájában is előjöhethet.

Visszatérve az energetikai megtakarításra, ez az átlagos magyar város éves fogyasztása a teljes Magyarországra vetítve maximum egynapi villamosenergia-felhasználást jelent. Azért mondom, hogy maximum, mivel amióta bevezették az intézkedést, azóta a villamosenergia-felhasználási szokások jelentősen átalakultak Magyarországon, mert amíg akkoriban a közvilágítás talán egy jelentős tényezője volt

az energiafelhasználásnak, ma már ez csak elenyésző részét teszi ki. És amíg régebben a köztéri lámpákat időkapcsolóval látták el, és úgy kapcsolak be este, illetve kapcsolak ki hajnalban, szürkületkor, mostanában, az újabb típusok különösen, érzékelik a fény változását, tehát igazából nem az óraátállítástól függ, hogy mikor kapcsol be a közvilágítás, illetve mikor kapcsol ki. Így hát ez az indok sem feltétlenül áll már fenn.

Az elmúlt években rengeteg technikai fejlődés következett be. A háztartásokban szintén a légkondicionáló készülékek jelentik nyáron a legnagyobb fogyasztást, és itt is az van, hogy a hőmérséklet változásától függ, hogy mikor kapcsol be, illetve ki a készülék - a külső hőmérsékletnek ebben természetesen nagy szerepe van -, és nem az óraátállításhoz igazodik. Tehát érdemes felülvizsgálni a kérdést, és az Európai Unió meg is teszi, ötévente felülvizsgálja azt az irányelvet, amely azt tartalmazza, hogy az óraátállítást alkalmazó európai uniós tagállamok, jelenleg az Európai Unió valamennyi tagállama, ősszel, illetve tavasszal pontosan melyik napon kell hogy összehangoltan megejtsék ezt az óraátállítást. És ehhez kapcsolódóan készülnek gazdasági és egyéb felmérések, amelyek azt mutatták ki már a 2007-es felméréskor is, hogy az energiamegtakarítás a nullához rendkívül közeli értéket mutat, összességében 0,01 százalékos energiamegtakarítást az Európai Unióra vetítve. Nyilván ez a déli országokban más, mint mondjuk, az északi országokban, és keleten és nyugaton szintén eltérő.

Magyarország azért van speciális helyzetben, mert ennek a Greenwich plusz egy időzónának a keleti határán helyezkedik el, és mindig az időzóna keleti felén lévő országok azok, amelyek kevésbé tudnak megfelelően alkalmazkodni az adott időzónához. Hiszen amíg mondjuk, a nyugati végen, a nyugat-európai államokban teljesen máshogy alakul a napkelte és a napnyugta ugyanabban az időszakban, mint Magyarországon, sokkal jobban alkalmazkodik az emberek természetes életritmusához. Nálunk, ennek az időzónának a keleti végén ez nem feltétlenül alkalmazkodik ahhoz az életritmushoz, amit az emberek az évszázadok alatt megszoktak, illetve amit a mai kor követelményei támasztanak.

Éppen ezért gondolta azt a Jobbik Magyarországi Mozgalom, az őszi óraátállítás időpontjához némileg alkalmazkodva, hogy benyújtjuk ezt a határozati javaslatunkat, és arra kérjük az Országgyűlést, hogy ennek a javaslatnak az elbírálása, megvitatása során tekintsen el a pártpolitikai szempontoktól, hiszen nyilvánvalóan nem pártpolitikai ügyről van szó. Ilyen szempontból annak sincs jelentősége, hogy a Jobbik terjesztette elő. Természetesen a mi kezdeményezésünk, és nagyon büszkén vállaljuk, de azt szeretnénk, ha egy összpárlamenti határozati javaslat születne meg ebből a végén. A mi alapvető határozati javaslatunk, ami ezeket az általam elmondott feltételeket tartalmazza, tehát az óraátállítás eltörlését és a nyári időszámítás megtartását, ez az alapja-

vaslat, amelyhez természetesen mindenféle építő jellegű módosító javaslatot szívesen fogadunk, akár kormánypártok vagy más ellenzéki pártok részéről. Hiszen tényleg az a célunk, hogy ez a probléma hosszú távon megoldódjon Magyarországon, a magyar emberek javára, és hogy ebben legyen ugyanúgy konszenzus a parlamenten belül is, mint ahogy egyébként a társadalomban láthatóan az van, hiszen a felmérések szerint a magyar emberek legalább 80 százaléka eltörlné az életéből ezt a feleslegesnek tűnő és sokak számára tényleges megterhelést jelentő intézkedést, és az eltörlést szorgalmazók kétharmada pedig ugyancsak a nyári időszámításhoz ragaszkodna inkább.

Tehát úgy tűnik, ez összecseng a társadalom akaratával. Egyébként mi a felmérés nyilvánosságra hozása előtt nyújtottuk be ezt a javaslatot, tehát nem lehet azt mondani, hogy ráültünk volna egy ilyen népszerű társadalmi közvélemény-kutatás eredményeire, hiszen a sorrend fordított volt, de nagyon jól igazolja azt, hogy valóban van létjogosultsága ennek a határozati javaslatnak.

A benyújtás óta, amióta a gazdasági bizottság előtt volt az ügy, többféle nyilatkozatot hallottunk a kormánypárti képviselők részéről, a teljesen támogatótól a meglehetősen szkeptikus hozzászólásig. A tényleges kormányzati álláspontot, remélem, Aradszki államtitkár úrtól most meg fogjuk ismerni. Eddig még nincs a birtokunkban ilyen álláspont vagy ilyen információ, hogy pozitívan, avagy negatívan viszonyul-e a kormány ehhez a kezdeményezéshez.

Mielőtt ezt az álláspontot megismerjük, én még egyszer elmondanám, hogy rugalmasak vagyunk a határozati javaslatunk tekintetében, amennyiben a benyújtott módosítások is azt a célt szolgálják, hogy ez az egyébként számunkra kifogásolható intézkedés kikerüljön, és akár már a jövő évtől vagy későbbi időszakból Magyarországon ne kelljen évente kétszer átállítani az órákat.

Természetesen más országokban is folyamatosan történnek erre utaló kezdeményezések, Belgium, Olaszország, Szlovénia már szintén a nyári időszámítás megtartásával kapcsolatos véleményt fogalmazott meg a 2007-es évben, amikor a Bizottság felülvizsgálta az irányelvet, és benyújtotta ehhez a tagállamok véleményét. Sajnos akkor Magyarország még semmilyen megjegyzést nem fűzött ehhez a bizottsági kérdéshez, amely a tagállamok részére kikerkezett.

(12.00)

Láttuk, hogy az Európai Unió kivül, Ukrajna, Fehéroroszország, Oroszország, több más ország is meghozta ezt a döntést, hogy eltörlje az óraátállítást, világszerte más országokban is történtek hasonló kezdeményezések. Európai uniós szinten természetesen az volna a cél, és fontos erről is beszélni, hogy hosszabb távon egy egységes döntés születne. Brüsszeli, európai uniós szinten is, amennyiben

túlsúlyba kerülnek azok az országok, amelyek szeretnének megszabadulni ettől az óraátállítástól és az évente kétszeri időzónaváltástól, azok egységesen lépnének fel, s lehetőség volna ezt összehangoltan megtenni. De természetesen mi továbbra is fenntartjuk azt a véleményünket, hogy minden államnak, európai uniós tagállamnak és más államoknak is alapvető joga meghatározni azt, hogy mely vele határos időzónához kíván tartozni, csatlakozni, illetve hogy kívánja-e alkalmazni az évente kétszeri óraátállítást.

Várjuk a kormány álláspontját ezzel kapcsolatban és természetesen a többi parlamenti frakció álláspontját is. A vita során az esetlegesen felmerülő kérdésekre még igyekszünk majd választ adni. Természetesen a nyári időszámítás megtartása azt jeleníti meg, hogy legalább még egyszer óraátállításnak meg kellene történnie Magyarországon, hiszen jelen pillanatban téli időszámítás zajlik, erről még a nyárra vissza kellene állni, s akkor tudnánk megszüntetni a továbbiakban az óraátállítást intézményét.

Az előterjesztői felszólalásomban ennyit szerettem volna elmondani, a képviselőtársam majd a vezérszónoklatában más aspektusaira is ki fog térni ennek a kérdésnek, illetve az esetlegesen felmerülő kérdésekre pedig a vita során nagyon szívesen, illetve majd akár az előterjesztői zárszóban is nagyon szívesen válaszolok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Aradszki András államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által 2016. október 17-én benyújtott országgyűlési határozati javaslat értelmében a költséghatékony termelés megvalósítása s a lakosság mentális egészségének javítása céljából az Országgyűlés felkérné a kormányt, hogy dolgozzon ki javaslatot vagy javaslatokat annak érdekében, hogy a téli-nyári időszámítás szerinti óraátállítást Magyarországon eltöröljük, és a jövőben a nyári időszámítás szerinti számítási mód legyen alkalmazva. Engedje meg, képviselő úr és tisztelt Ház, hogy ismertessem az óraátállítást jogi feltételeit és az eddig azonosított gyakorlati hatásait.

Az óraátállítást Magyarországon a nyári időszámítás alkalmazásáról szóló 39/1996. (III. 13.) kormányrendelet írja elő, amely a nyári időszámításra vonatkozó rendelkezésekről szóló 2000/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja. Az irányelv célja, hogy valamennyi tagállamra vonatkozóan egységesítse a nyári időszámítás kezdetének és befejezésének napját és óráját annak érdekében, hogy az EU belső piacának megfelelő működését biztosítsa, mivel egyes ágaza-

tok működéséhez tartós, hosszú távú tervezésre van szükség. Ebből következik, hogy az óraátállítást alapvetően gazdaságpolitikai kérdés, így a kormányon belül érinti a Nemzetgazdasági Minisztériumot és a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörét is.

Energetikai szempontból a mi adataink szerint az óraátállítással Magyarország mintegy 100-120 ezer megawattóra villamos energiát spórol évente, ami megfelel egy közepes magyar város éves fogyasztásának, közel 30-40 ezer háztartás éves szükségletének. Persze ezek az adatok változnak, ahogy képviselő úr is elmondta, ez nagyban függ a fogyasztás tartalmától, időpontjától és terjedelmétől.

Magyarország közösségi közlekedésének menetrendi rendszerét lényegesebben befolyásolja a szomszédos országok menetrendi struktúrája, elsősorban a vasút tekintetében. Az óraátállítást magyarországi megszüntetése, amennyiben nem tesznek ugyanígy szinte azonos időben a környező országok, különösen Ausztria és Szlovákia, közlekedésszakmai szempontból problémákat okozhat. Az ilyen lépés érinti a belföldi menetrend rendszerét és a hazánkon áthaladó külföldi menetrend szerinti járatok csatlakozásait, tekintettel arra, hogy a nemzetközi vonatok az év folyamán nem egyforma időfekvésben közlekednének, így a csatlakozások szervezése is nehézségeket okozna számos járat esetében.

Utazást nehezítő körülmény lehet az óraátállítást megszüntetése mindazon turisták, átutazók s akár hivatalos delegációk számára, akik a hazánkkal jelenleg egy időzónába tartozó országokból érkeznek Magyarországra, ezért nagyobb körültekintést igényel utazásszervezési szempontból. Ugyanakkor egyéb aspektusból a változtatásra irányuló erőterjesztés szándékának egyes részei kedvező hatással is lehetnek a turizmusra, a természetes fény időtartamához igazodó szabadtéri programok hosszabb, aktív időtöltésre, pihenésre, sportolásra és művelődésre is lehetőséget adnak.

Az infokommunikációs technológiák és rendszerek vonatkozásában a téli-nyári időszámítás szerinti óraátállítást általánosságban technikai problémát nem okoz. Informatikai szempontból a modern rendszerek képesek lehetnek kezelni az átállás megszüntetésével kapcsolatos esetlegesen jelentkező problémát is. A jelenleg alkalmazott óraátállítási módszer azon alapul, hogy kiküszöböljük és minimálisra csökkentjük a különbséget a természetes világosság napi időtartama - ami hazánkban, két szélső esetet említve, télen reggel 7 óra 30 és délután 3 óra 55, míg nyáron hajnali 4 óra 45 perc és este 20 óra 45 perc közötti időtartamot jelent - és az átlagos ébrenléti idő között, amely reggel 7-10 óra közé esik. Tehát ezen két időtartam közötti különbséget kell kiküszöbölünk, illetve minimálisra csökkentenünk.

Minél jobban egybeesik a két időtartam, a természetes világosság és az átlagos ébrenléti idő, annál kevesebb mesterséges fényt és erre szolgáló energiát használunk fel. A természetes világosság napi maximális időtartama alapvetően két szélsőérték között

mozog, ez telente 8,5 óra, amíg nyaranta közel 16 órát, majdnem dupla annyit jelent számunkra.

Az óraátállítás megszüntetése a fentiekben példaként felhozott szempontokon túlmenően a képviselő úr által is felvetettek szerint a lakosság mentális és egészségi állapotára s a nemzetgazdaság egészségének működésére is hatással van, ezt senki nem vitatja, amelynek tényleg szükséges egy átfogó vizsgálata, felmérése, s élettani hatásainak elemzése is, amely munkák még folyamatban vannak. Erre tekintettel ma itt kormányzati álláspontot az igen vagy nem mellett nem tudok mondani, de ezt a parlamenti eljárás későbbi szakaszában, az ismertetett dilemmák elemzése után fogjuk közölni.

Azt gondolom, hogy a vita hasznos lehet annak érdekében, hogy valamennyi körülményt és a lehetséges hatásokat mérlegelve tudjon az Országgyűlés dönteni ebben a kérdésben, amely döntésnek természetesen a következményeit a kormány vállalni fogja és teljesíteni fogja, ha a döntés arról szól, hogy menjünk tovább ezen az úton - mármint ahogy az előbb említettem, pró és kontra érvek szólnak mellette -, és álláspontunk szerint nagyon óvatosan és körültekintően kell ebben a kérdésben eljárni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából megadom a szót Bodó Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen jobbikos képviselőtársaimnak ezt a javaslatot, valóban maximálisan egyetértek azzal, hogy nem pártpolitikai ügyről van szó.

(12.10)

Ezt fontos hangsúlyozni, és kérem, hogy a hozzászólásainkat is ennek függvényében értékeljék. Azt gondolom, talán nincs is olyan család, nincs is olyan személy, akinek a beszélgetési kapcsolatrendszerében ne hangzott volna el az a mondat, hogy óraátállítás, régi vagy új idő szerint találkozunk, nem is tudom, hogy most előre vagy vissza kell állítani az órát. Tényleg, ez része a magyar hétköznapoknak évente két alkalommal, és ahogy elhangzott, teljes mértékben megosztja a lakosságot. Van, aki azt mondja, hogy egyszerű technikai művelet neki átállítani azt a bizonyos készüléket; és tényleg vannak olyanok, azt gondolom, főleg inkább idősebbek, akik pedig hetekig, hónapokig szenvednek ennek a hatását, és ezt nyilván gyakran szóvá is teszik a környezetüknek.

Ahogy a magyarok nagy százalékát érinti és érdeklí ez a téma, úgy nyilvánvalóan szakmai kutatás is

készült ebben a vonatkozásban, ezt képviselő úr már részben említette is, és valóban így van, hogy ötből négy ember egyébként eltörölné, ellenzi az óraátállítást. Érdekes még, hogy az ellenzők táborán belül is kétharmad a nyári időszámítás híve, ez önmagában egyébként nem olyan különleges dolog, de 23 százalékuk a téli időszámítást vállalná, és vannak igazi ínyencek is, körülbelül 13 százalék a lakosságból, aki időzónaváltást támogatna, amiről egyébként már szintén elhangzott néhány gondolat a korábbiakban.

Az óraátállítás nyári időszámításra nem újszerű találmány, már 1916-ban volt erre kísérlet Magyarországon, sőt be is vezették. Ekkor egyértelműen az energiatakarékosság volt az indok, és ebből nyilvánvalóan az is adódott, hogy a termelőüzemekben, nagyüzemekben minél tovább tudjanak természetes fény mellett dolgozni az emberek. Ez költséghatékonyság szempontjából is lényeges kérdés volt és valószínűleg a munkamorál szempontjából is. Egyébként nemcsak Magyarország küzd ezzel a problémával, hiszen Amerikában is volt ilyen kezdeményezés, és a rövidebb éjszakáktól érdekes módon a bűncselekmények számának csökkenését is várták, és ami még érdekesebb, ez egyébként be is igazolódott azokban az időkben.

Természetesen, ahogy elhangzott, vannak ellenzői a nyári időszámításnak. Ahogy említettük, sok esetben megzavarja a biológiai óránkat. De ma már azt gondolom, hogy az ipar szerkezetének átalakulása, az új technikai eszközök, a légkondicionáló berendezések működése szintén mind-mind olyan szempont, ami ezeket a korábbi érveket átgondolásra méltónak találja.

A hazánkban 1980 óta folyamatosan működő nyári időszámítás rendszerét, annak bevezetése óta már sokan támadták, ez így van. Néhány konkrét dolgot érdemes lenne felsorolni, hogy az évi két óraátállításnak milyen előnyei, hátrányai vannak, mik a tapasztalatok.

Az óraátállítás előnyeit a dolgozók érzékelik leginkább. Aki munkába jár, az a téli hónapokban tapasztalhatja, hogy mennyire korán sötétedik, mennyire kevés természetes fényhez jut. Tulajdonképpen az az abszurd eset is megtörténhet, hogy szinte a teljes világosságot a munkahelyén tölti. Ez nyilvánvalóan kényelmetlen, kellemetlen dolog. Tudjuk mindannyian, hisz így december közepén már délután 4 órakor szinte teljesen sötét van.

Az óraátállítással ugyanakkor tavasztól őszig hosszabbak a nappalok, többet vagyunk világosban, természetes fény mellett több szabadidős programra van lehetőség, több idő jut olyan ház körüli, kerti munkákra, amelyek szintén részei az életünknek. A statisztikák szerint a tavaszi óraátállítással a balesetek száma jelentősen csökken, nyilvánvalóan azért, mert a rosszabb látási viszonyokat eredményező szürkület így később kezdődik meg. Az emberek többet tartózkodnak szabadban, ezt már említettem, kevesebb áramot fogyasztanak, és fontos az is szerintem, hogy ezáltal az életmód mindenképpen pozitív

irányba módosul. Az államtitkár úr említette, hogy a turisták is szívesebben költenek, a hosszabb napok mellett nyilván erre több lehetőségük is van.

Az óraátállításnak számos hátránya is van, amelyet szintén érintettünk már részben. Sokan úgy gondolják, hogy az óraátállítással alig lehet energiát megtakarítani, éppen emiatt teljes mértékben felesleges. Az átállítás időszakában, tehát pont azokon a kritikus napokon vagy esetleg hetekben jelentősen nőhet a közúti balesetek száma, nyilvánvalóan a szervezetnek alkalmazkodni kell ehhez a kihíváshoz. Sokan azért nem szeretik, mert egyszerű időpocsékolásnak tartják, felesleges munkának ezeknek az eszközöknek, óráknak, különböző számítógépeknek, kijelzőknek, ébresztőknek az átállítását. Természetesen itt gondolnunk kell arra is, hogy ez nemcsak a lakásunkban, környezetünkben van, hanem tágabb környezetünkben is, a munkahelyek, közterületek szintén rendelkeznek ilyen időmérőkkel, amelyeknek az átállítását meg kell tenni. A vonatok tavasszal elvileg késnek egy órát, ami még talán megbocsátható, ugyanakkor nem szerencsés, hogy az őszi óraátállításkor hatvan percet a pályaudvarokon vesztegelnek. Nyilván erre felkészülnek az utasok, mindenestre akinek már volt alkalmja így eltölteni egy órát egy szerelvényen, az nem túlságosan boldog, mondjuk így, abban az időtartamban.

Ami a gazdasági hatásokat illeti, a már említett Magyar Villamosenergia-ipari Átviteli Rendszerirányító Zrt. évek óta méri és elemzi az óraátállítás körüli napok fogyasztási adatait. Ebből látszik, ismert az adat, hogy az óraátállítással évi mintegy 100-120 ezer megawattóra villamos energiát spórolunk, ami valóban egy közepes magyar város éves fogyasztása. Az óraátállítás haszna környezetvédelemben is érzékelhető, az alacsonyabb fogyasztás nyilván kevesebb károsanyag-kibocsátással jár. A villamosenergia-megtakarítás jellemzően a háztartásokban, az építkezéseken, hosszabban nyitva tartó intézményekben, szolgáltatóknál vagy esetleg a középületek díszkivilágításánál jelentkezik.

Eddig a szubjektív tényekről beszéltünk leginkább, legalábbis én mindenképpen, azért látnunk kell a jogi környezetet is. Nyilvánvalóan egy ilyen fontos kérdésben az általános helyzetet Európában hazai és nemzetközi jogszabályok egyaránt körülírják, megfogalmazzák a mozgásteret. A magyar jogszabályi vonatkozás a 39/1996-os kormányrendeletben szerepel, és emellett nyilván van egy európai uniós irányelvnek való megfelelés is, amit már szintén említettek képviselő úrék.

Az európai irányelv valóban így van, hogy az országok Európai Unión belül a gazdasági együttműködés érdekében egységesen járjanak el ebben a kérdésben. Valóban egyre inkább abba az irányba toldódik ez a vita, hogy érdemes lenne ezt a történetet akár egész európai vonatkozásban is megvizsgálni. Ez nem azt jelenti, hogy most kibújunk az általános vita, illetve a véleménynyilvánítás alól, hanem az a konkrét javaslatunk valóban, hogy most folytassuk le

ezt az általános vitát, azt követően nézzük meg, hogy milyen hazai, illetve nemzetközi jogi vonatkozások milyen mozgásteret biztosítanak számunkra. Azt követően pedig szülessen meg az ezeknek megfelelő döntés.

Még egyszer köszönöm képviselőtársaimnak ezt a javaslatot. Nem felesleges, valóban érdemi felvetés volt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan javaslat fekszik most előttünk, amely kapcsán egy mondat eddig minden frakció részéről elhangzott, mégpedig az, hogy ebben a pártpolitikát természetesen félre kell tenni. Viszont arra is nagyon kell vigyázni, hogy ez ne egy populista felvetés legyen, és ne menjünk el a populizmusba, mert annál nagyobb a felelősségünk, azt gondolom, ebben a kérdésben.

A legtöbb EU-tagállam a nyári időszámítást a hetvenes években vezette be, amíg más tagállamok már jóval korábban hosszabb vagy rövidebb ideig éltek ezzel az intézkedéssel. A jelenlegi közös szabályozásokat az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a nyári időszámításra vonatkozó rendelkezésekről szóló 2000/84/EK irányelve tartalmazza. Az Európai Közösségek Bizottságának összefoglalója 2007-ben az energiamegtakarítás pozitív mérlegeként 0,01 és 0,014 százalékos eredményt mutatott ki.

(12.20)

A magyar fél az összefoglaló tárgyalások során nem vett részt és nem szólalt meg. Korábban az említett beszámoló kapcsán Belgium, Olaszország, Szlovénia a nyári időszámítás előnyeivel kapcsolatos véleményét fogalmazta meg.

Ez a kérdés jó párszor a hétköznapi párbeszéd részét is képezi, hiszen sok ember szokott beszélni róla, főleg az időátállítás időpontjában, mert sok ember mindennapját érinti, és nemcsak az emberekét, hanem az élőlényekét, a mezőgazdaságét is. Sok szempontból kell ezt a kérdést megvizsgálnunk.

Nyilván nemcsak azt kell nézni, amit a MAVIR- adatok alapján látunk, a 120 ezer megawattos villamosenergia-spórolást, hanem hogy ez 4-5 milliárd közötti forintot is jelent.

Azt gondoljuk, hogy mindenképpen társadalmi párbeszédet kell folytatni erről a kérdéstről. Európai uniós tagállamként vitatkoznunk és beszélgetnünk kell erről a kérdéstről a többi uniós tagállammal is, mert ebben a kérdésben valószínűleg összehangolva

kell kialakítani az álláspontot, mert ha belegondolunk abba, hogy a digitális eszközök átállításánál kiragadjuk Magyarországot ebből a közösségből, akkor lehetnek problémák, s nemcsak a vasúttal és a menetrenddel kapcsolatban, hanem egyszerűen a hétköznapi emberek számára. Például egy okostelefonnál is okozhat problémát, hiszen az okostelefonok nagy része magától átáll a nyári és a téli időszámítás között. Ez akár fennakadásokat és problémákat is okozhat. Az ipar területén is át kell gondolnunk ezt a területet.

Ez egy olyan kérdés, ami olyan, mint a halászlé-főzés, mindenki ért hozzá, legalábbis mindenki azt gondolja, hogy ért hozzá, de amikor arról van szó, hogy tényleg mélyebben bele kell gondolni és jól kell csinálni, akkor jól át kell gondolni, hogy az ember mit rak bele, honnan nézi ezt az álláspontot. Azt gondolom, jó, hogy itt van a parlament előtt ez a kérdés, vitatkoznunk kell róla, társadalmi párbeszédet kell folytatni, és összehangolt döntést kell ebben hozni, s nemcsak Magyarországon, hanem az Unió területén is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, aki felszólalását az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr! Megvárjuk, amíg fölérkezik. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő határozati javaslat, mint azt előterjesztői beszédében Kepli Lajos képviselőtársam is elmondta, elfogadása esetén arra szólítja fel a kormányt, hogy dolgozzon ki egy törvényjavaslatot a téli-nyári időszámítás szerinti kétszeri óraátállítás eltörlésére, és a jövőben Magyarországon egész évben a mostani nyári időszámítás legyen kötelezően alkalmazandó. Mindez praktikus azaz jelentené - direkt megnéztem a mai napra vonatkozó adatokat -, hogy december 8-án, azaz ma nem 7 óra 18 perckor kelt volna föl a nap, hanem csak 8 óra 18 perckor, ugyanakkor nem is 15 óra 52 perckor nyugodna le, hanem 16 óra 52 perckor, azaz egy órával később.

A félreértések elkerülése végett azonban ezzel párhuzamosan azt is fontosnak tartom jelezni, hogy miközben a javaslatunk értelmében télen a mostani plusz egy reggeli világos óra délutánra kerülne át, nyáron maradna továbbra is minden a régiben, vagyis ha a világos órák szempontjából leghosszabb ideit napot, azaz június 23-át nézzük, akkor ezen a napon a javaslatunk elfogadása után továbbra is változatlanul reggel háromnegyed 5 körül kelne fel a nap, és este háromnegyed 9 körül nyugodna le. Télen tehát egy világos óra kerülne át reggelről délutánra, miközben nyáron maradna minden változatlanul.

Kepli Lajos képviselőtársam, akivel a jelen javaslatot jegyezzük, előterjesztői beszédében adatok-

kal alátámasztva szállt szembe azzal az általánosan elterjedt véleménnyel, hogy a téli időszámításra való átállítás energiamegtakarítást eredményez, a spórolásra vonatkozó adatokat ugyanis sok évtizeddel ezelőtt publikálták, amikor a lakosság áramfogyasztási csúcsa valóban télen mutatkozott. Azonban azóta ez, például a háztartási fogyasztók számának ugrásszerű emelkedése vagy a munkaidő átstrukturálódása következtében, sokkal kiegyensúlyozottabbá vált, sőt a klímaberendezések elterjedése következtében némileg még át is tevődött a nyári hónapokra. Így a kétféle időszámítás alkalmazásának energiaspórolásra vonatkozó megállapításai ma már messze nem egyértelműek. Ugyanakkor számos felmérés tanúsítja, hogy az óraátállítás megszüntetése és a fix nyári időszámítás bevezetése össztársadalmi haszonnal járna, és a lakosság többségének megelégedését eredményezné.

Tisztelt Képviselőtársaim! E felmérések azt mutatják, hogy a magyar társadalom széles rétegei ellenzik a téli időszámítás intézményét, és elfogadnák a reggeli napfelkelte eltolódását azért cserébe, hogy délután egy órával tovább legyen világos. A szállítás.hu portál október 26-ai közvélemény-kutatása szerint például egyfelől a válaszadók mintegy 20 százaléka nem tudja, hogy mikor merre kell tekerni a vekkert, másfelől kétharmaduk a fix nyári időszámítás híve, míg 13 százaléuk - mint ahogy azt Bodó képviselőtársam is idézte - az időzónaváltást támogatná, azaz a jelenlegi közép-európai időzónából a kelet-európaiba való átkerülést. E felmérésben a válaszadók fele számolt be az óraátállítás körüli időpontban a biológiai egyensúly felborulásáról, az 55 év feletti többségének pedig egészségi problémái is vannak az átállást követően.

Ehhez járul az a tény is, hogy a téli korai sötétedéshez tíz emberből négy esetén rossz közérzet társul, a válaszadók kétharmada pedig ilyenkor munka után már nem is nagyon megy a szabadba. A fix nyári időszámításra való átállítás tehát nemcsak a társadalom részéről megnyilvánuló egyértelmű óhaj, hanem több szempontból is biológiai, pszichológiai szükségesség. Ismerünk ugyanis statisztikai adatokat arról is, hogy az óraátállításokat követő öt-tíz nap alatt gyakoribbak a szívinfarktusok, az agyvérzések, a közlekedési, munkahelyi és háztartási balesetek, valamint ebben az időszakban a szellemi foglalkozásúak munkateljesítménye észrevehetően csökken.

Bár kétségtelenül nem reprezentatív, a vitára való felkészülésem során átolvastam a javaslatunkkal kapcsolatban a közösségi médiában született véleményeket, hozzászólásokat, kommenteket is. Ebből is egyértelmű az, hogy legtöbben a fix nyári időszámítás mellett teszik le a voksukat. Az egyik hozzászóló például azt írja, hogy jobban hiányzik az esti fény, mint a reggeli. Jólesik este világosban hazaérni. Csak így tovább, remélem, sikerül. Valaki más pedig arra panaszkodik, hogy a jelenlegi helyzetben télen délután már semmit nem lehet csinálni itthon. Mindehhez egy hozzászóló azt tette hozzá, hogy igen,

depresszió, nekem is volt időszak, amikor október-novembertől minden bajom volt, mert tél van, mert sötét van, s a többi. Míg egy másik vélemény szerint: reggel úgyis elmegyek dolgozni, és az érdekel, hogy ne sötétben menjek, érjek haza.

Herman Gábor székesfehérvári mérnök, a téma régi kutatója számításai szerint egyébként a téli időszámítás eltörlésével a korai, tehát 6 óra előtti napfelkelték száma a jelenlegi 152 napról 140 napra csökkenne, míg azon napok száma, amelyeken már 18 óra előtt sötét van, 161 napról 121 napra mérséklődne. Kevesebb szer kelne fel tehát a nap a társadalom többsége által alig vagy egyáltalán nem kihasznált hajnali 6 óra előtti időszakban, de cserébe 12 órával növekedne a 6-21 óra közötti hasznos világos órák éves mennyisége, ami szerintünk mindenképpen pozitív.

Tisztelt Országgyűlés! A hozzászólásokat olvasva természetesen ellenzők is akadtak, például az az úriember, aki amiatt panaszkodott, hogy ausztriai ingázása során így naponta kellene az óráját átállítani a téli időszakban, hisz nyugati szomszédunk továbbra is alkalmazni fogja a téli időszámítást. Ez egyfelől igaz, azonban mi a Jobbik részéről olyan országért küzdünk, amely hosszú távon vonzó perspektívát tud nyújtani minden külföldön dolgozó magyar számára, aki a tudását, szorgalmát Magyarország felvirágoztatása érdekében használná. Másfelől pedig a téli időszámítás eltörlése által a téli félévben a román és az ukrán idővel hangolódna össze hazánk, ami viszont a keleti irányból érkező vagy oda ingázó munkavállalók helyzetét könnyítené meg, nekik ugyanis így csak fél évig kellene órát állítani a munkanapjaikon, miközben jelenleg ezt a teljes évben meg kell tenniük minden egyes munkanapon.

(12.30)

Harmadrészt tény, hogy a napsütéses órák eloszlásának tekintetében hazánk a jelenlegi zónája, azaz a közép-európai GMT+1 zóna legnagyobb vesztese. Ennek oka pedig az, hogy jelenleg nálunk télen és nyáron is relatíve korán kel fel a nap, miközben korán is nyugszik. Szemben időzónánk úgymond győztesével, például Franciaországgal, de még inkább Spanyolországgal, ahol majdnem egy órával később kel, de később is nyugszik a nap, jobban alkalmazkodva a társadalom többségének ébren töltött idejéhez és életritmusához.

Ez azt jelenti, hogy Magyarországon jelenleg a társadalom egy szűk, rendkívül korán kelő kisebbségtől eltekintve a többség számára az év során világos órák tucatjai vesznek kárba egyszerűen azért, mert azok túl korán vannak, amikor még alszanak. Jómagam ezzel együtt is megfontolandónak tartom Herman Gábor álláspontját, miszerint jobb lenne a kelet-európai GMT+2 időzónába való átkerülés, amely földrajzi elhelyezkedésünknek sokkal jobban megfelel.

Herman számításai szerint ennek következtében a hajnali 6 óra előtti, tehát a többség számára nem hasznosuló napfelkelték száma a jelenlegi 152 napról 54 napra csökkenne, míg a 20 óra után is világos esték száma a jelenlegi 101 napról 172 napra növekedne, amivel a jelenlegi rendszerhez képest plusz 103, 6 óra 30 és 21 közötti, tehát a többség életritmusára szerint jobban hasznosuló világos órát nyernénk.

Egyszerűbben megfogalmazva a jelenleg a reggeli órákról délutánra és estére kerülne a napsütéses, világos órák, amely többek között a gazdaságnak, különösen a turizmusnak biztosítana további kedvező fejlődési lehetőséget amellelt, hogy a többség ébren töltött idejéhez és életritmusához is jobban alkalmazkodik.

Nem véletlen, hogy az egyébként velünk nagyjából azonos hosszúsági körökön elhelyezkedő Görögország is elsősorban éppen a turizmusra tekintettel a GMT+2-t használja, ellentétben a tőle északra fekvő szomszédjaival, Albániával és Macedóniával. Az óráátállítás megtartása melletti időzónaváltás gondolatát csupán azért tartottam fontosnak az óráátállítás eltörlését célzó javaslatunk kapcsán megemlíteni, mert továbbra sem lehetünk bizonyosak abban - és ebben államtitkár úr szavai végül megerősítettek, bár ezt, amikor felkészültem, még nem tudtam -, hogy a Fidesz végül szavazásra bocsátja-e jelen előterjesztésünket.

Azért hoztam tehát most önök elé néhány mondat erejéig egy hasonló elképzelést is, mert ha a kormánypártok végül mégis meggondolnák magukat, már előre szerettem volna egy kapcsolódó téma felvetéssel is élni. Volt már rá ugyanis példa, hogy a Ház elé engedtek jobbikos javaslatot. Gondoljunk például a kommunista luxusnyugdíjak kapcsán Novák Előd indítványára, azonban abból nem született törvény, mert bár az általános vitát lefolytattuk, a Fidesz a törvényjavaslatot végül nem engedte tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelenlegi javaslatunk azt célozza tehát, hogy a téli időszámítás eltörlésével és a fix nyári időszámításra való átállással a legkritikusabb, azaz a téli időszakban kerüljön át egy napsütéses, világos óra reggelről délutánra, amely időpontban az jobban hasznosulna. A legtöbbben ugyanis ma a legrövidebb téli napokon nemcsak dolgozni vagy iskolába indulni kénytelenek sötétben, de legtöbbször szürkületben vagy egyenesen sötétben is érnek haza. Ők tehát délután egy plusz világos órát nyernének, amelyet a szabadban sétálással, sportolással, családi programokkal tölthetnének akár hét-köznap munka után is. Indítványunk így nemcsak társadalmi igényt elégít ki, hanem elfogadása esetén egy jobb, egészségesebb, élhetőbb időszámítási rendszer létrejöttét is jelenti majd.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, hogy támogassák Kepli Lajos képviselőtársammal benyújtott határozati javaslatunkat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy most mint geográfus és nem mint politikus szóljak hozzá ehhez a témához, ugyanis alapvetően földrajzi jellegű kérdés maga az óraátállítás, az időzónák rendszere, és ezután jönnek a kapcsolódó mindenféle gazdasági kérdéskörök.

Egyrészt célszerű tisztázni, és mindjárt elmagyarázom, hogy miért, de célszerű tisztázni, hogy ez a javaslat, ha így elfogadnánk, azt jelentené, hogy a kelet-európai időzónába lépnénk át, tehát gyakorlatilag ez egy időzónaváltást előíró javaslat. Én egyébként jobban örültem volna, ha ezt egyértelműen meg is fogalmazták az előterjesztők, mert akkor talán jobban értette volna mindenki, hogy mi van emögött.

Nézzük a részleteket! Ahhoz, hogy meg lehessen érteni ezt az egész problémakört, pár mondat erejéig, de kicsit földrajzórát kell tartanom, mert valószínűleg a többség nem ismeri, ha esetleg valaki hallgatja vagy nézi interneten keresztül a közvetítést.

Tudni kell pár alapfogalmat és pár tényről, hogy hogyan működik az időzónák rendszere a Földön. Úgy működik, hogy van egy nulla hosszúsági fok, amitől keletre és nyugatra 7,5-7,5 fok sávban van az úgynevezett koordinált világidő, UTC. Már nem használják azt a greenwichi időt, amire Szávay képviselő úr utalt, tehát ez nem GMT, hanem UTC. Nem magyarázom el a részleteit, hogy miért van az, hogy a szökőmásodperceket hogy kell figyelembe venni, ezért a 60-as évek óta ezt nem használjuk, de a hétköznapi szóhasználatban mint greenwichi időt szokták használni, de ez valójában koordinált világidő, UTC, ez a hivatalos.

Tehát ott van ez a bizonyos UTC. És akkor innentől kezdve mind keleti, mind nyugati irányban 15 fokként, ahogy csúszkálunk keletre, illetve nyugatra, plusz 1, illetve mínusz 1 órával az időzónák eltolódnak. Ezért van az, hogy ahol például Magyarország fekszik, ez a keleti hosszúság 7 fok 30 perc, illetve 22 fok 30 perc közötti sáv ez az UTC+1. Tehát ez a bizonyos közép-európai idő, amibe mi tartozunk.

De persze aztán ha ránéz a térképre az ember, mit lát? Ezt a bizonyos közép-európai időt nem azok az országok használják kizárólag, akik ebben benne vannak, hanem sokkal inkább kiterjedt, főleg nyugati irányba. Még Spanyolország is ezt használja, pedig ha ránézünk a térképre, mit látunk? Spanyolországnak a legnyugatibb része nagyjából Írországgal van egy hosszúsági fokon, ami UTC-1. Tehát 2 órával arrébb van, mégis az UTC+1-et használja.

Ennek nagyon hosszú történeti előzményei vannak, illetve a 40-es, 50-es, 60-as években bizonyos

szakmapolitikai, jórészt gazdaságpolitikai okai vannak annak, hogy nagyon elterjedt vált ez a bizonyos közép-európai idő Európában. Ezért van az, hogy ha ránézünk a térképre, voltaképpen Kelet-Európát leszámítva jóformán Portugália, Írország és az Egyesült Királyság nem használja csak a közép-európai időt, ők az UTC-ben vannak. Próbálkoztak vele, mindegyik ország esetében volt néhány év, amikor kipróbálták, de annyira eltért a napi rutinuktól, a munkakezdési időtől és a többi, hogy végül is úgy döntöttek, hogy nem maradnak ebben a közép-európai időben. Tehát megállapíthatjuk, hogy Magyarország az UTC+1-ben van, annak is a keleti peremén.

Egyébként zárójelben jegyzem csak meg, hogy aki időzóna peremén van, az mindig bajban van, mert soha nem ideális. Egy időzóna közepén lenni ideális, a peremén kevésbé, de ezek ilyen adottságok, ezzel nem tudunk mit csinálni, az országot nem tudjuk arrébb tolni. A következő kérdés, hogy hogy kerül akkor a csizma az asztalra, mi ez az óraátállítás.

Az óraátállítás azért merül fel, mert van egy alapvető csillagászati adottsága a Földnek: kering a Nap körül, a másik ilyen adottsága meg, hogy van egy tengelyferdesége. Tehát a Napnak van egy látszólagos éves járása, ami azt jelenti, hogy a nappalok és az éjszakák hossza ciklikusan változik. Államtitkár úr már utalt erre: Magyarországon nagyjából durván a nappal hossza a 8 és a 15 óra között változik. Percre pontosan ezt nem lehet megadni, mert a szürkületi időszak viszonylag hosszú Magyarországon. Ebből adódik, hogy van egyébként olyan, hogy tengerészeti napkelte, meg csillagászati napkelte, meg különböző napkelték vannak, de nagyjából azt lehet mondani, hogy a nappal hossza 8 és 15 óra között változik. Innen adódik az óraátállítás ötlete.

(12.40)

Elkezdtek azon gondolkodni, hogy hogyan lehet egy nagyjából olyan szélességen fekvő ország esetében is, mint Magyarország, ahol viszonylag széles spektrumban változik a nappalok-éjszakák hossza ilyen évi ciklikus ütemben, de nem extrém mértékben, tehát nincs olyan, hogy csak nappal van, meg csak éjszaka, mint a sarkkörön túl, hogy lehet hozzáigazítani a szokásainkhoz az időszámítást. Mert ugye mi a fő cél? Az egyes számú fő cél, hogy amikor munkát végzünk, lehetőleg legyen világos. Ez a legalapvetőbb dolog. A következő, hogy lehetőleg a munkába jutás meg a munkából haza jutás időszaka legyen világosban, vagy legalább szürkületben, és van egy negyedik tényező, hogy ugye nyári időszakban a munkavégzés után tudjunk szabadban - tehát nem zárt térben - szalonnát sütni, focizni, gyerekekkel piknikezni, túrázni esetleg még a rendelkezésre álló napsütéses időszakban. Ezért merült föl, hogy esetleg próbáljunk meg játszani azzal, hogy picit az óraátállítással ezeket a tényezőket figyelembe véve hozzáigazítsuk a szokásainkhoz az óra járását.

És itt nagyon fontos megjegyezni tehát, hogy az alap, tehát nincs ilyen a csillagászatban meg a földrajzban, csak hogy mindenki értse, hogy mit mondok, a normál időszámítás a téli, és ehhez képest jött az az ötlet, hogy állítsuk át nyárira. Ezért nincs értelme annak, hogy azt mondjuk, hogy a téli időszámításnak nincs energiamegtakarítása. Persze, hogy nincs, mert az a normál. A megtakarítás nyáron képződik, mert a nyári a nem normál, arra állunk át, és annak van magyarázata, annak van indoka, hogy miért állunk át.

Meg vannak ellenvélemények, hogy miért nincs annak haszna, és mondjuk, energiamegtakarítása. Ebből adódik tehát az, hogy amit a határozati javaslatban itt lehet olvasni, az egy időzónaváltás, kombinálva azzal, hogy egyébként megszüntetné az óraátállítást.

Na, és akkor nézzük meg, hogy mi lenne ennek egyrészt az előnye, haszna, meg mi a következménye. A következménye a legegyszerűbben, amit mindenki tapasztalna, ha azt megvalósítanánk, amit a Jobbik javasol, akkor ugye az lenne, ami valóban el is hangzott, hogy ugye, mi állandóan az UTC+1-ben lennénk, Ausztria hol az UTC+1-ben, hol az UTC+2-ben, Románia meg, mondjuk, hol az UTC+2-ben, hol az UTC+3-ban. Tehát, amikor határon átmennénk, mindig azon kellene gondolkoznunk, hogy most nyár van, nyári időszámításnak megfelelő időszak van vagy téli időszámításnak megfelelő időszak van, és most előre vagy hátra kell állítanom az órát. Mert hol Ausztriával, hol Romániával lennénk szinkronban.

És ugye ebből adódik az, amit államtitkár úr említett, hogy ez menetrendszerkesztési szempontból nem lenne egy egyszerű dolog. Mert amikor arról beszélünk, hogy ugye, átállítjuk Magyarországon ilyen koordinált formában, európai országokkal együttműködve egy napon, egy időpillanatban az órát évente kétszer, akkor az, mondjuk, érint egy darab gyorsvonatot, pontosabban kettőt. Régen ezt Dacia Expressnek hívták, nem tudom, most mi a neve, és mindig, amikor probléma adódott, akkor Békéscsabán állt 60 percet. Körülbelül ezt az egy vonatot érintette.

De ha mi bevezetjük ezt a javaslatot, akkor folyamatosan menetrendi problémák adódnak majd a MÁV-nál, mert egész nap más lesz az idő, mint Ausztriában fél évig, meg egész nap más lesz az idő, mint Romániában fél évig. A menetrendszerkesztőknek gratulálni tudok majd, ha ezt meg tudják oldani, tehát őket azért nehéz feladat elé állítanánk, azért ezt valljuk be. Nem lenne egyszerű dolog.

S akkor nézzük meg az előnyeit, hátrányait! Itt a képviselőtársaim sokat beszéltek róla, nagyon nem kell már részletezni, hogy mi az előnye a nyári időszámításnak. Ezt jelenti ugye nálunk az óraátállítás. Valóban, ez a 120 gigawattóra gyakorlatilag az egyetlen pontosan kiszámítható, számszerűsíthető, hitelesített eredmény, amit ugye a MAVIR - talán mindannyiunk által elfogadhatónak tekintett szakmai szervezet - letett az asztalra. Ezen talán kár vitatkozni.

Aztán vannak mindenféle elvi szinten mérhető vagy azonosítható előnyök, például az, hogy munkavégzés után, mondjuk, nyáron, hosszabb ideig van világos, tehát kimehetünk piknikezni, szalonnát sütni, és a többi, este, mondjuk, 9-ig, mert a szürkületet is figyelembe véve 9-ig, negyed 10-ig nyáron világos van többé-kevésbé.

Most nézzük meg a hátrányait! Ugye, szokták emlegetni sokan ezt a bioritmusra gyakorolt hatást. Hát, az a helyzet, hogy konkrét kutatások ezt kevésbé bizonyítják. Én próbáltam utánanézni, orvossal is beszéltem, és nagyon bizonytalan ez a dolog, úgyhogy egyelőre azt gondolom, hogy ilyen karakteresen azt mondani, hogy ennek ilyen nagyon elvágólagos negatív hatása van, ezt nem lehet kijelenteni. Szokták a depresszióra való hajlamot említeni, ámbár, amikor Oroszországban megszűnt, akkor azt kezdték el mondani, hogy az okozott depressziót, hogy eltörölték az óraátállítást. Szóval ez is egy nehezen megfogható dolog.

Elektronikai rendszerekben okozhat-e problémát az óraátállítás? Az Y2K problémáját felvetném: semmi problémát nem okozott az sem, úgyhogy nyilván ez sem okoz.

Úgyhogy itt felmerül aztán a kérdés, hogy jó, de akkor mit lehetne csinálni? Voltaképpen három lehetőségünk van. Vagy maradunk abban az időzónában, ahol most vagyunk, és megtartjuk az óraátállítást és ilyen európai együttműködésben. A második, hogy váltunk egy időzónát, tehát átugrunk a kelet-európai időbe, de megtartjuk az óraátállítást, és akkor nem adódik ez a probléma, hogy fél évig ezzel az országgal, fél évig meg más országgal vagyunk szinkronban. És van a harmadik lehetőség, hogy rávesszük a szövetségeseinket, barátainkat, hogy en bloc szüntessük meg az óraátállítást. Hogy melyiknek van nagyobb racionalitása, azt én nem tudom természetesen megítélni; a szakmai véleményem az egyébként, hogy nekünk a leghasznosabb az lenne, ha így maradnánk, ahogy most vagyunk. Ugyanis ez egy kipróbált rendszer, amihez alkalmazkodik a szokásrendszerünk, és az persze igaz, hogy évente kétszer van egy ilyen felbuzdulás az emberekben, hogy ez milyen kellemetlen, csak ha például ezt a javaslatot valósítjuk meg - zárójelben megjegyzem -, akkor állandóan állítgatnunk kell az órát, ha utazunk külföldre, attól függően, hogy keletre vagy nyugatra megyünk.

Másrészt én is olvastam a szállás.hu-nak a közvélemény-kutatását. Ők maguk is odaírják egyébként, hogy nem reprezentatív azért ez a felmérés. Ettől függetlenül nyilván, ha reprezentatív kutatást csinálnánk pár millió forintból, mondjuk, a kormány egy ilyen hatástanulmányt készítene, ehhez valószínűleg nagyon közeli adatok jönnének ki, de ettől függetlenül számszerűen talán nem érdemes hivatkozni egy nem megfelelő módszertannal készült kutatásra.

Úgyhogy összességében én csak azt javasolnám, hogy azért én értem, hogy az egyes pártok miért

támogatják ezt, és mondom, én is érzékelem a társadalmi hátterét ennek a dolognak. Lehet erről beszélni, csak akkor a problémát is úgy kell felvetni, hogy az egy valós kérdésként merüljön föl, és valós válaszokat adjunk, és ne próbáljuk meg nem megfelelően megfogalmazni ezt a javaslatot, kicsit elvinni más irányba ezt a beszélgetést. És mondom, akkor az a kérdés, hogy váltsunk-e időzónát, vagy maradjunk itt, ebben az időzónában. És az óraátállításról egymagunk biztos, hogy nem tudunk dönteni, hiszen európai uniós irányelv van. Ez teljesen egyértelmű.

És hogy itt a hátralévő 40 másodpercben csak azért néhány apróságot megjegyeznék, néhány nem megfelelően megfogalmazott mondatban itt is elhangzottak ilyenek, nyilván nem így gondolták képviselőtársaim, de célszerű tisztázni: a nappalok és az éjszakák hossza adott, az óraátállítás se nem növeli az éjszakát, se nem csökkenti, se nem növeli a nappal hosszát, se nem csökkenti. Azzal, hogy a nyári időszámítás lenne fixálva, azzal nem változtatjuk meg a természeti törvényeket, hanem egyszerűen csak az a kérdés, hogy hogyan igazítjuk hozzá az órát a napi szokásainkhoz. Ez egy nagyon fontos kérdés, azt gondolom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kétperces felszólalásra Kepli Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Igyekszem, amire úgy érzem, hogy reagálnom kell, még a vita közben és nem a zárszóban reagálni, ahogy azt itt a parlamentben gyakran megszokhattuk.

Köszönöm szépen először is Szabó Szabolcs képviselőtársamnak ezt a rendkívül tartalmas és szakmailag nagyon igényes felszólalást.

(12.50)

Valóban igaza van. Hatásait, eredményét tekintve egy időzónaváltás a nyári időszámítás megtartása. Azzal a kijelentésével, hogy azért volna jobb, ha ez a jelenlegi helyzet, állapot maradna, mert ez már egy bejáratott módszer, vannak kétségeim. Nyilván kell új döntéseket hozni, és néha kockázatokkal is jár, és lehetnek hátrányai is valóban annak, ha megszüntetjük az óraátállítást, de ez leginkább nyilvánvalóan akkor derül ki, ha ez a döntés megszületik, és alkalmazzuk néhány évig, akkor derülnek ki ennek a nyilvánvaló előnyei, illetve a hátrányai.

A másik pedig az, hogy Heringes Anita képviselőtársam a villamosenergia-megtakarítással kapcsolatban említette, hogy ez milliárdokban is mérhető. Én ezzel egyetértek, de egyrészt a MAVIR is elmondja mindig, hogy a nyári időszakban jelentkezik ez a megtakarítás, a nyári időszámítás megtartásával nyilván ezt nem érintené. De ha figyelembe vesszük, hogy ez körülbelül 1 százaléka a villamosenergia-felhasználásunknak maximálisan, míg a hálózati

veszteség körülbelül 4-5 százalék, legalábbis ez a szakmai adat, amit a legutóbb hallottam, aminek egy részét az áramlopások teszik ki, és ha az áramlopásokat meg tudnánk szüntetni, már annak jóval nagyobb gazdasági haszna volna, jóval nagyobb megtakarítást érnenk el csak ezzel az egy intézkedéssel, mint ami az óraátállítás kapcsán pró és kontra felmerül, hogy mennyit tudunk megtakarítani, vagy mennyit nem. Azt gondolom, hogy ez nem releváns kérdés ebből a szempontból. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra jelentkezett Szabó Szabolcs képviselő úr is. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Kepli képviselőtársam hozzászólása alapján eszembe jutott, hogy egy dolgot elfelejtettem mondani, ugyanis nagyon gyakran merül fel érvként, hogy azért tartsuk meg a nyári időszámítást, mert hogy az óraátállításból ott képződik a haszon, tehát ha azt fixáljuk, akkor teljesen rendben vagyunk. Gondoljon bele mindenki, hogy fixáljuk a nyárit, akkor átlépünk az UTC+2-be, ugyanabba az időzónába, mint Románia van. Akkor a románok vajon miért állítgatják az órát? Azért állítják át, mert függetlenül attól, hogy milyen időzónában van éppen az ember, az óra átállításával ezen a szélességen igazítom hozzá a nappalok, éjszakák hosszához az órát. Tehát itt nem a hosszúság az érdekes, hanem a szélesség. Ezért van az, hogy hiába váltok időzónát, önmagában az a tény megmarad, hogy a nyári és a téli időszámítás váltásával a haszon ott marad, tehát attól függetlenül, hogy átlépünk az UTC+2-be, ez a nyeresége nem vész el az időszámítás váltakozásánál.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kepli Lajos képviselő urat, illetve Szávay István jegyző urat, hogy melyikük fog zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyjából reagáltam is a kétperces felszólalásomban, arra számítván, hogy lesz még további része a vitának, hát ez nem így alakult. Mindenesetre szeretném megköszönni minden egyes felszólalónak, hogy valóban komolyan vették azt, amit az előterjesztői felszólalásomban mondtam, hogy a pártpolitikát száműzzük ebből a vitából, hiszen alapvetően bár az egész társadalmat érintő, mégis inkább szakmai jellegű életérzést, közérzetet befolyásoló kérdésről van szó.

Nagyon sokan felvetették egyébként, amikor beadtuk ezt az előterjesztést, én is olvastam közösségi oldalakon hozzászólásokat, azokból nagyon sokat lehet tanulni pozitív és negatív értelemben is,

hogy miért olyan fontos most a Jobbik számára ez a kérdés, vannak ennél sokkal súlyosabb problémák Magyarországon. Én ebben egyetértek, valóban nagyon súlyos problémák vannak jelen pillanatban is Magyarországon, de ez nem jelenti azt, hogy más kérdésekkel ne foglalkozhatna az Országgyűlés. Különösen legfőbb népképviselői szervként egy olyan kérdéssel, ami láthatóan a társadalom legalább 80 százaléka számára egyaránt fontos, és egyhangú állásponton van a társadalom 80 százaléka ebben a kérdésben. Mi természetesen komolyan vesszük a társadalom képviselőit, ezért behoztuk ezt az előterjesztést, mivel saját magunk is úgy gondoljuk, hogy indokolatlan ennek az évenkénti kétszeri óráátállításnak a további fenntartása.

Köszönöm szépen Aradszki államtitkár úr részéről a kormány nem elutasító és nem is egyértelműen támogató álláspontját, de én mindenesetre ezt én egy pozitív álláspontnak tekintem. Abban pedig egyetértek, hogy elkapkodni semmit nem kell, különösen azért, mert most a parlament munkájában egy két hónapos ülésszünet következik, és a tavaszi ülészakon tud a leghamarabb döntésre jutni ez a kérdés, amikor meg már megint majdnem ott leszünk egy óráátállítási időszak környékén, amikor megint majd lesz aktualitása is. Remélhetőleg addig sikerül ebben szakmai oldalról akár hatástanulmánnyal, más tanulmányokkal alátámasztva a kormánynak is egy egyöntetű álláspontot kialakítani, és nagyon remélem, hogy ez egy támogató álláspont lesz. Ha a határozati javaslatot elfogadjuk, mert arról itt kevés szó esett, de valóban úgy zajlik le a folyamata, hogy a határozati javaslat a kormányt hatalmazza fel és kéri fel, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket, hiszen amint azt államtitkár úr is mondta, egy kormányrendelet szabályozza ezt a kérdést Magyarországon, akkor utána a kormánynál lesz az intézkedés joga, és a kormánynak kell majd ezt a kormányrendeletet megváltoztatnia vagy hatályon kívül helyezni.

A többi ellenzéki és kormánypárti hozzászóló részéről is köszönöm azt, hogy figyelembe vették ezt a kérésemet a pártpolitika számúzásáról, másrészt pedig tartalmában, érdemében szóltak hozzá mindannyian a kérdéshez. Nagyjából az látszik kibontakozni, hogy egyöntetűen mindenki azt gondolja, hogy ezzel a kérdéssel valamit kezdeni kell. Valóban, a társadalomban van olyan álláspont, amelyik azt mondja, hogy időzónát kell váltani és meg kell tartani az óráátállítást, van, aki azt mondja, hogy a jelenlegi helyzetet kell megtartani, van, aki azt mondja, hogy az óráátállítást kell eltörölni. Itt, ezen belül az, hogy a télit vagy a nyárit tartjuk meg, az megint egy szakmai vagy akár politikai döntés.

Jelen pillanatban összegezve a vitában elhangzottakat, én úgy tartom, hogy a kezdeményezésünk pozitív visszhangra talált, pozitív rezonanciára a kormány és a többi frakció részéről, és ennek a tóba bedobott kőnek a hullámai most tovább gyűrűznek, és remélhetőleg majd tavasszal, a tavaszi ülészakban azt fogják eredményezni, hogy egy pozitív, egy

elfogadó határozati javaslat születik majd meg itt az Országgyűlésben. Köszönöm szépen képviselőtársaim konstruktív együttműködését. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetek és díjak megszüntetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13091. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőnek megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Egy újabb lépéshez érkezünk a magyar közigazgatás reformja útján. Magyarország versenyképességének javítása érdekében 2010-ben megkezdtük azt a kormányzati munkát, amelyet aztán 2014-ben tovább folytattunk, és évről évre hozunk a Ház elé a bürokráciacsökkentéssel vagy az állami rezsicsökkentéssel kapcsolatos újabb intézkedéseket.

A cél nyilván többször elhangzott már itt az Országgyűlésben: az állam működésének egyszerűsítése, gyorsabbá tétele és adott esetben olcsóbbá tétele is. A közigazgatás hatékonyságának és szolgáltató jellegének megerősítésével növelni kívánjuk, ahogy már említettem, a gazdaság versenyképességét, és szeretnénk megkönnyíteni a polgárok hivatali ügyintézésével kapcsolatos életét is.

Ez egy hosszú út, régóta vajúdnak ezen a korábbi kormányok is. Azt gondolom, hogy mi már mutatunk fel ebben eredményeket, de természetesen még nincs vége ennek ma sem. A közigazgatás szervezetrendszerével kezdtük. Ezt átalakítottuk. Egységesebb és átláthatóbb lett a szervezet, hiszen világos szintek különülnek el, a különböző hatásköröket is mellérendeltük, és fokozatosan szüntettük meg azokat a párhuzamos államigazgatási tevékenységeket - és szüntetjük meg ma is -, amelyek nehezítették a munkát. Így mára kialakult a területi közigazgatás rendszere, ügysegéd, járás, megye, az egységes ügyfélszolgálatot biztosítják a kormányablakok, a rugalmas ügyintézés felé indítottuk el magát a rendszert is, és az ügyfeleknek jóval kevesebb ügyintézési helyet is kell felkeresniük, a kormányablak rendszerben mintegy 1500 ügytípust lehet ma már elindítani.

(13.00)

Tisztelt Képviselőtársak! A bürokráciacsökkentő törvénycsomagok sorában a múlt hónapban már a

harmadikat fogadtuk el, több mint 260 törvényhez nyúltunk hozzá, 79-et dereguláltunk; azt gondolom, hogy ez is egy fontos lépés volt. Az általános és az ágazati szabályokat is fokról fokra átalakítjuk, építjük le. Ebben az ágazati területen van még jelentős feladat előttünk, hiszen az ügyintézés bürokratikus gátjai kapcsán az általános jogszabályokban az Ákr. a benyújtásával és leendő hatálybalépésével is segítséget nyújt, viszont az ágazati rendszereket is hozzá kell majd igazítani az elkövetkezendő időszakban.

Azonban nemcsak a polgárok idejét veszi el az állami ügyintézés, hanem jó néhány esetben a polgároknak - hogy úgy mondjam - a pénzét is, hiszen illetéket kell fizetni, igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, és úgy gondoljuk, hogy az állampolgárok nagy tömegét, jelentős számú állampolgárt érintő, a mindennapos ügyintézésű, tehát gyakran előforduló ügyekben indokoltnak tartjuk ezeknek a fizetési kötelezettségeknek a csökkentését, illetve adott esetben a megszüntetését is.

Önök előtt volt már a tavalyi esztendőben - és azt gondoljuk, hogy bebizonyosodott, hogy ez egy sikeres lépés volt az állam részéről - az első állami rezsicsökkentés. Gondoljunk bele, amikor január 1-jén vagy január első munkanapján a személyi igazolványt szokták cserélni a polgárok, 3-4 ezret országos szinten, az idén ez 11 ezer volt mindjárt az első nap, hiszen ingyenes lett a személyiigazolvány-csere; sokan nyilvánvalóan kivárták a decemberi hónapot vagy a novemberi hónapot, és januárban tették ezt meg. Az előző állami rezsicsökkentés eredményeként húsz közigazgatási hatósági eljárás díja került megszüntetésre, ebből 14 a magánszemélyeket érintette, 6-7 pedig a vállalkozások terheit csökkentette. Tisztelt képviselőtársak, ennek volt egy eredménye, ami forintban kifejezhető: mintegy 12 milliárd forint megtakarítást eredményezett ez a polgárok oldalán és a vállalkozások oldalán, az állami bevételek ennyivel csökkentek ennek az intézkedésnek a következtében.

Ezt megelőzte egy konzultáció is, ahol mintegy 400 ezren nyilvánítottak véleményt kérdőíveken, ahol az állampolgárok elmondhatták, hogy szerintük mely igazgatási díjak, illetékek azok, amelyek csökkenthetők, illetve megszüntethetők. Ennek a jegyében az adófizetők érdekét is figyelembe tudtuk venni a döntéshozatalnál, és vissza is igazolódott felénk ennek az eredménye a 2016. esztendőben. Beszéltem az okmánypótlásról, ami idetartozik, a cseréért nem kell már fizetni, az erkölcsi bizonyítvány hatósági eljárása egy évben négy alkalommal ingyenesen igényelhető, és ezek, csak ez a néhány tétel másfél milliárd forint megtakarítást jelentett a polgároknak. De a fiatalokra gondolva, a diákok körében a tanulmányokat folytató fiataloknak és családjaiknak tudtunk segítséget nyújtani a tekintetben, hogy a diákigazolvány díjmentesen igényelhető; a felsőoktatási képzésre jelentkezés teljes körű díjmentességét is megteremtettük, ez szintén egy másfél milliárdos megtakarítást jelentett a családok számára. A vállalkozások esetében adóhatósági igazolást nagyon sok

esetben kell kérni, ezért pénzt kellett fizetni, ez ingyenessé vált. A számviteli beszámolót is mindig el kell végezni és meg kell jeleníteni, közzé kell tenni, ennek a díjmentessége mintegy 2 milliárd forintos megtakarítást jelentett a vállalkozásoknál.

Úgy gondoljuk, hogy nagyszámú állampolgárnak ez a jó néhány milliárd forint megtakarítás egy tehérmérséklés volt, az állam megengedhette ezt magának, hiszen a gazdaság fejlődik, a gazdaság helyreigazodott, rendbe tette a kormány a gazdasági kérdéseket, és így az illetékek és az igazgatási szolgáltatási díjak megszüntetésével és az adminisztratív terhek megszüntetésével, átalakításával jelentősen segíthetünk a polgárok széles tömegeit.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Elnök Úr! Az állampolgárok javaslatainak figyelembevétele kapcsán a jelen törvényjavaslatnál is mintegy 250 ezren mondtak véleményt, hogy melyek azok a további lépések, amelyek méltányolható társadalmpolitikai vagy gazdaságpolitikai célkitűzést szolgálnak, ha csökkennek vagy megszűnnek. Ennek következtében, amikor az őszi folyamán kiértékeljük a javaslatokat, a vállalkozások esetében elsődlegesen a cégeljárással kapcsolatos illetékek jelentenek terhet - a cégeljárás ugyan szűk értelemben véve nem tartozik a közigazgatáshoz, mégis úgy gondoljuk, hogy az állami rezsicsökkentés körébe vonható -, a magánszemélyek esetében az ingatlan-nyilvántartás a tulajdoni lappal és különböző hatósági bizonyítványok: anyakönyvi kivonat, a CSOK igényléséhez szükséges igazolás, hatósági bizonyítvány anyagi vonatát csökkentették volna ezen felmérések alapján. A gépjárművekkel kapcsolatosan is a forgalmi engedély, a törzskönyv vonatkozásában is jó néhány javaslat elé került, de ezt kivettük ebből a körből, mert az állam úgy gondolja, hogy a gépjárművekkel kapcsolatosan, jó néhány civil szervezettel is konzultálva, egy komplex csomagot hoz ide a Ház elé, ezért ezt most nem tartalmazza ez a javaslat, ez a tárgykör nincs benne a javaslatban.

Mindezeket figyelembe véve ismételtén húsz hatósági eljárás díjának a megszüntetésére teszünk javaslatot, ennek elfogadása esetén az élet egy-egy területén olcsóbbá válik az ügyintézés meghatározott társadalmi csoportok vagy adott esetben minden ügyfél számára. Hogy melyek a célcsoportjai ezeknek az intézkedéseknek, azt azért talán fontos felsorolni: egyes ügyekben a 65 év feletti, a kiskorúak, a családi otthonteremtési kedvezmény igénylői, termőföld-tulajdonosok; minden magánszemélyt érintő ügy például a konzultációban kiemelt helyen végzett tulajdoni lap kikérése, amely a nem hiteles elektronikus változatát jelenti, évente két alkalommal lehet ilyet kérni. Így a magánszemélyek számára 400 millió forintot meghaladó megtakarítás keletkezhet, a

vállalkozások körében pedig mintegy 1,2-1,3 milliárd mentességet adunk a cégalapítás körében, megfelelően a konzultációban elhangzottaknak és a kéréseknek. Ennek megfelelően kft., betéti társaság, közkezesi társaság és egyéni cég alapítása esetén a cégbejegyzési eljárási illetéket és az ehhez kapcsolódó közvételiköltség-térítést megszüntetné ez a javaslat.

Tisztelt Képviselőtársak! A 2016-os, illetve a 2017-es javaslat eredménye alapján mintegy 14 milliárd marad a lakosságnál, a vállalkozásoknál. Azt gondolom, ez egy fontos lépés az állami rezsicsökkentés keretében, és maga a bürokrácia visszanyesése, csökkentése ezzel együtt előbbre lépést és érdemi változást hozhat a vállalkozások és a polgárok számára, javíthatja a vállalkozások versenyképességét, ezen keresztül az ország versenyképességét. Kérem ez ügyben minden képviselőtársam támogatását ahhoz, hogy tovább tudjuk folytatni a bürokrácia-csökkentés keretében az állami rezsicsökkentést és a versenyképesség javítását. Köszönöm a figyelmüket, és kérem a támogatásukat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások, azokon belül is a vezérszónoki felszólalások következnek.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Dunai Mónika képviselő asszony. Képviselő asszony, ön a szó, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örömmel teszek eleget képviselői kötelességemnek akkor, amikor a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokaként szólhatok a T/13091. számon benyújtott, a közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló törvényjavaslatról.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, magyarok a rendszerváltozás előtt és a szocialista vezetésű kormányok alatt is megszokhattuk - mert hozzászoktattak minket -, hogy a rezszi, illetve az államnak különböző jogcímenek fizetendő díjak, illetékek évről évre csak nőttek, persze, adminisztrációs terheinkkel egyetemben. Az ügyeit intéző állampolgár ilyenkor joggal érezhette, hogy az állam minden ürügyet megragad, hogy forintjait kiszedje a zsebéből. Mintha az aktivitást szándékosan büntette volna az a rendszer. Ráadásul folyamatosan sodorta az embereket a passzivitás felé. Ez nagyon nagy hiba volt.

2010 után az Orbán-kormány nem kevesebbre vállalkozott, mint hogy ezt a posztkommunista szemléletet végre-valahára megtörje. A paradigmaváltás legfontosabb eszköze pedig az állam működésének megváltoztatásában láttuk és látjuk a mai napig.

Hisszük, hogy az államnak közigazgatásán keresztül szolgálnia kell az állampolgárokat, megkönnyítve és nem nehezítve életüket.

Éppen ezért megalkottuk a jó állam definícióját is, hogy ez kellő iránymutatásul szolgáljon. Mégpedig az állam attól tekinthető jónak, hogy az egyének, közösségek és vállalkozások igényeit a közjó érdekében és keretei között a legmegfelelőbb módon szolgálja.

Tudtuk, hogy a havi rezsiköltségek aránytalanul magas terhet rónak az emberekre. Mindennapi életüket megkeserítő méreteket öltöttek a terhek a szocialisták idején. Hamisan csak annyit tudtak ígérni, hogy nem lesz gázáremelés, de még ezt az ígéretüket sem tudták betartani, mint oly sok más ígéretüket.

Ezzel szemben az Orbán-kormány jelentős mértékben csökkentette a víz, a villany és a gáz árát. Privatizáció helyett megalapította a Nemzeti Közműszolgáltatót és immáron Brüsszellel szemben kell megvédenie tartósan a rezsicsökkentés eredményeit, ahol az emberek érdekei helyett még mindig a multinacionális vállalatok lobbijereje diktál.

A rezsicsökkentés mellett a kormány a bürokráciacsökkentés programját is meghirdette, ha úgy tetszik, ez az állam rezsicsökkentése, ez az állami rezsicsökkentés. A tavalyi évben elfogadott törvénnyel 2016-ban közel 12 milliárd forintot takaríthatnak meg a vállalkozások és magánszemélyek azzal, hogy több hatósági eljárás díját eltörölte az Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz fennállása óta hisz abban, hogy az állampolgárokat nemcsak négyévente, a választások alkalmával kell megszólítani. Az ellenzék által folyamatosan támadott konzultáció intézménye nem szolgál másra, mint hogy egy adott kérdéssel kapcsolatban megtudjuk, mi is az emberek véleménye.

Az a kormányzás, tisztelt képviselőtársaim, ami semmibe veszi állampolgárai akaratát, bukásra van ítélve. Tulajdonképpen ez a gyakorlat idézte elő a nyugat-európai elit válságát is.

Nálunk, Magyarországon a bürokráciacsökkentéssel kapcsolatban a lakossági konzultáció 2016. július 11-étől augusztus 20-áig tartott, és ezen időszak alatt összesen 244 830 darab kérdőívet küldtek be az állampolgárok. A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos kérdőíveket nem számítva, a hatósági eljárások díjának mérséklésével vagy díjmentessé tételével kapcsolatban összesen 142 589 darab kérdőívet töltöttek ki. Ebből 102 799 darab, vagyis a kérdőívek 70 százaléka az állampolgári terheket és 39 790 darab, vagyis a 30 százalék a vállalkozások terheit érintette. A jogszabály-módosítások előkészítésére az állampolgároktól és a vállalkozásoktól érkezett javaslatok, valamint az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő hatósági eljárások adatainak figyelembevételével került sor. Az előtünk fekvő törvényjavaslat célja így nem más, mint a közigazgatási hatóságok által lefolytatott eljárások során fizetendő egyes illetékek és igazgatási szolgáltatási díjak megszüntetése az

állampolgárok és a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése érdekében.

A törvényjavaslat 2017. március 1-jétől újabb 20 hatósági eljárás díjának megszüntetésére tesz javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Első helyen azt szeretném kiemelni, hogy az állampolgárok számára ingyenessé válik a CSOK igényléséhez szükséges egyes hatósági igazolványok kiadása, illetve egyes építésiügyi eljárásokhoz kapcsolódó illetékek is megszűnnek. Szintén a lakáscélú állami támogatáshoz kapcsolódik, hogy a fennálló biztosított jogviszonyt igazoló egészségbiztosítási pénztári hatósági bizonyítvány kiállítása is illetékmentessé válik.

Jól látható tehát és világos a politikai cél, hogy minden eszközzel segíteni kívánjuk a családok otthonteremtését, legyen ez anyagi támogatás vagy éppen a bürokratikus akadályok lebontása vagy mindkét szempont érvényesülése egyszerre. Ide sorolom még azt a változtatást is, amely alapján az állampolgárok mentesülnek évente két alkalommal az elektronikus dokumentumként szolgáltatott, nem hiteles tulajdonilap-másolat lekérdezéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj alól is.

A családbarát intézkedések mellett a vállalkozók életének könnyítését is célozza jelen törvényjavaslat. A módosítás eredményeképpen illetékmentessé válik a hatósági bizonyítványnak az egyéni vállalkozók nyilvántartásban szereplő adatokkal történő kiállítása. A kft., az egyéni cég, a közkereseti társaság és a betéti társaság bejegyzésére irányuló cégbírószági eljárás illetékmentessége e cégformák alapításának megkönnyítésére irányul.

Ugyanezen gazdasági társasági formák bejegyzése esetén a cégbírószági eljárás illetéke mellett a közzétételi költségterítés is megszűnik.

Összességében elmondható a törvényjavaslatról, hogy az állampolgárok jelzéseire épül, a magyar közigazgatás szolgáltató jellegét erősíti, és az ügyfélbarát szemléletet még inkább kidomborítja. A betervezett indítvány az adminisztratív terhek csökkentésével, a különböző díjak eltörlésével, a családok és vállalkozások érdekeit is szem előtt tartva, a magyar gazdaság erejét és versenyképességét növeli.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja ajánlja a tisztelt Országgyűlésnek elfogadásra a betervezett törvényjavaslatot, mert az a magyar állampolgárok érdekeit kíséri figyelemmel és szolgálja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem nagyon tudom szó nélkül hagyni az elhangzott szavakat, engem mindig mélységesen elkésérít, amikor konzervatív, keresz-

tény képviselőtársaim egy törvényjavaslat vitáját pártpolitikai propagandára, egymás szidalmazására és az önök oldalán egy jóízű kommunisztázásra használják fel. Azt gondolom, hogy ez eléggé megmosolyogtató, amikor éppen én ülök önökkel szemben. De remélem, hogy a következő év egy más stílust, más hangulatot hoz majd a Parlament falai közé, mert azt gondolom, hogy a magyar állampolgárok nagy része nem erre kíváncsi, hogy mégis hogyan tudjuk egymás pártpropagandáját szidalmazni, a sajátunkat felolvasni papírból, és egymást szidalmazni bármilyen törvény vitájában.

Az állampolgárok arra lennének kíváncsiak, hogy mely javaslatokat támogatjuk, melyeket nem támogatjuk, melyekről gondolunk egyformát, és aszerint el tudják majd dönteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy mely javaslat jobb nekik és mely javaslatra szavaznak szívesebben. Hogy a minimálbért meg kell-e adóztatni vagy nem kell megadóztatni, ilyen alapvető kérdésekben gondolunk mást a kormánypárttal, és éppen ezen kérdésekben kell hogy az emberek eldöntsék majd, hogy ki a szimpatikusabb számukra, merthogy lassan már tényleg azért nem néznek politikai tartalmú beszédeket, akár parlamenti közvetítést az interneten keresztül az emberek, mert nem kíváncsiak arra, hogy pártpropagandát hallgassanak, vagy azt hallgassák, hogy hogyan tudjuk egymást szidalmazni.

(13.20)

Nagyon remélem, hogy ezt a stílust a jövő évtől kezdve megváltoztatja a kormánytöbbség.

És akkor a javaslatához. Miután a javaslat egyébként aligha tekinthető egy teljesen átfogó illeték- és díjfelülvizsgálatnak, ugyanakkor kétségtelenül nagyon sok apró és bosszantó illeték és díjtétel eltörlését hajtja végre, amely legfőképpen két kitett csoportot érint, a fiatalokat és az időseket, hiszen mind-egyikünk számára nyilvánvaló, hogy ez az a két csoport, akik a legjobban kitéttek és a legérzékenyebbek minden ilyen illetékkérdésre. Mind a fiatalok szempontjából, mind az idősek szempontjából ők azok, akiknek a legkevesebb anyagi lehetőségük van ezekkel a dolgokkal kapcsolatban, hogy illetékeket befizessenek, utánajárjanak és a megfelelő információval rendelkezzenek.

Éppen ezért az MSZP támogatni fogja ezt a terheket csökkentő javaslatot, hiszen minden olyan javaslatot támogat, ami a kisemberek megélhetését javítja és csökkenti a terheket. Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy egy átfogó javaslatot kellene letenni az illetékekkel kapcsolatban, ahol még számos olyan terület van, ahova nyúlunk kell. Éppen ezért be is nyújtottunk egy módosító indítványt. Szabó Sándor képviselőtársam volt a benyújtó, aki próbálja a kormányzat figyelmét felhívni egy illetékkérdésre.

Az önkormányzat tulajdonában lévő ingatlan vagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről

szóló 147/1992. kormányrendelet határozza meg az ingatlanvagyon-kataszter vezetésének szabályait. Ez a rendelet többek között azt is előírja, hogy az ingatlan adatlapjának meg kell egyeznie az ingatlan-nyilvántartás azonos tartalmú adataival. Értelemszerű, hogy az önkormányzati vagyon megfelelő nyilvántartásához az ingatlan-nyilvántartásban lévő adatok ismerete nélkülözhetetlen. Az önkormányzatok esetében az elektronikus dokumentumként szolgáltatott nem hiteles tulajdonlap-másolat lekérdezését évente egy alkalommal díjmentessé kellene tenni. Ezt javasolja képviselőtársam módosító indítványában.

Remélem, hogy meg tudják vitatni és támogatni tudják majd képviselőtársam módosító indítványát, mert azt gondolom, hogy ez is a kis, apró, de boszszantó ügyek közé tartozik. Nagyon szépen köszönöm, az MSZP támogatni fogja a javaslatot. *(Dr. Kovács Zoltán kopog az asztalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon! Öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN, Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársam! Államtitkár Úr! A Jobbik természetesen üdvözl minden olyan kezdeményezést és javaslatot, amely állampolgári, lakossági terhek csökkentéséről szól, legyen szó adócsökkentésről vagy éppen jelen esetben illetékek és díjak megszüntetéséről. Hiszen minden olyan lépés fontos, amely az állampolgárok terheit mérsékli, legyen szó anyagi terhekről vagy éppen adminisztrációs teher könnyítéséről, és több szempontból is azért ebbe az irányba szeretnék felszólalásomban elmenni.

Ugyanakkor azért kénytelenek vagyunk azt is jelezni, hogy legtöbb esetben itt azért szépségtapaszkóról van szó azzal együtt is, hogy persze, van egy-két komolyabb és súlyosabb ügy is, mint például az anyakönyvi kivonatokat sújtó illeték, az idősek számára való útleveligénylés, illetve a Magyarország területén kívül élő magyar állampolgárok számára a nyilvántartásba vétel illetéke.

Ugyanakkor nem látjuk kellően átfogónak ezt a javaslatot. Maga képviselő asszony vagy talán államtitkár úr volt, bocsanat, beszélt arról, hogy ez már a sokadik olyan javaslatcsomag, amely bürokrácia-csökkentésről, adminisztrációs és illetékterher csökkentéséről szól. Azért elég sok ilyet láttunk már az elmúlt 25 évben, főleg a Gyurcsány-kormányra volt jellemző - már elnézést fideszes képviselőtársaimtól a párhuzamért, de főleg arra a kormányra volt jellemző -, hogy gőzerővel készültek mindenféle tervek, meg fölálltak mindenféle bizottságok jó államról meg jó kormányzásról meg államreformról, meg mit tudom én, miről, és aztán azoknak a nagy része nem valósult meg, vagy éppen csak valami történt.

Azzal együtt is, hogy persze nem árulok el titkot, a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, de szeretném jelezni, hogy számunkra vagy a mi véleményünk szerint egy sokkal átfogóbb bürokráciacsökkentésre lenne szükség. Számos más szempont alapján meg kellene vizsgálni, hogy a magyar államigazgatás jól működik-e. Dunai képviselő asszonnyal én teljes egészében egyetérték, aki hosszasan ostromozta az előző kormányokat, de azért ez ügyben tudhatóan a saját kormányának teljesítményéről is lehetne mit mondani, hogy az emberek mennyire utálják azt a magyar államot, amelyik folyamatosan csak macerálja őket, amely folyamatosan le akarja őket húzni, főleg adminisztrációs terhekkel sújtja őket, sokszor egész egyszerűen értelmetlen ügyintézési kötelezettségeket ír elő.

Tehát úgy látjuk, hogy ez a javaslat önmagában nem rossz, amit önök idehozta, olyan ez kicsit, mint a devizahitel kérdése, tudják, képviselőtársaim. Mindent, amit önök idehozta, azt mi mindig támogattuk, mert mindig egy picit előrébb mutatott vagy talán egy-kétezer vagy száz családon segített, de önök a mai napig is adósak a magyar társadalomnak azzal, hogy a devizahiteleket megmentő javaslatcsomagot kidolgoztak volna. Kicsit hasonló érzésünk van itt is. Olyan dolgok vannak ebben a javaslatban, amit jó szívvel és őszintén támogatni tudunk, de ezt nagyon kevésnek érezzük, például sok esetben azért, mert nem biztos, hogy mindig magának az illetéknek az eltörlése jelenti a megoldást akkor, amikor egyébként egy főleg hatósági aktussal van dolgunk. Tehát tök jó, hogy eltörlünk egy illetéket, de ugyanakkor nem vizsgáljuk meg, hogy ahhoz az illetékhez kapcsolódó hatósági aktusra egyáltalán szükség van-e, vagy azt olyan formában kell-e megoldani, mint ahogyan azt megoldjuk, például személyes részvétellel, és nem lehetne-e minél több dolgot az elektronikus ügyintézés irányába terelni, mert ez lenne a XXI. század, kedves képviselőtársaim. Ez ügyben azért bőven lehetne nemzetközi példákat találni.

Én azt nagyon hiányolom, államtitkár úr, hogy amikor bürokráciacsökkentésről meg adminisztratív terhekről meg illetékek csökkentéséről beszélünk, akkor önök már messze nem olyan szorgosan vizsgálják a nyugat-európai példákat, mint akkor, amikor összetákolnak egy választójogi törvényt vagy éppen egy médiatörvényt, amelybe kimazsoláznak egyenként egyébként vállalható és párhuzamokkal rendelkező nyugat-európai példákat, majd ezt utána összerakják egy teljesen vállalhatatlan és elfogadhatatlan médiatörvényé meg választójogi törvényé.

Ha önöknek arra van apparátusa, márpedig láthatóan van, hogy ilyen ügyekben megvizsgálják a nemzetközi példákat, akkor miért nem látjuk azt, hogy minisztériumi tisztségviselők hada dolgozik azon, hogy megnézi, hogy Észtországtól kezdve Írországon keresztül akár Spanyolországig, vagy bármilyen más példát mondhatnék, hogyan működnek ezek a országok, hogyan működnek ezek az államok,

milyen olyan jó példák vannak az ügyintézés, az adminisztráció, a kormányzás vagy az e-kormányzás tekintetében, amelyeket Magyarországon is lehetne alkalmazni.

Elég sok ilyen példát gyűjtöttünk össze mi az utóbbi időben magunk, és számos ilyen javaslattal is majd a megfelelő időben készülni fogunk és a választási programunk részévé fogjuk tenni. Mi elkezdünk ugyanis ezeknek a tapasztalatoknak a begyűjtését azon jobbikos barátaink, bajtársaink, tagtársaink által, akik nyugat-európai országokban élnek és dolgoznak. Ugyanis az elmúlt évek során, amikor munkatársaimmal hozzájuk látogattam, legyen szó Bécsről, Münchenről, Zürichről vagy éppen Dublinról, a helyben élő magyarok beszámolnak arról, hogy sok szempontból miért működik normálisabban az az államigazgatás, ahol ők élnek. És hadd tegyek hozzá ehhez még egy szempontot, ez legalább ennyire fontos. Abban, hogy miért menekülnek el Magyarországról - számos más fontos, nyilván a gazdasági szempontok a legfontosabbak -, bizony sokszor benne van az is, hogy élehetetlen az ország, agyonnyomja őket a bürokrácia, elégük van abból, hogy Magyarországon egy vállalkozást úgy lehet elindítani, legyen szó, mondjuk, egy autószerelő műhelyről, konkrét példát tudok, hogy hét vagy nyolc különböző hatóságnak a mindenféle papírjait kell beszerezni, ami ráadásul annyi időbe telik, hogy mire az utolsó megvan, addigra az első elévül, és kezdhet neki újra. Ezek tényleg így vannak képviselőtársaim, ezzel például lehet, hogy érdemes lenne foglalkozni. Ahhoz képest például van olyan ország Nyugat-Európában, például Írországot tudjuk, ahol a legkönnyebb, ahol tulajdonképpen interneten keresztül az ember be tud regisztrálni egy vállalkozást, és mondjuk, néhány hét alatt mindenféle ezzel kapcsolatos hatósági engedélyeztetési eljárást végig tud futtatni.

Én azt javaslom önöknek, államtitkár úr, képviselőtársaim, hogy ha már ilyen szorgalmasan tudtak nyugat-európai példákat tanulmányozni például egy választójogi törvénynél, akkor érdemes megnézni azt, hogy Nyugat-Európában hogyan lehet normálisabban és ügyfélbarátabban működtetni az államot. Tehát nagyon jó, hogy eltöröljük az illetékeket, de attól még sok esetben marad a fölösleges hatósági probléma meg macera.

Vagy hadd mondjak egy másik konkrét példát erre. Higgyék el képviselőtársaim, hogy nagyon sok külföldön élő magyar boldogan és örömmel kifizetné azt az illetéket, amit most kell, sőt még ennek a többszörösét is, ha azonnal és normális időn belül például kézhez tudná kapni a nagykövetségeken a gyermekeik anyakönyvi kivonatát, és nem kellene arra heteket meg hónapokat várni.

(13-30)

Azért nem tudják sokszor a gyereket hazahozni Magyarországra, mert egész egyszerűen a magyar

állam képtelen 2-3 hónap alatt a gyerekeknek egy anyakönyvi kivonatot kiállítani. Tehát nagyon jó, hogy eltöröljük az illetéket, de ezt a problémát ugyanakkor meg ne hagyjuk változatlanul, mert akkor nem vagyunk vele előrébb.

Adóbevallások tekintetében: most éppen erről nincs is szó, de azért hadd érintsem ezt a témát, ha már erről beszélünk. Észtországban például, ahol az egyik leginkább előrehaladott az elektronikus, az e-kormányzás rendszere, a lehető legtöbb dolgot lehet elektronikusan elintézni, Észtországban például az adóbevallást, a magánszemélyek adóbevallását a számlavezető bank készíti el. Képviselőtársaim, ezt ők készítik el az állampolgárok helyett, és az ehhez szükséges igazolások nagy részét interneten is be lehet nyújtani, és egyébként persze a banki költségek is rendkívül kicsik, ezzel is nyilván bankszámlahasználásra sarkallják az embereket, ezzel is csökken a feketegazdaság.

Másik példa, és most kicsit csapongok itt, de néhány példát azért fölírtam, amit hadd hozzak önök elé, és ezeknek egy részéről már egyébként korábban is beszélünk. Sok alkalommal kritizáltam azt, hogy milyen teljesen érthetetlen és fölösleges adminisztrációs terhekkal sújtják a civil szervezeteket, az elmúlt évek során ezt elég sok alkalommal elmondtam. Nemrégiben éppen volt is itt egy törvényjavaslat előttünk, hasonlót tudok róla elmondani, mint az előttünk fekvőről, de talán, ha erről nem beszélünk volna annyit az elmúlt fél évben, akkor lehet, hogy idáig sem jutottunk volna el. Egy-két dologban történt változás az ügyben, hogy a civil szervezeteknek milyen adminisztrációs terhei vannak a bíróságokon például, de ugyanakkor azzal az egészen elképesztő dologgal találkozunk a XXI. században, hogy ha Magyarországon valaki állami pénzre szeretne pályázni, például a Nemzeti Együttműködési Alaphoz, akkor Magyarországon azt jelenti az e-közigazgatás, hogy elektronikus formában, az úgynevezett EPER rendszerben mindenki szépen beadja a papírjait, elektronikusan mindent rögzít, tök jó, majd a végén kinyomtat egy nyilatkozatot, amit aláír, és elmegy vele a postára, hogy postán föladja. Azért remélem, érezzük ennek az abszurditását.

Az anyakönyvi kivonatról már volt szó, és még egy kedvenc példa, nem olyan régen történt, de most nyilván megkérdeztem gyorsan képviselőtársaimtól, hogy néz ki Magyarországon egy tajkártya. Az illetékeket persze sokszor, tudjuk, hogy azért kell fizetni, hogy ezekből az illetékekből ki tudjuk fizetni azoknak a bérét, akik az ezekhez a hatósági aktusokhoz kapcsolódó munkát elvégzik. Ez komoly kérdéseket vet fel persze azzal kapcsolatban, hogy egyáltalán van-e ennyi emberre szükség a magyar államigazgatásban; s itt Lázár miniszter úrnak azért elég határozott véleménye volt vagy mondatai voltak ezzel kapcsolatban már az elmúlt hónapok során. De kétségkívül igaz, hogy sok esetben valójában azért kell illetéket fizetni, hogy a feleslegesen, sok esetben valóban feleslegesen, hiszen elektronikus ügyintézés formá-

jában elintézhető kérdések miatt valóban feleslegesen ott ülő ügyintéző hölgyeknek és uraknak, vagy jellemzően inkább hölgyeknek a bérét elő tudjuk teremteni. Egy kicsit szocialista módú közfoglalkoztatásnak tűnik azért ez még a XXI. században.

Van az E111-es kártya, amelynek az a lényege, hogy az Európai Unió területén ezzel tudom igazolni, hogy a legalapvetőbb egészségügyi ellátásra jogosult vagyok. Ez az E111-es kártya, kedves képviselőtársaim, pontosan olyan méretű, mint Magyarországon a személyi igazolvány vagy a bankkártya vagy bármi más, ami szépen elfér a pénztárcában. Ezt európai uniós állampolgárként ingyen ki lehet váltani, be tudom rakni a pénztárcámba a többi papír közé, ez a kártya tartalmazza a nevemet, a születési dátumomat, talán az anyám nevét, de abban nem is vagyok már teljesen biztos, illetve magát a tajszaámot; ezt ingyen ki lehet váltani.

Ugyanakkor ezt a kártyát Magyarország területén nem lehet használni, én ezzel nem tudom igazolni a saját tajszaámomat, ehhez ki kell váltani Magyarországon egy külön tajkártyát, ami egyébként kétszer akkora, még véletlenül se fér el a pénztárcámban. Szerepel rajta egyébként a nevem, a születési dátumom és a tajszaámom, és mindezért egyébként ezer-, nem tudom, hány száz forintot kell fizetni, és teljesen értelmetlenül, teljesen értelmetlenül, ahelyett, hogy akár a másik kártyát el lehessen fogadni, vagy ha az ingyenes, akkor ez is legyen az, ha ezért fizetni kell, akkor azért is kelljen, de leginkább láthatóan semmi másért nem fizetünk, hanem csak azért, hogy meglegyen a bére annak, aki ezt nekem elintézi, úgy, hogy egyébként nincsen semmi szükségem erre a kártyára, vagy elvileg erre semmi szükség nem lenne.

Még egy mondatot engedjenek meg az átgondoltságához meg a kormányzati szándékhoz. Az szerintem egy nagyon helyes dolog, amit Dunai képviselőtársam, Dunai Mónika képviselő asszony is itt a felszólalásában kiemelt és fontosként üdvözölt, hogy ez a tervezet eltörli a CSOK-hoz, a CSOK igényeléséhez kapcsolódó illetéket. Képviselőtársaim, államtitkár úr, ha önöknek lenne egy valóban átgondolt stratégiája azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon hogyan csökkentjük a bürokráciát meg az illetékeket, akkor mondják már meg nekem, hogy egy évvel ezelőtt miért vezették be ezt az illetéket a CSOK-hoz kapcsolódóan. Remélem, nem azért vezették be fél évvel ezelőtt, hogy most meg ki tudják vezetni, és el tudják mondani, hogy milyen nagyszerű a kormány, mert eltörli a CSOK-hoz kapcsolódó illetékeket.

Tehát ezek azok a következetlenségek, amelyek azt láttatják velünk, amelyek azt mutatják, hogy e mögött a javaslat mögött minden jó szándékú támogathatósága ellenére nem egy nagy ívű, hosszú távú, jól átgondolt kormányzati stratégia van, hanem csak most éppen, nem tudom, hányadjára hoznak egy olyan javaslatot, ami egyébként kiválóan kommunikálható.

Nyilván sokakat fog érinteni, népszerűségi szempontból egyébként nagyon jó, de egy csomó kér-

dést nyitva hagy, megteremtve annak a lehetőségét, hogy néhány hónap elteltével majd megint előálljanak egy hasonló csomaggal, és mondjuk, egy év múlva ki tudják vezetni azt az illetéket, amit majd most 3 hónap múlva fognak csak bevezetni.

Tehát a javaslatot támogatjuk, elmondom még egyszer, azért támogatjuk, mert azok a pontok, amelyek benne szerepelnek, azokkal egyet tudunk érteni, de hiányoljuk az e mögött meghúzódó valós kormányzati szándékot és azt az elhatározást, hogy Magyarországon tényleg egy jobban kormányzott, XXI. századi módon működő és az állampolgárok igényeit a mostaninál lényegesen jobban kielégítő államigazgatás legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a kétperces felszólalások következnek, ha van rá igény. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A bürokrácia elég ősi intézmény, az állami bürokrácia úgyszólván, tehát anélkül azért egy állam nehezen tud létezni. Az is viszonylag természetes, hogy az állampolgár ezt olykor nyűgnek érzi, sőt Shakespeare Hamlet szájába adja a „lenni vagy nem lenni” kezdetű nagymonológban a hivatal packázásairól szóló mondatokat. Én azt gondolom, hogy ezekben nagyon sok igazság van, és itt Szávay képviselő úrnak az ostromzását természetesen mindenki ismeri, elfogadja, tudja.

Murphy törvényéről is nagyon sokat beszélünk, annak az 5. posztulátuma az, hogy külső hatások híján a dolgok rosszabbodnak; ezt máshol entrópiának hívják. Azt gondolom, hogy ez az első kormány - most mindazzal ellentétben, amit Heringes Anita vagy Szávay István képviselő úr mondott -, ez az első kormány, amelyik nagyon határozottan szembenéz a hivatal packázásaival, a bürokrácia csökkentésével, mert a kormánynak kiemelt célja az állami bürokráciacsökkentés.

A cél az, hogy az ügyintézés gyorsabb, olcsóbb legyen a polgárok számára, ennek érdekében már államtitkár úr is és Dunai Mónika is emlegette azt a nagyszabású konzultációt, amelynek keretében több százezer állampolgár küldte be jobbító javaslatait, és a kormány ezeket feldolgozva, értékelve nyújtotta be a most elértünk fekvő törvényjavaslatot, ami valóban számos illeték, valamint díj megszüntetésére irányul. Természetesen nem vagyunk hibátlanok, és nincs a kezünkben a bölcsek köve, egész biztos, hogy egy csomó indítvány még fölmerülhet. Amennyiben a kormány ezeket meg fogja vizsgálni és értékelni fogja az összefüggésrendszerét is ennek, akkor jobbító javaslatként később elő fogja terjeszteni.

Érdemes az állampolgárok számára ismertetni a legfontosabbakat: illetékmentes lesz többek között az anyakönyvi kivonat kiállítása, a lakáscélú támogatás igényléséhez szükséges, a fennálló biztosítási jogviszonyt igazoló egészségbiztosítási pénztári hatósági bizonyítvány kiállítása évente két alkalommal.

(13.40)

Ezt Szávay képviselő úr ostromozta. Meg kell mondanom, hogy ez egy új intézmény volt a CSOK kapcsán. Ezt akkor így vezették be, valóban körültekintőbben is lehetett volna gondolkodni, de ennek ellenére üdvözlöm, hogy most az ilyen bizonyítvány kiállítása illetékmentessé válik. Egy harmadik: a közműpótló talajvízkút létesítésének, átalakításának megszüntetésének engedélyezése. Ez némiképp azt is szolgálja, hogy ezeket a talajvízkutakat valóban jogszabályszerűen, engedélyek keretében létesítsék, és az illeték ne legyen akadálya ennek.

Hatósági bizonyítvány kiállítása az egyéni vállalkozók nyilvántartásában szereplő adatokról szintén illetékmentessé válik. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásával összefüggő nyilatkozat megtételével kapcsolatos eljárás szintén. Következő a Magyarország területén kívül élő magyar állampolgár kérelemre történő, személyi, lakcím- és értesítéscím-adatait tartalmazó nyilvántartásba vételére induló eljárás. Az értesítési cím bejelentésével kapcsolatos eljárás. A 65. életévet betöltött személy magánútlevele.

A díjmentességi körök között az első ilyen az igazságügyi szakértői névjegyzékbe történő bejegyzés és a szakterület kiterjesztésének díja. Ez megszűnik. Ez azt a célt szolgálja, hogy megkönnyítse a szakértővé válást, és ennek révén növekedjen az igazságügyi szakértők száma. Tehát látható, hogy az illeték eltörlése és a díjmentesség mindig valamiféle társadalmi cél érdekében is történik. A termőföld birtokösszevonási célú telekcsoport-újraosztására és telekegyesítésére irányuló telekalakítási eljárásért fizetendő díj megszüntetése megkönnyíti az illetékekről szóló törvény szerinti termőfölddel kapcsolatos, különböző telekalakítással orvosolható problémák rendezését, különösen a kisebb értékű ingatlanok esetében, amelyek tekintetében a díj eddig a megoldást hátráltató tényező volt. A módosítás elősegíti a szétaprózott termőföldek egyesítését. Itt is egy társadalmi cél jelentkezik.

Az illetékekről szóló törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló törvény módosításának eredményeként az állampolgárok mentesülnek évente két alkalommal az elektronikus dokumentumként szolgáltatott nem hiteles tulajdonilap-másolat lekérdezéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj alól, megkönnyítve ingatlanügyeik intézését.

A következő, hogy az illetékekről szóló törvény módosításával összhangban a cégnyilvánosságról, a

bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény módosításával megszűnik a közzetételiköltség-térítés a korlátolt felelősségű társaság, az egyéni cég, a közkereseti társaság és a betéti társaság bejegyzése esetén.

Fontos megemlíteni azt is, hogy ezen intézkedések mindegyike nem jövő év január 1-jétől, hanem 2017. március 1-jétől lépne hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a törvényjavaslat komoly előrelépést jelent a hivatali ügyeink olcsóbb és hatékonyabb intézésében. Itt Magyary Zoltánra utalok, aki az állam és az állampolgárok kapcsolatát nagyon precízen fogalmazta meg. Azt mondta, hogy az emberek számára azt a tudatot és szilárd bizalmat kell megadni, hogy az állam egyrészt erős, másrészt hogy az állam az övék. Azt gondolom, hogy az állam erősségéről szól, hogy képes az önkorlátozásra, és képes arra is, hogy ha a gazdaság állapota lehetővé teszi, sok olyan illetékről és sok olyan díjról lemondjon, aminek számítások szerint 10-20 milliárd forint között is lehet az összege, amit az állampolgárok és a vállalkozások a fenti illetékek és díjak megszüntetésével megspórolnak majd. Az övék, vagyis a miénk, mert ezzel erősödik a szolgáltató, segítő állam. Ezért kérem a tisztelt Házat és képviselőtársaimat, hogy támogassák szavazatukkal a benyújtott indítványt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, kíván-e vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Kovács Zoltán: Igen.)* Kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az elején talán néhány általános megjegyzést hadd tegyek. Először Heringes Anita-nak mondanám: hol van a politikai csatározások terepe, ha nem a parlamentben? Ezért van parlament. Itt vannak azok a képviselők, akik politikusok, és politikai vitákat folytatnak le. Valóban lehetne időnként konszolidáltabb, de azért önök se vessenek más pártok szemére semmit sem. Talán az önök képviselője volt, aki bemutatott a szomszédos frakciónak, vagy éppen le akarta vadászni, amikor képletes lövést mutatott be éppen a szomszédos frakció irányába. Tehát nehogy véletlenül az derüljön ki, hogy önök a teljesen ártatlanok, miközben mindenki más rosszul viselkedik ebben a Házban!

Ami a többi felvetést illeti, azt gondolom, helyes az a megállapítás, ha azt mondjuk, hogy fokozatosan haladunk előre ezekben az ügyekben, amit bürokráciacsökkentésnek vagy állami rezsicsökkentésnek nevezünk. Mégis azt gondolom, és elsődlegesen Szávay képviselőtársamnak címezném, hogy azért

méltányolandó, hogy több mint 250 törvényhez hozzányúltunk, ahol eljárási kérdésekben egyszerűsítettünk, 25 százalékból határidőket csökkentettünk jó néhány eljárásnál, hogy rövidebb legyen maga az eljárás. Objektív határidőt vezettünk be, hogy ha azon túl valaki átlépi ezt a határidőt az ügyintézés során, akkor kártérítés, illetve illeték-visszatérítés jár annak, akivel ilyen történt. Ebben az esztendőben 945 ilyen eset történt az első félévben a 8-9 millió ügyintézés során például.

A másik az elektronikus közigazgatás. Talán a parlamentben jó néhányszor elhangzott már, hogy van egy digitális nemzetfejlesztési program. Azt is tudjuk, hogy ma még Magyarországon nincs kiépítve mindenhol a teljes széles sávú internet, tehát lehetne a neten keresztül kommunikálni a közigazgatással, csak éppen nem működik, mert mintegy 800 ezer háztartásban ez még nincs meg. De azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy 2018-ra ezt a hiányosságot megszüntetjük. Az elektronikus közigazgatásnak van egy másik része is, ha így gondoljuk, ez egy kulturális, anyagi és korfüggő kérdés is. Ezért hoztuk létre az egyablakos ügyintézés, hogy ne kelljen hivatalról hivatalra járni, mert akinek egyébként nincs elektronikus lehetősége az államigazgatáshoz kapcsolódni, akkor az egyablakos ügyintézésel mintegy 1500 ügytípusban el tudja indítani az ügyét, ha éppen ebbe a körbe tartozó van.

Egyetértek azzal, hogy ma még az államapparátusban komoly ágazati szemléletmód van, tehát nem horizontálisan gondolkodnak a különböző tárcák. Ezért egyetértek azzal a felvetéssel, hogy a CSOK-nál eleve be sem kellett volna vezetni ezt az illetéket. De ez állami vagy tárcabevételként jelenik meg, és benne van általában az ágazati minisztériumok gondolkodásában, hogy az a mi ágazatunkat segítő bevétel, és nem abban gondolkodik, hogy egyébként az a társadalompolitikai cél, ebben önnel egyetértek, hogy segítsük a fiatalok otthoneremtését.

Amit talán fontos még megjegyezni ebben a vitában, hogy elkészült a közigazgatás-fejlesztési stratégia. Ez több mint százoldalas dokumentum, fenn van egyébként a kormány honlapján, amely 2014-20 között határozza meg azokat a stratégiai célokat, amelyeket adott esetben az elektronikus közigazgatás vonatkozásában fontosnak tart a kormány. Egyébként az Európai Bizottság is jóváhagyta ezt a dokumentumot, és ennek az aprópénzre váltása - idézőjelbe téve - történik meg a közigazgatás-fejlesztési operatív programban.

Ágazati szemléletmódról beszéltem, és ágazati szemléletmódon épült ki az elektronikus igazgatás. Szigetszerűen fejlődtek ki ezek a különböző ágazatokban, és ezek nincsenek összekapcsolva. Attól lesz gyorsabb és hatékonyabb maga a rendszer, ha ezeket az ágazati szakrendszereket össze lehet majd kapcsolni a közigazgatás-fejlesztési operatív program keretében.

Egyetértek azzal, hogy ne legyen 3-4 igazolványunk állami adattartalommal. Ezért hoztuk létre az

új elektronikus személyigazolványt. Az tartalmazza az adatainkat, tartalmazza a társadalombiztosítási azonosító jellel kapcsolatos adatainkat, és még jó néhány olyan adatot, ami egy kártyára hozható, és kártyaleolvasóval az egészségügyi ágazatban vagy akár az adóhatóságnál ezek használhatóvá válnak.

(13.50)

Ebben egyébként még magunkat is segíteni kell ezen az úton. Ennek a megfelelő kommunikációját elő kell segíteni, illetve tenni is kell, ennek a fejlesztési oldalán is van még mit.

Két csoport hangzott el. Az egyik: az építésügyben egy egészen új szemléletmód, hogy 300 négyzetméter alatt jóval kevesebb a bejelentéssel kapcsolatos kötelezettség. Maga Tállai képviselőtársam, államtitkár úr, az adóhatóságot felügyelő miniszterhelyettes beszélt arról, hogy maga az adóhatóság hozza létre azokat az adóbevallásokat, amelyeket aztán az állampolgárok maguk ellenőrizhetnek. Tehát az itt elhangzottak vonatkozásában jó néhány esetben nyitott kapukat dönget képviselőtársam.

Azt gondolom, hogy átfogó a szemlélet, mert összességében kell nézni az állampolgárok jelentős számát érintő és gyakori ügyekben; tehát ha a tavalyi törvényjavaslatot, amit elfogadott az Országgyűlés, és az ideai törvényjavaslatot egybetoljuk, akkor lehet látni, hogy ennek egy koherens rendszere van. Ehhez tartozik az is, hogy vállalkozók számára bejelentésköteles eljárásokat hoztunk létre. Tehát nincs eljárás, nem kell kérelmezni, hanem csak bejelenti a tevékenységét mintegy 25 esetben, és elindíthatja a vállalkozását.

Elnézést kérek, elnök úr, köszönöm a türelmét, hogy a témától egy kicsit kitekintve mondtam el ezeket a kérdésköröket, amelyek nem kifejezetten az előterjesztéshez tartoznak, de a felszólalásokban is ilyen jellegű kérdések kerültek elénk. A kormány jelentős lépéseket tett ezen a téren, ezért kellett ezeket válaszként elmondani.

Több részletbe már nem mennék bele. Köszönöm szépen a képviselőtársak, illetve a frakciók támogatását. Azt gondolom, ez egy fontos ügy, előbbre lépés. Nyilván jobb lenne, ha 20 milliárdról beszélhetnénk és nem 2 milliárd forintról, de azt gondolom, hogy ez is az állampolgárok zsebében marad, és másra költethetik. Ez a törvényjavaslat, ezek a lépések is abba a sorba illeszkednek, amiket a kormány megtett. Köszönöm szépen a frakciók támogatását, köszönöm szépen elnök úr türelmét, és köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájközzöttem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából, az Országgyűlés jegyzője: „Szabad-e bírálni Szerbia nemzetiségi politikáját?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter a novemberi magyar-szerb kormányülés előtt sajtóbeszámolóik szerint úgy nyilatkozott, hogy ha a Kárpát-medencében mindenki feleannyit tett volna a magyar nemzeti közösségért, mint Szerbia, akkor a Kárpát-medence ma jóval boldogabb hely lenne. Hozzátette, ezért visszautasítják, hogy az uniós tagállamok azért próbálják lassítani Szerbia integrációs folyamatát, mert kisebbségi ügyekben még többet várnának az országtól.

A Jobbik a külügyminiszterhez hasonlóan úgy látja, hogy az uniós bővítés nem állhat le, és a következő öt évben igenis sort kell keríteni Szerbia csatlakozására. Ez a régió érdeke, és ez a délvidéki magyarság érdeke is. Természetesen azt is látjuk és örülünk neki, hogy javul a két ország kapcsolata. De a szerb csatlakozás támogatásáról továbbra is azt gondoljuk, hogy az nem történhet meg bizonyos feltételek nélkül. A fentiekkel együtt is elfogadhatatlannak tartjuk ugyanis, hogy éppen a magyar diplomácia vezetője háborodik fel azon, ha valaki bírálni meri déli szomszédunk nemzetiségi politikáját. A Jobbik szerint inkább üdvözlőnk kellene, hogy a nemzetiségi ügyek iránt egyébként meglehetősen érzéketlen EU ezt a kérdést egyáltalán felvetette.

Mert mondjuk ki őszintén, hogy a kétségkívül meglévő eredmények elismerése mellett bőven van mit bírálni is. Továbbra sincs szó például a délvidéki magyarság területi autonómiájáról, amelyet a kormány egyébként általános szinten mindig támogatni szokott, gondoljunk csak Semjén Zsolt vonatkozó nyilatkozataira. Ráadásul úgy nincs szó mindenről, hogy az Észak-Koszovóban élő szerb közösség számára Szerbia az elmúlt évek során példátlanul széles körű autonómiát harcolt ki. Ugyanennek a Szerbiának azonban eszébe sem jut, hogy mindazon jogokat megadja a saját területén élő nemzetiségeknek, mint amelyekkel a koszovói szerb közösség is rendelkezik. De ennél sokkal szomorúbb, hogy mindezt sem Magyarország, sem a Szerbiában egyébként kormányon lévő Vajdasági Magyar Szövetség nem kéri. Tényleg úgy gondolja Szijjártó Péter, hogy ezt nem lehet bírálni? Ki képviseli akkor a magyar kormány autonómiával kapcsolatos valódi álláspontját? Szijjártó miniszter úr vagy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes?

De a bírálatok sorát sajnos bőven lehet még folytatni. Meglehetősen nehéz lenne például magyarbarát lépésként értelmezni, hogy Tomislav Nikolić államfő javaslatára hamarosan szerb nemzeti ünnepé válhat november 25-e, a Délvidék Szerbiához csatlakozását kimondó 1918-as újvidéki szerb

népgyűlés évfordulója. Az már csak hab a tortán, hogy az elcsatolást ünneplő idei rendezvényen részt vett Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke is. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy ehhez mit szól Szijjártó miniszter úr, aki - egyébként nagyon helyesen és általunk is üdvözölt módon - arra utasította a magyar külképviseletek dolgozóit, hogy a december 1-jei hasonló román ünnepségeken nem vehetnek részt, mondván, hogy Erdély elcsatolásának évfordulóján nekünk, magyaroknak nincs mit ünnepelnünk. De ezt a véleményt Orbán Viktor miniszterelnök is osztotta. Ezzel természetesen a Jobbik is egyetért, de felmerül akkor a kérdés, hogy mindez miért nem vonatkozik egy másik utódállam hasonló nemzeti ünnepére. Az RMDSZ-nek felrója a Fidesz, ha december 1-jén együtt ünnepel a románokkal, de a VMSZ-nek nem, ha szerbekkel parádézik? Jelenleg úgy tűnik, hogy erről van szó. Eddig egyedül Tókécs László püspök úr, fideszes európai parlamenti képviselő szólalt meg az ügyben, aki a DélHír délvidéki magyar hírportálon tegnap megjelent interjúban arról beszélt, hogy „a szerbiai magyar vezetőknek nincs keresnivalójuk ilyen ünnepi rendezvényeken”.

És sajnos az elmúlt időszakban nem ez volt a VMSZ egyetlen olyan lépése, amely a nemzeti érdekérvényesítés szempontjából erősen kritizálható. Az talán még a szükségszerűséggel és reálpolitikával indokolható lehet, hogy az egykor még meglehetősen szélsőséges és magyarellenes politikusok által alapított Szerb Haladó Párttal kormányoznak - várjuk ennek konkrét eredményeit -, de azt nagyon sok délvidéki magyarral együtt teljességgel elfogadhatatlannak tartom, hogy a Hágából nemrégiben szabadult Vojislav Šešelj csetnik vajda nyíltan magyargyűlölő Szerb Radikális Pártjával is helyi koalíciókat kötöttek, például Zomborban.

Ennek fényében is még meg kell említenem az elmúlt időszak egy másik nagy problémáját, a hazánkra és Délvidékre nehezedő migrációs nyomást. A VMSZ a Fidesz utasítására teljes kampányüzemmódba kapcsolta a magyarországi népszavazás idején, még az általuk dominált Magyar Nemzeti Tanács is elfogadott egy állásfoglalást arról, hogy minden magyar állampolgár vegyen részt a referendumon. Eközben azonban úgy tűnik, hogy a Délvidékre történő idegen beáramlásról mintha nem akarnának tudomást venni, pedig tény, hogy folyamatosan telepítenek koszovói, albánul beszélő, muszlim cigányokat magyarlakta településekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy jeleztem, egyetértünk azzal, hogy az Uniónak bővülnie kell, elsőként Szerbiával. Szintén egyetértünk azzal, hogy ha lehetőség van rá, akkor a külhoni nemzettestvéreink vegyenek részt a szomszédos országok vezetésében. Azonban mindkét esetben azt kell mondani, hogy nem mindenáron. Meg kell határozni azt a minimumot, amit ezekben az esetekben feltételül kell szabnunk, ez pedig nem lehet más, mint elszakított nemzeti közösségeink védelme és jogainak legszéle-

sebb biztosítása. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülés**ére december 12-én kerül sor. Megkö-

szönöm munkájukat, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, a hivatal munkatársainak aktív részvételét.

Az **ülést bezárom**. Mindenkinek szép jó napot kívánok!

(Az ülés 13 óra 59 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)